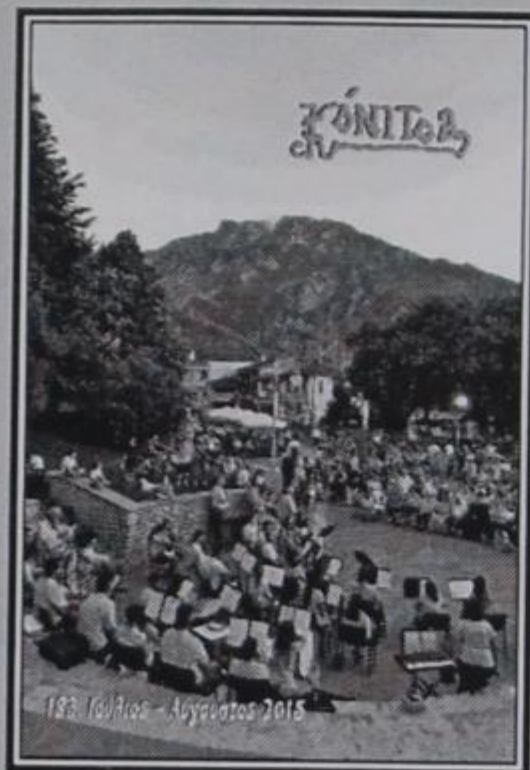

ΚΟΝΙΤΣΑ

183. Ιούλιος - Αύγουστος 2015

183. Ιούλιος - Αύγουστος 2015

Φωτ. εξωφ. Λάμπρος Ράπτης (Η Μπάντο)

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Σύλλογος Φίλων Περιοδικού
ΚΟΝΙΤΣΑ»

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

και Υπεύθυνος κατά Νόμο:

Σωτήρης Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100

Τηλ. - fax. 26550 22212

Κιν. 6979138737

periodiko-konitsa@hotmail.com

Συντάσσεται από Επιτροπή:

Ανδρέου Ηλίας

Τουφίδης Σωτήρης

Τσιάγκης Ίκαρος

Ετήσια συνδρομή:

Εσωτερικού 15 Ευρώ,

Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές

στον υπεύθυνο Σ. Τουφίδη

ή

Τρ. Πειραιώς: 6302-010076-607

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 183 Ιούλιος - Αύγουστος 2015 • Euro 3

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

Σελ.	
217	Η Φιλαρμονική του Δήμου Κόνιτσας, <i>Η. Ανδρέου</i>
221	Από το Καλπάκι στο Λεσκοβίκι 1896, <i>Χ. Γκούτου</i>
225	Ο Άγιος της Κλεφτουργιάς, <i>Αρχ. Ιωήλ Κωνσταντάρου</i>
228	Άγιος Παΐσιος, <i>Βασ. Κουκέση</i>
232	Στον απόηχο των εκδηλώσεων, <i>Β. Τσιαλιαμάνη</i>
234	Το ελληνικό Δημ. Τραγούδι, <i>Κ. Θεοδώρου</i>
237	Κύπρος, <i>Ι. Δάφνη</i>
241	Για να θυμούνται οι παλιοί..., <i>Αργ. Πετρονώτη</i>
243	Η θεία Αλτάνη, <i>Π. Λαζαρόπουλου</i>
247	Το ταχυδρομείο Μόλιστας, <i>Δ. Παπαλάμπρου</i>
252	Κριτική βιβλίων, <i>Ι. Παπαϊωάννου</i>
255	Περί Γαλήνης, <i>Σωκ. Οικονόμου</i>
258	Συνάντηση συμμαθητών, <i>Παν. Νάτση</i>
259	Η ζωή γράφει εύθυμα, <i>Κ. Τσούβαλη</i>
261	Δελτίο τύπου Δήμου
263	Δελτίο τύπου Βιβλιοθήκης
268	Το Κέντρο Παιδ. Μέριμνας, <i>Α. Κολιού</i>
270	Ευεργεσία και Αχαριστία, <i>Β. Τσιαλιαμάνη</i>
273	Νέα από τη Λαγκάδα, <i>Π. Νάτση</i>
274	Τριήμερο Κτηνοτροφίας στην Αετομηλίτσα, <i>Κ. Παγανιά</i>
275	Αντάμωμα Βλάχων Πίνδου
276	Διευκρινίσεις, <i>Αρχ. Αρσ. Μάϊπας</i>
278	Σχόλια - Ειδήσεις - Κοινωνικά

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ι Δ Η

Γαριβάλδη 10,
45221 Ιωάννινα

τηλ. 26510 77358

e_theodo@otenet.gr

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
«ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΓΓΕΣ» «ΜΙΑ ΠΟΛΥΠΛΗΘΗΣ ΘΑΥΜΑΣΙΑ
ΥΠΕΡΟΧΗ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

Του Ηλία Ανδρέου

Δεκάτη ογδόη Αυγούστου 2015, ώρα 8,30 μ.μ. ο ήλιος σιγά-σιγά βυθίζονταν στον ορίζοντα της Νεμέρτζικας, δίνοντας μια χρυσή απόχρωση στο δάσος και τους βράχους της Τύμφης. Τα πουλιά έκαναν τις τελευταίες τους περισκοπήσεις πριν το κούρνιασμά τους. Αίφνης την σιγαλιά του δειλινού διακόπουν μουσικές εξαίσιες, αγνώστων μουσικών. Η Τύμφη στο άκουσμά τους ξεχνά το απαλό παιχνίδισμα με τον ήλιο και αφουγκράζεται. Ο Αώος, που το φώς του δειλινού έχει ασημώσει τα νερά του, ξαφνιάζεται και στρέφεται στα οπίσω διερωτώμενος τι να 'ναι το χαρμόσυνο γεγονός που συμβαίνει στη πόλη που τον υιοθέτησε και τούδωσε αυτό το όνομα το μεθερμηνευόμενο «ο εξ ανατολών ερχόμενος».

Λοιπόν την 18^η Αυγούστου 2015 η

μικρή μας πόλη έζησε ένα ιστορικό μουσικό γεγονός. Κάτω από τη γέφυρα, καμάρι μας, του Αώου κύλησαν νερά εξήντα ολόκληρων ετών από τότε που ο φέρελπις μουσικός Ελευθέριος Παγγές κάτοχος πτυχίου του Ελληνικού Ωδείου με ειδικότητα την μουσική αρμονία, την 1^η Νοεμβρίου του 1955 προσλαμβάνονταν στο τότε αποκαλούμενο Ορφανοτροφείο ως μουσικοδιδάσκαλος για την μάθηση στους μαθητές την μουσική και την παράλληλη δημιουργία φιλαρμονικής (μπάντας). Ως γνωστό το Ορφανοτροφείο υπό την καθοδήγηση του Μεγάλου πλάστη παιδικών ψυχών Κώστα Πάκου μεγαλούργησε στις εμπειρικές τέχνες.

Από το Ίδρυμα αυτό αποφοίτησαν μαθητές οι οποίοι ευτύχησαν να μετεξελιχτούν σε επιτυχημένους βιοτέχνες και επαγγελματίες. Ο Ελευθέριος Παγγές μέσα σε ένα τέτοιο εργαστήριο διάπλασης ολοκληρωμένων ανθρώπων ήταν αδύνατον να μην αποδώσει τα αναμενόμενα υπό τον Διευθυντή κ.Πάκο. Η ανάμνηση αυτής της εποχής δεν ξεθώριασε ποτέ, αναζήτηση δύο ετών μου λαμπικάρισε την μνήμη με

πέντε φωτογραφίες Κερκυραίου μαθητή του ιδρύματος. Υπέροχη η φωτογραφία από παρέλαση, μπροστά ο ωραίος και ευθυτενής μαέστρος Παγγές και πίσω είκοσι έφηβοι μουσικοί. Τις φωτογραφίες αυτές και αφιέρωμα σε εκείνη την εποχή δημοσίευσα σε ένα από τα τεύχη του περιοδικού μας.

Μια που η ιστορία κύκλους κάνει και το στοιχειωμένο παρελθόν έρχεται ώρα που λαμβάνει σάρκα και οστά, προσδοκώ ότι η πόλη μας με την νεοσύστατη φιλαρμονική του Δήμου μας θα ξαναζήσει τις υπέροχες εκείνες ημέρες του Κ. Πάκου και Ε. Παγγέ. Με βρίσκει σύμφωνο η ονομασία της Φιλαρμονικής «Ελευθέριος Παγγές» δεδομένου ότι ο άνθρωπος αυτός προσδιόρισε τα μουσικά δρώμενα της εποχής εκείνης. Ευελπιστώ πως η Δημοτική Αρχή θα προβεί σύντομα σε μια ανασκόπηση του βίου και της προσφοράς του πρώτου και μοναδικού μουσικού-μαέστρου της πόλης μας.

Αφήνοντας το μακρινό χθες και ερχόμενοι στο σήμερα πιστεύω πως και πάλι η πόλη μας έχει την αγαθή τύχη να κερδίσει ένα καταξιωμένο μουσικοδιδάσκαλο στο πρόσωπο του κ. Χρήστου Γεωργάνου. Ο ανωτέρω πέρα από την πλέρια μουσική κατάρτιση έχει το μέγιστο των προτερημάτων που πρέπει να έχει ο κάθε παιδαγωγός ήτοι την ψυχική επαφή με τους μαθητές και το φιλικό πλησίασμα που βοηθά την μετάδοση της γνώσης χωρίς αυτό να σημαίνει πως καταργεί την διαχωριστική γραμμή

της πειθαρχίας κάτι το οποίο είναι ιδιαίτερα απαιτητό στη διδασκαλία της μουσικής της οποίας κύριο γνώρισμα είναι η αρμονία. Και ας έλθουμε στο μεγάλο κεφάλαιο που είναι οι μαθητές-μουσικοί που στην πλειονότητα τους είναι έφηβοι, παιδιά του Δημοτικού και κάποιοι επώνυμοι ενήλικες.

Το γεγονός ότι πολύ ενωρίτερα από το αναμενόμενο εισήλθαν στον απαιτητικό χώρο της μουσικής παιδείας αποδεικνύει ότι πρόκειται για άτομα πρωτίστως πειθαρχημένα, με υψηλό δείκτη πρόσληψης του αντικειμένου και με περισσή έφεση για μάθηση και απόδοση. Είμαι σίγουρος ότι κλείνοντας το ένα έτος άσκησης θα είναι σε θέση να αποδώσουν και το εμβατήριο Ραντέσκυ το οποίο αποτελεί και τίτλο του βιβλίου του συγγραφέα Γιόσεφ Ροθ με θέμα την παρακμάζουσα Αυστροουγγαρία πριν τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο αυτοκρατορία των δύο Βασιλείων και του ενός Αυτοκράτορα. Το έτος 2015 σηματοδοτεί τον έκτο χρόνο από τότε που η Πατρίδα μας εισήλθε στον φαύλο κύκλο πολιτικής-οικονομικής κρίσης για την οποία πολλά ειπώθηκαν και πολύ περισσότερα εγράφησαν κατά παρέκκλιση της επιστημονικής-οικονομικής παραδοχής.

Ό,τι συμβαίνει σήμερα είναι απόρροια του εύκολου υπερδανεισμού με πολύ χαμηλό επιτόκιο. Η διαφορά με τα προηγμένα κράτη έγκειται στο εξής: Ενώ εκείνα διοχέτευαν τα δάνεια στις υποδομές και στην περαιτέρω ανάπτυξη, εδώ συνέβη το εκ διαμέτρου αντίθε-

το ήτοι την διοχέτευση των δανείων σε κατανάλωση μέσω των δαπανών του Δημοσίου σε μισθούς, συντάξεις έξοδα λειτουργίας κ.λπ.. Η κρίση αυτή χωρίς υπερβολές δοκιμάζει σκληρά δύο γενεές νέων ανθρώπων. Αν όλη η πυραμίδα της Πατρίδας μας οι τρεις θεσμικοί Πολιτειακοί παράγοντες – Κράτος, Κοινωνία δεν αντιδράσουν σωστά σε αυτόν τον οικονομικό αρμαγεδώνα οι έφηβοι μουσικοί της φιλαρμονικής και όλη η γενιά τους θα είναι τα επόμενα θύματα της πολύπλοκης κρίσης.

Και όμως αυτοί οι έφηβοι μας σηματοδοτούν τον σωστό δρόμο στον οποίο πρέπει να πορευθούμε. Πρωτίστως μας καλούν σε ένα γνήσιο-αληθή πατριωτισμό, μας καλούν να είμαστε αισιόδοξοι, εργατικοί, νοήμονες, αληθείς και πολύ περισσότερο να βγάλουμε προς τα έξω αρετές που είναι αναγκαίες για ένα ελπιδοφόρο νέο ξεκίνημα.

Η 18^η Αυγούστου 2015 εγγράφεται ως σταθμός στα μουσικά δρώμενα της πόλης μας. Οι νέοι μουσικοί της φιλαρμονικής υπόσχονται πως θα μας χαρίσουν στο μέλλον στιγμές μουσικής παν-

δαισίας.

Η κοινωνία της Κόνιτσας και η Δημοτική Αρχή πρέπει να αγκαλιάσει με θέρμη τα νέα αυτά παιδιά, προσφέροντας κάθε αναγκαία βοήθεια. Ας αναπαύεται εν ειρήνη ο Μέγας ευεργέτης Κλέαρχος Παπαδιαμάντης που το κληροδοτήμα του είναι κύριος αρωγός του πολιτισμού της πόλης μας.

Θα ήταν παράλειψή μας να μην αναφερθούμε στο γεγονός ότι την ίδια βραδιά ακολούθησε πολύωρη παρουσίαση χορών με τίτλο «ένας κύκλος όλη η Ελλάδα» από τον χορευτικό Όμιλο Κόνιτσας. Η παρουσίαση ήταν σε υπερθετικό βαθμό επιτυχής, για τον λόγο αυτό θερμότερα συγχαρητήρια στα μέλη-χορευτές του Συλλόγου όσο και στον Χοροδιδάσκαλο Ιωάννη Κασιίλη. Χρέος μας είναι να γίνει μια εμπειριστατωμένη παρουσίαση της δουλειάς και προσφοράς του Συλλόγου. Επίσης χρέος μας είναι να παρουσιάσουμε το κίνημα ζωγραφικής των γυναικών Κόνιτσας

Κλείνουμε με ευχές για παντοτινή προαγωγή του Πολιτισμού της Κόνιτσας.

Φωτ. Λάμπρος Ράπτης

Από το θερινό Πανεπιστήμιο με τον κ. Β. Νιτσιάκο

Φωτ. Π. Τσιγκούλη

Από το Καλπάκι στην περιοχή Λεσκοβικίου, 1896

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΧΑΡΙΛΑΟΣ Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

Στην Νεμέρτσικα, στον Σμόλικα και στην Τύμφη, οι πρώτες βοτανολογικές έρευνες έγιναν κατά τα έτη 1894-96 από τον Ιταλό βοτανολόγο και ιστορικογεωγράφο, καθηγητή πανεπιστημίου, Antonio Baldacci. Μετακινούμενος στον χώρο μεταξύ των βουνών τούτων ο Baldacci, συγκέντρωνε και ιστορικοπολιτικές πληροφορίες που εξυπηρετούσαν την ασκούμενη τότε πολιτική από την Ιταλία υπέρ των Αλβανών και εις βάρος των Ελλήνων. Τον Ιούλιο του 1896 συνόδευσε τον Ιταλό πρόξενο Millelire από τα Γιάννενα στα Λουτρά της περιοχής Λεσκοβικού. Από εκεί ξεκίνησε τις εκδρομές του προς τα εν λόγω βουνά, έχοντας ως οδηγό κάποιον Μήτσιο. Τα σχετικά περιστατικά περιγράφονται στο βιβλίο του "Itinerari Albanesi (1892-1902), Roma 1917, σελ. 236 επ. Από το βιβλίο αυτό παρουσιάζω εδώ τις αφηγήσεις για την διαδρομή Καλπάκι-Μεσογέφυρα-Λουτρά της περιοχής Λεσκοβικίου, τις οποίες μετέφρασα με λίγες παραφράσεις και παραλείψεις. Στο τέλος παραθέτω τις σχετικές πληροφορίες των σελίδων 505-507, 513 του βιβλίου.

Ο κ. Millelire είχε μισθώσει μια μεγάλη άμαξα. Θα μας συνόδευαν ο Μήτσιος, δύο καβάσηδες (κλητήρες) του προξένου, δύο χωροφύλακες ως εμπροσθοφυλακή και άλλοι δύο ως οπισθοφυλακή. Από το Καλπάκι ξεκινά η λεγόμενη αμαξιτή οδός για Κόνιτσα και Μακεδονία, η οποία σε λίγο διασχίζει την κοιλάδα ανάμεσα στα Δολιανά και τα Ραβένια, όπου καλλιεργούνται αρκετά δημητριακά και αμπέλια. Η οδός γίνεται απροσπέλαστη κοντά στο καρακόλι (φυλάκιο) του Αλιζότ, όπου βρίσκουμε ένα γεφύρι κατεστραμμένο, γι' αυτό είμαστε αναγκασμένοι για μια παράκαμψη που στοιχίζει χρόνο και κούραση.

Πιο πέρα συναντούμε μια κατολίσθηση που έχει καλύψει 50 περίπου μέτρα της οδού, γι' αυτό πρέπει να καλέσουμε να συναθροισθούν πολλοί χωρικοί καλής θέλησης, με τσάπες και φτυάρια, για να βελτιωθεί ο καρόδρομος, αλλιώς θα είμαστε αναγκασμένοι να επιστρέψουμε. Εργαζόμαστε μέχρι το βράδυ, ώρα 10, οπότε ο Millelire αποφάσισε να διανυκτερεύσουμε εκεί. Ήλθε για φρούρηση μια στρατιωτική περίπολος του φυλακίου του Αλιζότ. Θλιβερή η νύχτα που περάσαμε στην μέση του δρόμου!

Την 2 Ιουλίου συνεχίζουμε το ταξίδι. Στο μέγιστο υψόμετρο των 950 μέτρων, πάνω από τη Συκιά, ανοίγεται μπροστά μας το μεγαλειώδες πανόραμα της περιοχής της Κόνιτσας και σχεδόν όλης της Ηπείρου και τμήματος της Μακεδονίας. Ο Βοϊδομάτης και ο Αώος μουγκρίζουν κάτω στην πεδιάδα της Κόνιτσας, που φαίνεται σαν αχανής δολίνη (βαθούλωμα ελλειπτικό). Κατεβαίνουμε προσεκτικά στην κοιλάδα του Αώου δια της ράχης του Μάλι Ντούσκου, βλέπομε στα δεξιά μας τους κάμπους και έπειτα την πόλη της Κόνιτσας που την προσεγγίζει ένας δρόμος φαι-

νομενικά αμαξιτός. Η διασταύρωση επιτηρείται από ένα καρακόλι, το οποίο θα είναι η δέκατη από τις θέσεις φύλαξης που συναντήσαμε από το Καλπάκι μέχρι εδώ.

Η επαρχία δεν είναι ασφαλής. Οι μάχες μεταξύ Ελλήνων ανταρτών και αυτοκρατορικών στρατευμάτων είναι καθημερινές διασκεδάσεις και το Μάλι Ντούσκο είδε τόσα πολλά από την αρχή της άνοιξης. Η αφοσίωση των χριστιανών υπηκόων στον Σουλτάνο γίνεται όλο και πιο προβληματική επί 2-3 έτη, γι' αυτό η Κυβέρνηση κτίζει οχυρά και θέσεις επιτήρησης. Τώρα πια μυρίζει στον αέρα η οσμή του μπαρουτιού και το πολεμικό τραγούδι λέει ότι μια μεγάλη φλόγα ελληνική είναι έτοιμη να λάμψει. Στο τραγούδι απαντάει η ηχώ των βουνών, η οποία βεβαιώνει τον προσεχή αγώνα γι' αυτόν τον λαό που μαστιγώνεται κάθε μέρα από το curbash του τούρκου. Το προσεχές έτος θα δείξει ότι το "τέλος της Τουρκίας" είναι ακόμη μακρινό και ότι δεν θα ξέρει όλη η Ελλάδα να μάχεται για την ελευθερία της. Οι μουσουλμάνοι Τόσκηδες θα δώσουν πολύ νήμα να κλωσθεί από τους νέους ποιητές της Ελλάδας. Ωστόσο, σε αυτά τα βουνά, στα οποία γκρεμοί της κόλασης και κλεισούρες φοβερές και δάση κατοικούμενα από αρκούδες και λύκους καθιστούν εύκολη την ζωή του κλέφτη, η ιδέα έκανε γιγαντιαία βήματα, ακόμη και στις μικρές αγροικίες και ετοίμασε ισχυρή την δράση για την εξέγερση του αύριο εναντίον του απεχθή δυνάστη που ήλθε από την Ασία.

Ώρα 2 μ.μ. φθάσαμε στο χάνι της Μεσογέφυρας, απέναντι από την είσοδο της κοιλάδας του Σαραντάπορου στον Αώο. Αυτή η μαγευτική τοποθεσία, γεμάτη από χωριά με σπίτια σκόρπια στην κοιλάδα και πάνω σε λόφους, ανάμεσα στο μαυριδερό χρώμα του σχιστόλιθου αυτών των τόπων, αντιπροσωπεύει ένα από τα πιο ενδιαφέροντα πανοράματα που έχω δει στην Ήπειρο. Όμως τα μίζερα χάνια είναι αληθινές τρώγλες γεμάτες με ψείρες και κοριούς και συνήθως δεν διαθέτουν παρά μόνον αυγά και τυρί και ένα σκαμνί για καρέκλα. Η άμαξά μας πρέπει να επιστρέψει, διότι ο δρόμος για το Σαραντάπορο είναι ένα συνηθισμένο μονοπάτι για τετράποδα και έτσι στέλνουμε εκεί, πάνω στην ράχη των αλόγων, τα ρούχα που είχαμε φέρει για τις ανάγκες μας.

Το Σαραντάπορο (σαράντα πηγές), χωριό χριστιανο-αλβανο-ελληνόφωνο, όπως είναι όλα τα χωριά της περιφέρειας Λεσκοβικιού και γενικά του νότιου μέρους της Ηπείρου, εκτός από τα πολυάριθμα χωριά που μιλούν βλάχικα και ανήκουν στην ρουμανική εθνότητα, υψώνεται στα δεξιά του ομώνυμου ποταμού που έρχεται από την Πίνδο και τρέφει αυτό το μαγευτικό κομμάτι βαλκανικής Ελβετίας μαζί με άλλους εκατό αστείρευτους δρόμους νερού. Αφήσαμε το χωριό στα αριστερά, περνώντας από την κοίτη του ποταμού, όπου υπάρχουν ίχνη του δρόμου για το Λεσκοβίκι, και ύστερα από πορεία 21/2 ωρών από την Μεσογέφυρα φθάσαμε στα λουτρά "Banja", γνωστά καλύτερα με το όνομα Βρωμονέρι. Η φήμη αυτού του τόπου πρωτόγονης θεραπείας με θειούχα νερά είναι ευμενώς διάχυτη στην Ήπειρο, γι' αυτό, σε καλή εποχή, προσέρ-

χονται ξένοι από κάθε μέρος. Για τα νερά του Βρωμόνερου δημοσιεύθηκε υπόμνημά μου εις Bollettino della Societa Gergrafica Haliana, fasc. I, 1898.

Η 3 Ιουλίου διατέθηκε στην εξερεύνηση των περιοχών μεταξύ Λουτρών και Σαραντάπορου. Ενωρίς στις 5 π.μ. είμαστε έτοιμοι για την εκδρομή που πραγματοποιούμε πολύ επωφελώς στην κοιλάδα προς το γεφύρι του χωριού Κουκέσι και έπειτα πάνω σε λόφους. Το ποτάμι, που σηματοδοτεί το όριο μεταξύ του καζά του Λεσκοβικιού και εκείνου της Κόνιτσας, έχει νερό αστείρευτο όλο το έτος, ακόμη και σε μέγιστη περίοδο ξηρασίας. Στα δεξιά του ο πληθυσμός, χωρισμένος σε χριστιανούς και μουσουλμάνους, εκδηλώνει πάντοτε πιο αλβανικά αισθήματα όλο και περισσότερο βορείως και βορειοανατολικώς, ενώ στα αριστερά το ελληνόφωνο στοιχείο επικρατεί του αλβανικού νοτίως. Μεταξύ των μουσουλμάνων βρίσκονται κοινότητες μπεκτασήδων, που κατέχουν στο καντόνι μερικούς τεκέδες, πολύ καλούς. Οι μουσουλμάνοι του διαμερίσματος τούτου αναμφίβολα σχηματίζουν την πιο ζωντανή πρωτοπορία της αλβανικής ιδέας και οι αλβανόφωνοι χριστιανοί συγκροτούν με αυτούς ένα αληθινό και όχι ασήμαντο στοιχείο της αλβανικής εθνότητας. Οι ορθόδοξοι του Λεσκοβικιού, της Πρεμετής, της Κολώνιας και της Κόνιτσας διατηρούν ζωντανή την πίστη των πατέρων εναντίον κάθε καταπιεστικής ελληνικής προπαγάνδας... Αυτοί είναι πρωτίστως που από το εξωτερικό, όπου ζουν σε εύρωστες παροικίες, στην Αμερική και στην Ευρώπη, διατηρούν και τρέφουν την φλόγα του ιδεώδους (...).

Επιστρέψαμε από την εκδρομή προς το μεσημέρι, με αποπνικτική ζέση που δεν κατάφερε να απαλύνει ο μαϊστρος άνεμος...

Την 5 Ιουλίου έκανα μια εξόρμηση στο βουνό Μαριά, νοτίως του Λεσκοβικιού, πηγαίνοντας προς το χωριό Δοβρά. Πόσες είναι οι σλάβικες αναμνήσεις στα τοπωνύμια της ηπειρωτικής χώρας. Αλλά δεν είναι πια αναμνήσεις, διότι από παντού αναπερώνεται εδώ το αλβανικό αίσθημα, το οποίο τα πεύκα και τα έλατα των βουνών φαίνονται να ξαναζουν ενώπιον της μνήμης του Σκενδέρμπεη. Ο Αμπεντίν Μπεράνκι, που είναι ο συνοδός μας για σήμερα, ένας ρωμαλέος ιερέας μουσουλμάνος, μου είπε τον θρύλο για τον Σκενδέρμπεη με πολλή συγκινητική περηφάνεια στα λόγια του (...) και με χαρούμενη ψυχή που έχει ανάγκη από γέλιο και ήλιο, από εκείνο το ανατολίτικο γέλιο που γειτονεύει με τον ασκητισμό, ο οποίος εισβάλλει σε όλη την περιοχή με τους πολυάριθμους τεκέδες και τους δερβίσηδες. Ήδη μελετώ την περιοχή του Λεσκοβικιού και αισθάνομαι ότι η αλβανική ψυχή σφύζει, ζει, απλώνεται, καλεί σε γεύμα. Μετά την απώλεια του Σκενδέρμπεη, το μόνο μεγάλο γεγονός που γέμισε την Αλβανία υπήρξε το πέρασμα στον ισλαμισμό των 3/4 του πληθυσμού της. Αλλά ο ισλαμισμός έπαυσε να δίνει στον αλβανικό αγώνα ξαφνική, ώθηση. Θυμούμαι τους Αλβανούς της Κόνιτσας, των Φιλιατών, της Παραμυθιάς, της Πρέβεζας πως αγαπούν την εθνική ιδέα και μισούν την Κυβέρνηση της Κων-

Κόνιτσα

σταντινούπολης. Ίσως σε τούτη την θαυμάσια επαρχία, όπου η Αλβανία ωθείται σε επαφή με τις γειτονικές βλάχικες μάζες, η συνείδηση αντλεί την μεγαλύτερη διαχυτικότητα από το μεγαλείο της φύσης. Η απελπισία που βασιλεύει σε πολλά μέρη της χώρας υπό την οθωμανική Διοίκηση είναι άγνωστη σε τούτους τους τόπους.

* * *

Η αμαξιτή οδός που έρχεται από την Πρεμετή φθάνει στην Μεσογέφυρα, διασχίζοντας μια περιοχή, η οποία υπήρξε εξόχως ταραχώδης μέχρι τα τελευταία έτη και κακοπαθημένη από θρησκευτικές έριδες αρκετά σκληρές. Γι' αυτό η περιοχή δεν φαίνεται καλλιεργημένη παρά σε μικρό τμήμα της, επειδή οι κάτοικοι προτιμούν την κτηνοτροφία και τα όπλα παρά την γεωργία. Η Μεσογέφυρα έχει ρσιπουδαιότητα αναμφισβήτητη ως οικονομικό σύνορο για τους κατοίκους, διότι εκεί αρχίζει η κοιλάδα του Σαραντάπορου που εισχωρεί προς τα πολυάριθμα χωριά της Πίνδου, τα οποία κατοικούνται από τους βλάχικους πληθυσμούς που είναι οι πιο εργατικοί και ειρηνικοί των Βαλκανίων.

Από το Χάνι Μπουραζάνι αναχωρεί αμαξιτή οδός για την Κόνιτσα. Από την Κόνιτσα ένας μουλαρόδρομος κατά μήκος του Άνω Αώου κατευθύνεται στο Μέτσοβο μέσω του Ζαγοριού. Ένας άλλος ανεβαίνει στην Πίνδο και από το Ταμπούρι Ζιάκα ή Φούρκας πηγαίνει στην Μακεδονία, αλλά το θέρος αποτελεί ένα από τα πιο τερπνά μέρη της Βαλκανικής.

Το Λεσκοβίκι είναι σταθμός τηλεγράφου και ταχυδρομείου, πρωτεύουσα περιφέρειας και πατρίδα συμπαθητικής αλβανικής αριστοκρατίας, έχει μεγάλο οικισμό και περίπου 3.000 κατοίκους, εκ των οποίων τα 2/3 είναι μουσουλμάνοι και το 1/3 χριστιανοί. Όλοι καταλαβαίνουν την ελληνική γλώσσα, αλλά όλοι επίσης είναι καλοί Αλβανοί.

Έχει ένα χάνι πολύ μεγαλύτερο από τα χάνια πολλών άλλων τοποθεσιών. Σε τούτη την περιοχή η επίδοση στην γεωργία και στην βιομηχανία είναι συχνά ζωηρή τόσο μεταξύ μουσουλμάνων όσο και μεταξύ χριστιανών και οδηγεί στην ευημερία του λαού.

Από το Λεσκοβίκι κατεβαίνει στον Αώο μουλαρόδρομος, έχοντας κοντά του αριστερά και δεξιά τα χωρίς ενδιαφέρον υψώματα που αγναντεύουν το Proni Sirianit, και καταλήγει στο Σιριάνι (χάνι), ενώ η αμαξιτή οδός διέρχεται μέσα από τον χείμαρρο του Λεσκοβικιού και του Σαραντάπορου, τον οποίο περνά πάνω από μια λίθινη γέφυρα μεταξύ του Περατιού και της Μελισσόπετρας.

Ο δρόμος Κορυτσάς-Λεσκοβικιού είναι όλος αμαξιτός και μπορεί να διανυθεί με άμαξα σε 10-12 ώρες και με άλογο σε 18 ώρες. Μέχρι τον πρώτο βαλκανικό πόλεμο διετηρείτο με αποτελεσματική φροντίδα για τις στρατιωτικές ανάγκες μεταξύ της έδρας στο Μοναστήρι του στρατιωτικού σώματος και της ταξιαρχίας της Ηπείρου. Διασχίζει μια περιοχή σχετικώς πλούσια και ανεπτυγμένη, κατοικούμενη βορείως από πληθυσμούς αλβανικούς ανάμεικτους με αλβανικούς και νοτίως από πληθυσμούς ελληνικής καταγωγής, εν μέρει αλβανικούς και εν μέρει βλάχικους.

Ο Άγιος της κλεφτουργιάς! Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός

Ο μήνας Αύγουστος για όλους τους Ορθοδόξους Χριστιανούς και μάλιστα για εμάς τους Ρωμιούς έχει την ιδιαίτερη ευλογία. Στο χρονικό του μέσον, στις 15 Αυγούστου, εορτάζουμε την Κοίμηση της Θεοτόκου. Μια εορτή μοναδική που έχει χαρακτηριστεί και ως «Πάσχα του Καλοκαιριού», αφού εορτάζει η Πατρίδα μας σε όλες τις πόλεις – κωμοπόλεις και χωρία, και πανηγυρίζει από άκρον έως άκρου. Αναφέρουμε στην Παναγία μας τους πόνους και τις δυσκολίες, συνάμα δε και τις κοινωνικές ελπίδες και τις εθνικές μας απaráγραπες προσδοκίες.

Όμως δε θα πρέπει να λησμονούμε ότι τον ίδιο μήνα, στις 24 Αυγούστου η Εκκλησία μας τιμά και γεραίρει την μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος, Εθνομάρτυρος και Ισαποστόλου, Κοσμά του Αιτωλού. Και ομολογουμένως, δεν υπάρχει Έλληνας και Ρωμιός που ν' αγνοεί αυτή την ανυπέβλητη μορφή που τόσα πρόσφερε και που μέσα από την ίδια την Ιστορία αποδεικνύεται ότι αυτός ο ίδιος ήταν η ευλογημένη αιτία της πνευματικής αφυπνίσεως που καρποφόρησε την Εθνεγερσία του 1821.

Ονομάζεται Αιτωλός, διότι γεννήθηκε το 1714 στο χωριό Μαγαδένδρον της Αιτωλίας από γονείς που τον ανέθρεψαν εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Όταν μεγάλωσε πήγε στον Άγιον Όρος όπου έζησε την Ορθόδοξη μοναχική

ζωή επί είκοσι περίπου έτη. Μορφώθηκε και χειροτονήθηκε Ιερομόναχος με το όνομα Κοσμάς. Ο Άγιος γνωρίζοντας ότι το Έθνος κινδύνευε, δεν μπορούσε να ψυχάσει, γι' αυτό ανακοινώνει τον ένθεο πόθο του προς τους Γέροντες, λαμβάνει την ευλογία του Οικουμενικού Πατριάρχου Σεραφείμ, και ξεκινά την Ιεραποστολική και Εθνική του περιουδία.

Όργωσε στην κυριολεξία την σκλαβωμένη Πατρίδα, διδάσκοντας στους ραγιαδες – Ρωμιούς τον λόγο του Θεού, ανάπτοντας συνάμα τον πόθο για το «ποθούμενον», δηλαδή την Εθνική απελευθέρωση.

Είναι να θαυμάζει και ν' απορεί κανείς για το πώς εκείνον τον καιρό και με εκείνες τις συνθήκες και τα μέσα της εποχής, έφθασε σε τόσα μέρη και μάλιστα όχι μόνο μία φορά. Κων/λιν, Αιτωλοακαρνανία, Άγιο Όρος, Θεσσαλονίκη, Βέροια, σε ολόκληρη τη Μακεδονία, Ήπειρο μέχρι και Χειμάρρα και σε όλα εκείνα τα αιματοποτισμένα χώματα που διψούσαν τον λόγο του Θεού και την γλώσσα την Ελληνική. Επίσης πέρασε από την Λευκάδα, Κεφαλληνία και Ζάκυνθο, Κέρκυρα και ξανά στην εισέτι αλύτρωτον Βόρειον Ήπειρον.

Απ' όπου περνούσε, έκτιζε εκκλησίες και σχολεία, έσπινε μεγάλους Σταυρούς, κήρυττε, προφήτευε, θαυματουργούσε και αμέτρητο πλήθος λαού

συνέρρειε για να αναβαπτισθεί στα γάρ-
γαρα νερά της κρυστάλλινης διδασκα-
λίας του.

Πριν φθάσουμε όμως στο μαρτυρι-
κό τέλος του Αγίου, επιβάλλεται να στα-
θούμε σε ένα καίριο σημείο του βίου
και της πολιτείας του που χαρακτηρίζει
τον άνδρα και επίσης σηματοδοτεί την
γνησιότητα των αυθεντικών κηρύκων
της Εκκλησίας. Πρόκειται για την φλο-
γερή του αγάπη προς την Πατρίδα και
την ελευθερία της. Έκανε τα πάντα και
προς τον τομέα αυτόν ο Άγιος. Και ομο-
λογουμένως, στην Εθνική μας παλιγγε-
νεσία δεν συνέβαλαν μόνο οι γενναίοι
αγωνιστές που είχαν ζωσθεί τα άρματα
και το αίμα τους σχημάτισε ποτάμι της
ηρωικής θυσίας, αλλά συνέβαλαν και
άλλοι.

Αυτοί δεν κράτησαν το σπαθί και το
καριοφίλι, αλλά μεταχειρίστηκαν την
πέννα και τον λόγο, όπως ήταν ο Άγιος
Κοσμάς και ο Ρήγας Φεραίος. Και απο-
τελεί μεγάλη αλήθεια αυτό που έχει λεχ-
θεί περί του Αγίου Κοσμά, ότι δηλαδή
πρόσφερε τόσα, όσα δεν πρόσφεραν
όλοι οι άλλοι άνδρες της Επανάστασεως
μαζί. Εάν από το ένα μέρος θέσουμε
τον Άγιο Κοσμά και από το άλλο όλους
τους άλλους, άνευ αμφιβολίας η πλά-
στιγγα θα κλίνει προς τον μεγάλο διδά-
σκαλο του Γένους. Και ας μη θεωρηθεί
υπερβολικός ο λόγος. Είναι η αλήθεια,
αφού κατά τι παλαιότερος ο Άγιος του
Ρήγα, είναι εκείνος που παρασκεύασε
και τον Ρήγα και την επανάσταση.

Με τις μεγάλες του περιοδείες ήλθε

σε επαφή με τα αγνά λαϊκά στρώματα
ολοκλήρου του υποδούλου Έθνους.
Δίχως την προπαρασκευή του είναι ζή-
τημα, εάν οι Έλληνες θα ήταν σε θέση
να δεχθούν το κήρυγμα του Ρήγα και το
μεγάλο μυστικό της Φιλικής Εταιρείας.
Ναι, κατά τα δύσμοιρα εκείνα έτη της
σκλαβιάς, ουδείς άλλος εργάσθηκε για
το Γένος και την ανάστασή του, τόσο,
όσο ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.

Συγκλονίζεται ο μελετητής του βίου
και των ιερών του αγώνων, σαν παρα-
κολουθεί τον Ελληνορθόδοξο, τον Ρω-
μιό Ιερομόναχο να σκαρφαλώνει έως
και τα τελευταία και απρόσιτα λημέρια
των κλεφτών για να τονώσει τους λεον-
τόκαρδους εκείνους άνδρες που ζού-
σαν ως θηριά μέσα στα όρη και σ'
άγρια βουνά και έδιναν την ζωή τους
για του Χριστού την πίστιν την Αγίαν και
της Πατρίδος την Ελευθερίαν. Οι αρμα-
τωλοί και οι κλέφτες στον Όλυμπο, στα
Χάσια, στην Πίνδο, στα Άγραφα στο
Σούλι, στο Ζυγό και σε τόσα άλλα μέρη,
εμυήθηκαν στην Μεγάλη Ιδέα. Κατηχη-
μένος ο ίδιος στον Άγιον Όρος από
τους μεγάλους διδασκάλους, τον Βούλ-
γαρη και Τζαρτζούλη, με την σειρά του
τώρα μεταδίδει στους άλλους το κήρυγ-
μα της πνευματικής αλλά και Εθνικής
ελευθερίας.

Πόσοι αλήθεια γνωρίζουμε ότι ο
Κατσαντώνης, ο Γεροδήμος, ο Δελνη-
γιάννης, ο Δίπλας, αλλά και αυτός ο έν-
δοξος, ο μπαρουτοκαπνισμένος καλό-
γερος ο Σαμουήλ του Σουλίου μα και
τόσοι άλλοι γνωστοί και άγνωστοι αγω-

νιστές της ελευθερίας, πόσοι λοιπόν γνωρίζουμε ότι όλοι αυτοί υπήρξαν μαθητές και πνευματικά τέκνα του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

Πολλοί από αυτούς που ξεψυχούσαν στα πεδία των μαχών είχαν στα χείλη τους ο όνομά του και παρακαλούσαν με την ευχή του να δει το Ρωμαίικο λευτεριά και οι ίδιοι να καταταγούν στην Βασιλεία του Θεού.

Όντως ο Άγιος, πλην των άλλων ανεδείχθη και ο Άγιος της Κλεφτουριάς.

Αλλά για το κεφάλαιο αυτό θα χρειασθεί ιδιαίτερα μελέτη και παρουσίαση, αφού τόσα έχει να προσθέσει στις ιστορικές σελίδες και τόσα έχει να διδάξει έναν λαό σαν τον δικό μας που μέσα σε πνευματική σήμερα σκλαβιά προσπαθεί να επιβιώσει και να αναδειχθεί.

Όμως ο Άγιος Κοσμάς είχε και εχθρούς, όχι μόνο τους Τούρκους, αλλά ακόμα φοβερότερους αυτών. Είχε τον Εβραϊσμό. Τελικώς, ο φθόνος των Εβραίων, σε συνεργασία με τους υιούς

της Άγαρ, είχε ως αποτέλεσμα τον απαγχονισμό του Αγίου στο Κολικόντασι, στα χώματα της Βορείου Ηπείρου το 1779.

Το ιερό του λείψανο το έριξαν στα νερά του ποταμού Άψου. Παρά την μεγάλη πέτρα που του είχαν δέσει στο λαιμό, το λείψανο επέπλεε. Βρέθηκε από τον Ιερέα π. Μάρκο και ενταφιάστηκε στην μονή της Θεοτόκου Αρδινίστας όπου και ανευρέθη.

Ο Άγιος Κοσμάς είναι πάντοτε επίκαιρος. Και τούτο διότι είναι ένας πολύπλευρος Άγιος και έχει τόσα να μας διδάξει σε κάθε εποχή αλλά κυρίως στις χαλεπές ημέρες όπου διανύουμε.

Είθε η ευχή του πάντοτε να μας συνοδεύει και να προστατεύει την Ελλάδα μας.

*Άγιε του Θεού, πρέσβευε
υπέρ ημών.*

Αρχ. Ιωήλ Κωνσταντάρης

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

1. ΚΟΝΙΤΣΑ, (Ιστορία και Πολιτισμός) Τρίτη έκδοση.
 2. ΠΑΖΑΡΙΟΥ ΑΝΑΤΟΜΗ (Πολιτισμική Μαρτυρία) Εκδόσεις ΡΟΕΣ, «Οι Ηπειρώτες» β' έκδοση.
 3. «Κι οι αργαλειοί δε δούλεψαν» εκδ. Ζαχαράκη Αθήνα. Τηλ. 210 8834329
- ΚΟΝΙΤΣΑ. Βιβλιοπωλείο ΕΛΕΝΗ ΚΥΡΙΤΣΗ ΤΗΛ. 26550 22434**

ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ
Ὁ διάττων ἀστήρ τῆς Ὁρθοδοξίας
URBIS ET ORBI

τοῦ κ. Βασ. Κουκέση

Ἄϊτιον καὶ αἰτιατὸν τῆς παρουσίας μου, οἱ κατ' αὐτὰς ἐκδηλώσεις ποὺ ἔλαβον χώραν εἰς τὴν Κόνιτσα εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς Παϊσίου, τοῦ νεωστὶ ἀνακηρυχθέντος Ἁγίου τῆς ἐκκλησίας μας.

Γενικὴ πάντως εἶναι ἡ παραδοχὴ, ὅτι ἡ ὑποτονικότητα καὶ ἡ χλιαρότητα ἐκυριάρχησε καὶ κατὰ τὴν προετοιμασία καὶ κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν ἐκδηλώσεων. Ἐνα πτωχὸ διαφημιστικὸ δελτάριο στὸ ὁποῖο ἀνεγράφετο τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων ἄφηνε νὰ διαφανεῖ ὁ ἐρασιτεχνισμὸς καὶ ἡ προχειρότητα τῶν διοργανωτῶν. Καὶ ὁ τελευταῖος ἐκπολιτιστικὸς σύλλογος τοῦ πλέον μικροῦ χωριοῦ θὰ εἶχε ἐκδόσει εὐπρεπέστερον πρόγραμμα. Δὲν ἐπικρίνουμε, οὔτε ἐπιρρίπτουμε εὐθύνες. Ὁ καθεὶς ὅσον δύναται καὶ ὅπως μπορεῖ καὶ μπράβο εἰς τὸν κόπον του καὶ τὴν ἐνασχόλησίν του.

Ἄλλὰ φεῦ, ὁ σύγχρονος Ἅγιος τῶν Πανελλήνων, ὁ καταξιωθεὶς Ἅγιος εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Πανορθοδόξων ὅπου γῆς, δὲν ἐτιμήθη ὡς θὰ ἔδει, διότι οἱ γενόμενες ἐκδηλώσεις ἦταν περίπου ἐπανάληψις τῆς κατ' ἔτος γενομένης ἐορτῆς τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου, ὡς ἀφέθη νὰ διαφανεῖ. Οὐδόλως ὁμως εἶναι ἔτσι. Ἡ ἐφετινὴ ἐορτὴ ἔπρεπε νὰ

εἶναι ἐορτὴ ἐορτῶν καὶ πανήγυρις πανηγύρεων, διότι ἡ Κόνιτσα ποὺ ἐξέθρεψε καὶ γαλούχησε τὸν Ἅγιο γέροντα, ἐόρταζε τὸ μέγιστο Πανελλήνιο καὶ Πανορθόδοξο γεγονὸς τῆς Ἁγιοκατάταξής του, ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἐδῶ εἰς τὴν Κόνιτσα ὁ συντοπίτης μας Ἅγιος ἔλαβε τὴν ἄνωθεν εὐλογία, ἐδῶ ἐπέπρωτο νὰ νιώσει τὰ πρῶτα σκιρτήματα τοῦ Θεοῦ, νὰ λάβει τὴν Ἄνωθεν Κλήσιν, νὰ δεχθεῖ τὸ πρῶτο κάλεσμα τῶν ἀγγέλων καὶ ἀπὸ ἐδῶ ἐπίσης ἄρχισε νὰ ἀνέρχεται τὰ σκαλοπάτια τῆς Οὐρανίου Κλίμακος, ποὺ τὸν ὠδήγησαν εἰς τὴν Θέωσιν.

Τούτων δοθέντων, διακαῆς καὶ μύχιος πόθος πάντων ἡμῶν ἦταν νὰ πρωτοστατήσῃ τῶν ἐκδηλώσεων καὶ νὰ χοροστατήσῃ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος -γιατί ὄχι ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία μας δὲν γεννᾷ κάθε ἡμέρα Ἁγίους, πολλῶ δὲ μᾶλλον καθ' ὅσον εἶναι γνωστό, ὅτι τὰ μάλα ὑπολήπτετο καὶ ὑπερηγάπα τὸν Γέροντα καὶ ὅταν ἦτο ἐν τῇ ζωῇ ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν κοίμησίν του. Δὲν εἶναι τῆς παρουσίας νὰ περιγράψω συγκλονιστικὰ στιγμιότυπα τῆς σχέσης τους. Θὰ θέλαμε ἐπίσης νὰ συμπροσεύχεται ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν κ.κ. Κύριλλος γνωστοῦ ὄντως ὅτι εἰς

τὴν Ρωσίαν ἀπὸ διετίας καὶ πλέον τιμᾶται ἐπισήμως ὡς Ἅγιος.

Δὲν παρέστη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ κλιμάκιον αὐτῆς. Ἀπουσίαζεν ἐπίσης πρὸς μεγίστην κατάπληξιν καὶ ἀπορία πάντων, ἡ ἱερὰ Ἐπιστοασία τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Δὲν παρέστη μήτε ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου μετὰ τῆς Συνοδείας του, ἔνθα ὑπήγετο ἡ “Παναγούδα”. Ἀλλὰ τὸ πλέον παράδοξον εἶναι, ὅτι ἀπουσίαζαν ἡ ἡγουμένη καὶ οἱ μοναχὲς τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Σουρωτῆς Θεσ/νίκης, ἔνθα ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου, πολλῶ δὲ μᾶλλον καθ’ ὅσον εἶχε κυκλοφορήσει ἡ φήμη, ὅτι εἰς τὴν Κόνιτσα ἐπρόκειτο νὰ δοθεῖ εἰς κυκλοφορίαν ὁ ὀγκώδης τόμος τῆς βιογραφίας τοῦ Γέροντος. Ἐρωτᾶται: Προσεκλήθησαν ὅλοι αὐτοὶ καὶ ἐὰν ναι, ἅς τὸ γνωρίζει, εἶναι πρέπον νὰ γνωρίζει τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα.

Ἀπουσίαζεν ἐπίσης ἡ ἐξοχότης τοῦ τόπου μας, ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Βασ. Νικόπουλος, ὁ ὁποῖος πρὸ διετίας εἶχε κάνει μία μοναδικὴ καὶ ἱστορικὴ ὁμιλία στὸ δημαρχεῖο διὰ τὴν βιοτὴν τοῦ Ἁγίου. Προσεκλήθη ἄρα γε καὶ αὐτός;

Παρέστη βεβαίως ὁ Μητροπολίτης Καλαμαριᾶς προσκεκλημένος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου μας, ὁ ὁποῖος ἐκόσμησε ὄντως τὶς τελετές, παρέστη ὁ φωτοδότης πυρσὸς καὶ τὸ ἀγλάϊσμα τῆς ἐκκλησίας μας, ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ.κ. Νικόλαος ὁ ὁποῖος καὶ διέσωσε τὴν κατάστασιν ἀφοῦ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐπῆρε εἰς

τοὺς ὤμους του καὶ ἐν τῇ κυριολεξίᾳ πρωτοστάτησε κατὰ τὸ μέγιστο μέρος τῶν ἐκδηλώσεων. Τὸ πρωῖ τῆς Παρασκευῆς ἀκούραστος ἐχοροστάτησε σὲ λειτουργία στὴν Ἱερὰ Μονὴ Στομίου, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ κτίσεως τῆς Μονῆς ἔλαβε χώραν ἀρχιερατικὴ λειτουργία τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἀκάματος, σὲ ἔσπερινὸ στὴν Ἁγία Βαρβάρα τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου στὸν Μέγα Ἐσπερινὸ στὸν Ἅγιο Κοσμᾶ με τοὺς λοιποὺς ἀρχιερεῖς, τὴν Κυριακὴ τὸ πρωῖ σὲ θεία λειτουργία στὸν Ἅγιο Κοσμᾶ καὶ ἀκολούθως στὸ Δημαρχιακὸ μέγαρο ὅπου μὲ μία ἐμπνευσμένη, περισπούδαστη καὶ Θεοφόρο ὁμιλία του συνήγειρε τοὺς πάντες ὥστε οἱ πιστοὶ σὲ ἀτμόσφαιρα δέους καὶ ψυχικῆς εὐωχίας νὰ βιώσουν μία μοναδικὴ ἐσωτερικὴν ἀνάτασιν. Καὶ ἐπειδὴ ὑπάρχουν ἀκόμη ἀμφισβητίες τινες τῆς Ἀγιότητος τοῦ Γέροντος μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς ἐκκλησίας, ὁ Σεβασμιώτατος Νικόλαος ἔδωσε σαφέστατες ἀπαντήσεις πρὸς ὅλους καὶ γιὰ ὅλα καὶ μάλιστα τόσον ἰσχυρές, ὥστε νὰ μὴν ἐπιδέχονται σὺδεμιᾶς ἀμφισβητήσεως...!!!

Ζῆθι Σεβασμιώτατε Νικόλαε, ἔρρωσο καὶ κραταιοῦ ἐν πάσι...!!!

Παρέστη ἐπίσης καὶ ἐλάμπρυνε τὶς ἐκδηλώσεις ὁ πρόην ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας καὶ πρόην ὑπουργὸς δημ. τάξεως συντοπίτης μας κ. Οἰκονόμου Ἐλευθέριος ὁ ὁποῖος ἀθορύβως πρωτοστατεῖ ἐνεργὰ διὰ τὴν ἐπίλυσιν ποικίλων προβλημάτων τοῦ τόπου μας. Τὸν συγχαίρομε, τὸν ἐπαινοῦμε καὶ τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ διὰ τῆς παρουσίας

γραφῆς διὰ τὴν προσφορά του.

Ἐλαμψε διὰ τῆς ἀπουσίας τῆς ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεως σύμπασα ἡ πολιτικὴ ἡγεσία ἢ ὁποῖα ἀκόμα μία φορὰ ἀπέδειξε περίτρανα τὸ μικρὸν εἰδικὸν τῆς βάρους καὶ τὸ μέγεθος τῆς παρακμῆς καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀνυπαρξίας. Τί τὸ σοβαρότερον εἶχον τάχα οἱ πολιτικοί μας ταγοὶ ἀπὸ τοῦ νὰ προστρέξουν ὁμοθυμαδὸν καὶ νὰ προσπέσουν καὶ νὰ τιμήσουν τὸν Ἅγιο Παῖσιο; Τί σοβαρότερον γεγονὸς συνέβη στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο τὰ τελευταῖα πενήντα τουλάχιστον χρόνια ἀπὸ αὐτὸ τῆς Ἀγιοποιήσεως τοῦ πατρὸς Ἀγίου Παΐσιου; Ἀλλὰ ἔχουν γνώσιν οἱ φύλακες...

Θερμὰ συγχαρητήρια στὸν περιφερειάρχην μας κ. Καχριμάνη ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον παρέστη ἀλλὰ μετέβη καὶ στὴν Ἱερὰν Μονὴν Στομίου μαζί μὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς καὶ ἐλάμπρυνε τὴν ἑορτή. Ἐνα μεγάλο εὖγε στὸν δήμαρχο Κόνιτσας κ. Ἀνδρέα Παπασπύρου ὁ ὁποῖος συνήγειρε τῆς συνειδήσεις τῶν δημάρχων ὅλης τῆς Ἠπείρου, οἱ ὁποῖοι ἦταν παρόντες, διὰ νὰ τιμήσουν τὸν Ἅγιο. Ὁφείλουμε νὰ ὁμολογήσωμεν χάριτας καὶ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ προσκυνητὰς, οἱ ὁποῖοι συνέρρευσαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου. Εὖγε καὶ πάλι συγχαρητήρια στὸν δήμαρχο καὶ τὸ δημ. συμβούλιο διὰ τὴν ὁμόθυμη καὶ ὁμόφωνη ἀπόφασίν τους, νὰ παραχωρήσουν δωρεὰν οἰκοπεδικὴν ἔκτασιν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν μεγαλοπρεποῦς ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου.

Παραβλέπομεν ὑπερβολὰς ποὺ ἐλέ-

χθησαν ἢ προεβλήθησαν εἰς τὸ Δημαρχεῖο χωρὶς ἐπ' οὐδενὶ νὰ ἀμφιβάλομεν διὰ τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν τῶν ὁμιλησάντων, ἀλλὰ ὡς οἱ πάντες γνωρίζουν ὑπάρχουν χιλιάδες περιστατικῶν μὲ πολλαπλῶς τεκμηριωμένην τὴν Ἵπερθεν ἐνέργεια, τῆ μεσιτεία τοῦ Ἀγίου, ποὺ καταλύει τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ πολλὰς χιλιάδες ποὺ δὲν εἶδαν καὶ δὲν θὰ δοῦν ποτὲ τὴν δημοσιοποίησιν.

Ἐξ ἄλλου ὅσοι ἐβίωσαν καὶ εἰς ὅσους ὁ Ἅγιος Παῖσιος ἄφησε ἀνεξίτηλο τὸ ἶχνος τῆς παρουσίας του καὶ τὸ βαδὺ ἐντύπωμα τῆς ὑπερβατικῆς του θείας παρέμβασης, αὐτοὶ θὰ δοξολογοῦν εἰς αἰῶνας αἰώνων τὸ τίμιον ὄνομά Του, χωρὶς νὰ χρειάζονται ἐπιβεβαίωσιν, ὡς μὴ ἔχοντες χρεῖαν.

Ἐν τούτοις σὲ ὀρισμένες ἀνακριβείας πρέπει νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἀλήθεια.

1. Κατὰ τὰ ἔτη 1958-1962 ὁ Γέρων ἔζησε εἰς τὴν Κόνιτσα ὡς μοναχὸς καὶ τὸ ὄνομά του ἦταν Ἀρσένιος, ὄχι Παῖσιος ὡς ἐπανειλημμένως ἀνεφέρθη. Τὸ ὄνομα Παῖσιος ἔλαβεν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

2. Εἶναι ἀναληθές, ὅτι αἰτία τῆς ἀναχώρησός του ἦταν δῆθεν ἡ σύγκρουσις μὲ τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Μονῆς ποὺ διετάρασσαν τὴν ἡσυχίαν του καὶ ἡ ἐπιθυμία τους νὰ γλεντοκοποῦν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 8ης Σεπτεμβρίου. Οὐδὲν ἀναληθέστερον, ὅσοι γνωρίζουν πράγματα καὶ γεγονότα μποροῦν νὰ βεβαίωσουν, ὅτι μὲ περισσῆ φροντίδα καὶ ἀγάπη συμπεριφέρετο καὶ στοὺς

περιηγητάς και εἰς τοὺς κυνηγοὺς και εἰς τοὺς κατασκηνωτάς. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μονῆς ὑπῆρχε πάντα ἐκεῖ ὁ αὐστηρὸς παπα-Δημήτρης Μάνθος, ὅστις δὲν ἐπέτρεπεν ἐπ' οὐδενὶ τὴν ἀφή τῆς πυρᾶς ἐντὸς τοῦ αὐλείου χώρου, ἀλλὰ πάντοτε ἐκτὸς τῆς Μονῆς και ἔμπροσθεν τοῦ κακῶς κατεδαφισθέντος οἰκήματος τῆς οἰκογενείας Βαγενᾶ, ὅπου ἐγίνετο ὁ χορὸς και πάντως σὲ πολὺ περιορισμένην ἔκτασιν. Οἱ παλαιότεροι ἐνθυμοῦνται. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Γέρων ὑπέστη ἀφόρητον πίεσιν ἀπὸ τὸν τότε ἀρχιμανδρίτην τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (ἐν ἀγνοία τοῦ Ἱεράρχου κυροῦ Χριστοφόρου ὅστις ἀπουσίαζεν κατὰ τὸν χειμῶνα, φιλάσθενος ὢν) νὰ παραδώσει τὸ πενιχρὸν ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του και νὰ μὴν ἀσχεῖ τὴν ἐλεημοσύνη ὡς αὐτὸς ἐγνώριζεν. «Τί νὰ κάνω - εἶπε και ὑπῆρξα αὐτήκοος μάρτυς τῆς σκηνῆς- νὰ πηγαίνω και νὰ λέω εὐλογεῖτε, δῶστε μου μία δραχμὴ νὰ πάρω ἓνα λεμόνι γιὰ τὸ μοναστήρι;» Περιττεύουν νομίζω οἱ σχολιασμοὶ και τὰ λόγια. Τίς οἶδεν τὰς βουλὰς τοῦ Ἰψίστου!!!

Ὁ ἀρχιμανδρίτης πάντως αὐτὸς ἐξελίχθη παρερχομένων τῶν ἐνιαυτῶν σὲ ἓναν σπουδαῖο πνευματικὸ ἀνθρωπο μὲ πολὺ ἀξιόλογο πνευματικὸ ἔργο, πολυγραφότατος ταπεινὸς και πολυτάλαντος.

Μένει μόνον ὡς ἀπορία ἡ χλιαρότητα τῶν αἰσθημάτων τῶν Κονιτσιωτῶν οἱ ὅποιοι ἐνῶ ὑπεραγαποῦσαν και ἐσέβοντο εἰς τὸ ἔπακρον τὸν Ἅγιο, δὲν

ἀντέδρασαν ὅπως θὰ ἐπερίμενε κάποιος, νὰ κινήσουν δηλ. γῆν και οὐρανὸν και μὲ τὸ ἀπαύγασμα τῆς ἀγάπης των, νὰ ματαιώσουν τὴν ἀναχώρησίν του. Μήπως ἐπαναλαμβάνεται ἄρα γε ἡ λαϊκὴ ρῆσις και σοφία «οὐδεὶς Ἅγιος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ;».

Παραμένει πάντως ἓνα ἀναπάντητο ἐρώτημα και ἓνα δισεπίλυτο αἴνιγμα. Ἴσως αἱ Οὐράνιαι δυνάμεις διαφορετικὰ προσδιόριζαν και κατηύθυναν τὴν μοῖρα τοῦ Ἁγίου στὴν ὁδὸ τῶν πεπρωμένων του. Δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἐξήγησις.

Ἡ ἄνωθεν μεσιτεία τοῦ Ἁγίου Παΐσιου ἄς ἐπιδαψιλεύσει εἰς πάντας ἡμᾶς τὴν χάριν και τὴν εὐλογίαν του.

Υ.Γ. 1. Urbis et orbi: Λατινικὴ ρῆσις - ἔκφρασις προσλαβοῦσα διεθνῆ χαρακτῆρα και χρήσιν μὲ ἐπικρατεστέραν ἐλευθέραν ἀπόδοσιν: *Εἰς τὴν πόλιν και τὴν Οἰκουμένην και τοῦτο διὰ νὰ καταδείξω ὅτι ἡ Ἁγιότης εἶναι ὑπερβατικὴ και δὲν ὑπάρχουν ὄρια, σύνορα, ὀρίζοντες νὰ τὴν περιχαρακώσουν.*

2. Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης, διατὶ ὄχι Ἅγιος Παῖσιος ὁ ἐκ Κονίτσης; Ἐκ Κονίτσης ἔλκων τὴν καταγωγὴν ἐνθα ἐγαλουχήθη, ἠνδρώθη, ἐπολέμησε μὲ θαυμαστὸν θάρρος τοὺς Ἱταλογερμανοὺς και ὅταν ὁ χρόνος ἐπέστη, ἡ Θεία Χάρις τὸν περιέβαλε μὲ τὸν φωτοστέφανον τῆς Δόξης. Ἐμεῖς οἱ Κονιτσιῶτες ἀπὸ τοῦδε και στὸ ἐξῆς ἐπιβάλλεται νὰ προσφωνοῦμεν και νὰ ἀναγράφωμεν ἐν παντὶ και πᾶσι, ἕως ὅτου γίνει κοινὴ πίστις και συνείδησις τὸ αὐταπόδεικτον και τὸ αὐτονόητον:

ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ

Ο ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Στον απόηχο των «εκδηλώσεων» για τον Όσιο Παΐσιο

Α. Τελείωσαν οι τριήμερες «εκδηλώσεις» στην Κόνιτσα για τον Όσιο Παΐσιο (25.7.1924-12.7.1994). Ήταν οι πρώτες στον τόπο μας μετά την αγιοκατάταξή του με την απόφαση της Συνόδου του Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως. Ο Γέροντας ήταν άγιος στην συνείδηση των χριστιανών πριν από την απόφαση. Ήταν στο εικονοστάσι η φωτογραφία του και όσο ζούσε και μετά την κοίμησή του. Καταφύγιο κάθε πονεμένου. Είναι άγιος «εκ Κονίτσης», όπου ανδρώθηκε και ασκήθηκε επί τετραετία στο Μοναστήρι της Παναγίας Στομίου. Οι έχοντες κάποια ηλικία θυμόμαστε τον καλόγερο. Ο ίδιος θυμάμαι μια ρασοφορεμένη σκιά να περνά τρέχοντας κάτω από το σπίτι μου πηγαίνοντας στο Μοναστήρι. Οι πατεράδες μας δούλεψαν μαζί του στην ανακαίνιση του Μοναστηριού. Είναι αναμφίβολα ο «δικός μας» άγιος. Τον καλημερίσαμε, μας ευχήθηκε. Η εντοπιότητα δημιουργεί ευθύνη. Ο άγιος δεν είναι αφήγημα είναι πρότυπο αγωνιστικής ζωής. Είναι όμως και άγιος οικουμενικός και πανανθρώπινος. Και στην ζωή του ο άγιος όλους τους ανθρώπους τους θεωρούσε αδέρφια του, ως παιδιά του Θεού, και βράδιαζε και ξημέρωνε προσευχόμενος για όλους. Αγαπούσε και την άλογη φύση, τα δένδρα και τα ζώα, ως μέρος της δημιουργίας. Αυτό το «ανθρωπάκι» (συγγνώμη) καλώς αθλήθηκε από παιδί μέχρι την κοίμησή του από επιλογή του και μέσα στο έλεος

του Θεού άγιασε. Την Κόνιτσα, ως πατρίδα του Αγίου, αφού ήρθε μωρό από τα Φάρασσα της αγιότοκης Καπαδοκίας, επισκέπτονται από καιρό πολλοί συνέλληνες αλλά και πολλοί Χριστιανοί από όλο τον κόσμο, κυρίως όμως από Ρωσία, Ρουμανία κλπ ανατολικές χώρες. Θέλουν να γνωρίσουν το σπίτι του και τους συγγενείς του, την γειτονιά του, την Κόνιτσα και τους Κονιτσιώτες, το εκκλησάκι της Αγίας Βαρβάρας, το Μοναστήρι όπου μόνασε, τα χώματα που περπάτησε. Ορθά παλιότερα η δημοτική μας αρχή ονόμασε το μονοπάτι από την πέτρινη γέφυρα ως το Μοναστήρι «Μονοπάτι χαράδρας Αώου-Μονοπάτι Γέροντα (τώρα αγίου) Παΐσιου» δίδοντας τον γεωγραφικό του προσδιορισμό αλλά και τον αγιοπνευματικό του σκοπό. Ελπίζουμε γρήγορα να συνεχισθεί και να τελειώσει το έργο της ανάπλασης του περιπατητικού μονοπατιού, κατά την μελέτη του, για να τελειώνουν και οι προτάσεις για κυκλοφορία τροχοφόρων στην χαράδρα.

Β. Γράφω όμως και με δυσφορία και τα παρακάτω:

α. το πολύχρωμο ενημερωτικό φυλλάδιο-πρόσκληση για τις «εκδηλώσεις» ήταν κατά την μορφή του άσχημο. Καλύτερης ποιότητας χαρτί και χρήση μόνο ενός χρώματος θα ωφελούσε.

β. η συγκέντρωση στο Δημαρχείο ήταν εκκλησιαστική σύναξη. Τι χρειάζονταν οι συνεχείς προσφωνήσεις και οι ανούσιες ευχαριστίες για παρευρι-

σκόμενους ; Η νηστεία και στις λέξεις είναι εκκλησιαστικό προσόν. Το μικρόφωνο κρύβει πολλούς πειρασμούς. Σίγουρα με τον βαθύ λόγο του ο σοφός Μητροπολίτης Νικόλαος και χόρτασε τους πιστούς και τους άφησε ορεξάτους.

γ. Η πολυγνωμία, που μπορεί να εξελιχθεί σε δικόνοια, για τον χώρο που θα κτισθεί ναός προς τιμή του αγίου Παϊσίου στενοχωρεί τον κάθε πιστό. Ας μην βιάζεται η δημοτική μας αρχή. Ο Θεός συνεργεί σε κάθε καλό έργο αλλά και τον άνθρωπο τον έπλασε έλλογο. Είναι το μοναδικό δημιούργημα του Θεού στην πλάση με μυαλό. Η προσφορότερη λύση, όπως προτάθηκε και από συμπατριώτες μας, υπό τις παρούσες συνθήκες είναι ο θεμελιωθείς ναός στα «Γραβίτσια» προς τιμή του Μεγάλου Βασιλείου να γίνει ναός του αγίου Παϊσίου και να γίνει παρεκκλήσιο για τον άγιο Βασίλειο. Έτσι αποφεύγουμε πολεοδομικά προβλήματα για το οικόπεδο και προβλήματα πολεοδομικής αδείας για το κτίσμα και κόστος θεμελίωσης. Ας προχωρήσουν οι υπεύθυνοι και ενδιαφερόμενοι στην δημιουργία, σύμ-

φωνα με τον νόμο, Ερανικής Επιτροπής για την διαφανή και υπόλογη συγκέντρωση χρημάτων, γιατί σε καιρούς αλλοφροσύνης τα σκάνδαλα αλλά και η σκανδαλλολογία περισσεύουν. Το ακίνητο που άφησε στα «Γραβίτσια» με την διαθήκη της η αδελφή του Γέροντα αείμνηστη Χριστίνα, συνιστώντας Ίδρυμα με σκοπό την ανέγερση ναού και την συντήρηση του πατρικού σπιτιού, που έζησε ο άγιος, μπορεί να αξιοποιηθεί καταλλήλως.

δ. συνεχίζεται (βλέπετε τελευταίο τεύχος του περιοδικού μας) η ανώφελη για την ψυχή μας διαμάχη μεταξύ της οικογένειας του αγίου και του πατέρα Αρσενίου για το σπίτι κάποτε της οικογένειας Πατέρα κλπ. Ας σβήσει αυτή η φωτιά.

ε. η εμπειρία μάς λέει όπου φανερώνεται η αγιότητα, απή απόδειξη της πατρικής αγάπης του Θεού στον κάθε άνθρωπο και για όλη την κτίση, ελλοχεύει και το αγιεμπόριο, η οικονομική εκμετάλλευση των αγίων. Ας προσέχουμε.

Β. ΤΣΙΑΛΙΑΜΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Β
ι
τ
α
λ
ι
τ
α
κ

Το Ίδρυμα « Κλέαρχος Παπαδιαμαντίτης » φιλοξενεί την πρώτη ατομική έκθεση της καθηγήτριας του Ξεκαστικού Καλλιτεχνικού Εργαστηρίου Δήμου Κόνιτσας

"Με τα μάτια της ζωγράφου"

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας προσκαλούμε στα εγκαίνια της Έκθεσης
27 Αυγούστου 2015 στις 8.30 μ.μ.
στην Πινακοθήκη του Ίδρυματος (παλιό Δημαρχείο)

Λειτουργία έκθεσης καθημερινά μέχρι 10 Σεπτεμβρίου 11.00 – 13.00 & 19.00 – 21.00

στην Κόνιτσα : <http://www.konitsa.gr>

στην Κόνιτσα : <http://www.konitsa.gr>

Χρ. ΘΑΛΙΤΣΑΚΟ

Το Ελληνικό Δημοτικό Τραγούδι (Η σημασία του από εθνικής πλευράς και η αξία του ως πολιτιστικού στοιχείου)

Κώστας Δ. Θεοδώρου

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Το δημοτικό τραγούδι συνοδεύει και μια ποικιλία εκατοντάδων παραδοσιακών χορών και πολύ περισσότερων εθίμων. Παράδειγμα, των τελευταίων, από παραδοσιακό γάμο της Ηπείρου: **το βράδυ του Σαββάτου ξυρίζουν το γαμπρό στο σπίτι του, ενώ την ίδια ώρα η νύφη στο σπίτι της ζυμώνει την παραδοσιακή κουλούρα του γάμου.** Το νερό για το ξύρισμα του γαμπρού θα το φέρει ανύπαντρη κοπέλα από τη βρύση της γειτονιάς σε ανθοστόλιστο κανάτι, με τη συνοδεία κόσμου και ορχήστρας, που τραγουδούν. Τη συνοδεύουν στον πηγαιμό, στο γέμισμα, στο κέρασμα και στον γυρισμό. Το ίδιο ακριβώς γίνεται για το ζύωμα της κουλούρας.

Ποικίλα τέτοια έθιμα συναντάει κανείς παντού στην Ελλάδα. Ένα άλλο παράδειγμα από τη Σίφνο και από το βιβλίο του αγαπητού συναδέλφου και λαογράφου κ. Αντώνη Τρούλλου «**Ο Σιφνέικος γάμος με τα τραγούδια και τα ανέκδοτα**», για την πομπή και παράδοση του μπαούλου του γαμπρού (στη Σίφνο ο γαμπρός εγκαθίσταται μετά τον γάμο στο σπίτι της νύφης):

«Σου φέραμε την προίκα σου με άνθη στολισμένη, με των γονιών σου τις ευχές είναι περιπλεγμένη».

Αν δεν υπήρχαν τα έθιμα αυτά, όπως της λήψης του νερού από τη βρύση της γειτονιάς στην Ήπειρο, της παράδοσης του μπαούλου του γαμπρού στη Σίφνο και άπειρα άλλα έθιμα

σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, δεν θα υπήρχε μια σειρά από δημοτικά τραγούδια και δεν θα είχαν την ευκαιρία λαϊκοί στιχουργοί –τραγουδιστές να εκφράσουν με λίγες λέξεις τόση ομορφιά και τόσον πλούτο νοημάτων. Κι αν τα έθιμα αυτά εκλείψουν, θα εκλείψουν, φυσικά, και τα τραγούδια που τα συνοδεύουν.

Ως χρόνος, μέσα στον οποίο προσδιορίζεται το δημοτικό τραγούδι, θεωρείται ο προπερασμένος αιώνας, δηλαδή ο 19ος .

Όταν λέμε το τραγούδι του προπερασμένου αιώνα δεν εννοούμε, βέβαια, ότι το δημοτικό τραγούδι δημιουργήθηκε τον προπερασμένο αιώνα, αλλά το τραγούδι που υπήρχε και καταγράφηκε κατά τον προπερασμένο αιώνα. Και αυτό, που υπήρχε εκείνη την εποχή και υπάρχει και μέχρι σήμερα, είναι η ποιητική και μουσική παράδοση χιλιετιών. **Οι ρίζες του δημοτικού μας τραγουδιού είναι πολύ βαθιές. Φθάνουν ως τα χρόνια των ομηρικών επών, ίσως και ακόμη βαθύτερα στον χρόνο.** Οι ειδικοί ερευνητές – μελετητές, έλληνες και ξένοι, βρίσκουν ομοιότητες σε θέματα και περιεχόμενο του δημοτικού τραγουδιού και της αρχαίας ελληνικής ποίησης, όπως τα «**χελιδονίσματα**» **κορωνίσματα**», «**νανουρίσματα**» κ.ά. Ένα παράδειγμα είναι ο ερχομός των χελιδονιών:

«**Ήλθ' ήλθε χελιδών**» ο αρχαίος στίχος,

«**Ήρθεν ήρθε η χελιδόνα**», ο νεοελληνικός στίχος.

Η ομοιότητα στα θέματα και στο περιεχόμενο έχει σχέση και με την ομοιότητα σε έθι-

μα, όπως η αγγελία από παιδιά του ερχομού της άνοιξης και το ίδιο αίτημα, όπως τότε και τώρα, να κεραστούν τα παιδιά από τους οικοκυραίους.

Ομοιότητες υπάρχουν και σε λαϊκές δοξασίες, όπως η ανάκληση **“Του νεκρού αδερφού”** στο νεοελληνικό και η ανάκληση του νεκρού Αγαμέμνονα στους «Πέρσες» του Αισχύλου.

Η σημαντικότερη, βέβαια, ομοιότητα είναι στη μουσική, σε ρυθμούς και μελωδίες. Αυτό το τελευταίο, οι μουσικές μελωδίες, πέρα από το αυτονόητο ότι η αρχαία ελληνική μουσική διαιωνίζεται συνοδεύοντας διάφορα πατροπαράδοτα έθιμα και χορούς, υποστηρίζεται σοβαρά και από ειδικούς μελετητές. Κορυφαίος σ’ αυτό ο καθηγητής της Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ερλάγκεν της Νυρεμβέργης της Γερμανίας δόκτωρ **κ. Εγκερτ Πέλμαν**. (Αυτή την περίοδο το ενδιαφέρον του **κ. Πέλμαν** είναι επικεντρωμένο σε μια σειρά αποσπασμάτων της αρχαίας ελληνικής μουσικής, που ανακαλύφθηκαν πρόσφατα σε επιγραφές και παπύρους και είναι υπό έκδοση από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης).

Ο κ. Πέλμαν υποστηρίζει ότι είναι βέβαιο πως από τον **5ο π.Χ. αιώνα οι επαγγελματίες μουσικοί και τεχνίτες είχαν επινοήσει μουσική σημειογραφία (σύμβολα-νότες) και ότι η μουσική πράξη δεν μπορεί να στηριζόταν μόνο στη μουσική μνήμη.** Σε σχετική δε διάλεξη του κατά την άνοιξη του 1999 στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, υποστηρίζει ότι τα μουσικά αποσπάσματα, που έχουν ανακαλυφθεί, δεν επαρκούν και δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να αναπλάσουμε την αρχαία ελληνική μουσική. **Ωστόσο, λέει ο κ. Πέλμαν, όποιος**

θέλει να προσπαθήσει και να προχωρήσει σε ανασύνθεση των μελωδιών της αρχαίας ελληνικής ποίησης, ας ψάξει στην παραδοσιακή νεοελληνική μουσική.

Έχει λοιπόν, η ελληνική μουσική παράδοση ιστορία τριών χιλιάδων χρόνων και περισσότερο, αλλά η πρώτη συστηματική καταγραφή έγινε στις αρχές του προπερασμένου αιώνα από το γάλλο φιλόλογο **Κλωντ Φωριέλ**, που, όπως προαναφέρθηκε, ήταν τα τραγούδια που τραγουδούσαν τότε οι σκλαβωμένοι Έλληνες. Ακολούθησαν και συνεχίζονται και σήμερα καταγραφές και εκδόσεις του δημοτικού τραγουδιού από πολλούς, Έλληνες και ξένους, με κορυφαίο από τους Έλληνες μελετητές το **Νικόλαο Πολίτη**.

Βέβαια σήμερα το δημοτικό τραγούδι ερευνάται και μελετάται πιο συστηματικά τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, μάλιστα έχουν δημιουργηθεί και στα νεότερα πανεπιστήμια μας έδρες λαογραφίας, στα θέματα της οποίας συγκαταλέγονται και τα δημοτικά τραγούδια.

Το Πανεπιστήμιο της Κρήτης, για παράδειγμα, έχει παρουσιάσει σημαντική δουλειά πάνω στο δημοτικό τραγούδι και έχει ήδη ηχογραφήσει και εκδώσει δίσκους με παραδοσιακή μουσική και τραγούδια από διάφορες περιοχές της Ελλάδας.

Κατά τον περασμένο αιώνα, δηλαδή τον 20ο, δεν έχουμε σημαντική δημιουργία στον τομέα του δημοτικού τραγουδιού. **Το λαϊκό τραγούδι, για να μη το συγχέουμε με το δημοτικό, είναι άλλο είδος.** Οι δημιουργοί του λαϊκού τραγουδιού είναι επώνυμοι, τα θέματα είναι από περιορισμένο τομέα της ζωής και από τη ζωή μικρότερης κοινωνικής ομάδας, δεν είναι πηγαίο, εκτός από ελάχιστες περι-

πτώσεις και μάλιστα παλιότερης χρονικής περιόδου, και ανήκει στην εμπορεύσιμη παραγωγή. (Αντίθετα, δεν λέμε παραγωγή για το δημοτικό τραγούδι παρά μόνο δημιουργία)

Επειδή δεν έχουμε πια δημιουργία, πολλοί, ακόμη και ειδικοί, θεωρούν ότι το δημοτικό μας τραγούδι έχει πεθάνει. Είναι, χωρίς αμφιβολία, μεγάλο το λάθος τους, γιατί, αν και δεν υπάρχει σημερινή δημιουργία, το δημοτικό μας τραγούδι δεν ήταν ποτέ τόσο ζωντανό όσο στην εποχή μας. Και δεν πρόκειται για αναβίωση, αλλά για συνέχιση των μουσικών μας παραδόσεων ως κομμάτι της ζωής μας. Όπου και αν βρεθεί κανείς στην Ελλάδα, και κυρίως σε στιγμές χαράς, το δημοτικό τραγούδι κυριαρχεί. Γάμοι, πανηγύρια, ξεχωριστές γιορταστικές στιγμές δεν γίνονται χωρίς το δημοτικό τραγούδι. Ακόμη και για τους νέους, όσο και αν έχουν γίνει καταναλωτές άλλων τρόπων ζωής και ψυχαγωγίας, ξενόφερτων, το δημοτικό τραγούδι είναι ζωντανό.

Για να βεβαιωθεί κανείς ότι το δημοτικό τραγούδι είναι ζωντανό δεν έχει παρά να πάει σε πανηγύρι ή σε κάποια άλλη χαρά. Θα δει ότι εκείνοι που διασκεδάζουν στο τραγούδι ή στο χορό τα ζουν, είναι σαν να τα δημιουργούν οι ίδιοι εκείνη τη στιγμή, βγαίνει από μέσα τους, είναι να συμμετέχουν στο θέμα του τραγουδιού, σαν να υποδύονται τους ρόλους των ηρώων του. Έτσι, θα μπορούσαμε να πούμε ότι το δημοτικό τραγούδι συνεχώς αναγεννιέται, είναι πάντα νεογέννητο.

Το δημοτικό τραγούδι είναι ζωντανό και για άλλους λόγους. Εκτός από την καταγραφή του από ειδικούς λαογράφους-μελετητές, πολλοί άλλοι, λάτρεις του δημοτικού τραγουδιού και των παραδοσιακών μας χορών, αφιέ-

ρωσαν τη ζωντάνια τους, έκαναν έργο ζωής τους τη διατήρηση και διάδοση αυτών των εθίμων μας. Κορυφαίος σ' αυτό, κορυφαίος σε εθνική προσφορά, ο αείμνηστος **Σίμων Καράς**. Μεγάλη σε προσφορά και η **Δόμνα Σαμίου**, που έμπασε στο Ηρώδειο, στο Μέγαρο Μουσικής της Αθήνας, ακόμη και στο μικρό θέατρο της Επιδαύρου (17 και 18 Ιουλίου 1999) το δημοτικό μας τραγούδι. Πολλοί φορείς σε όλη την Ελλάδα, για παράδειγμα τα Λύκεια Ελληνίδων και πάμπολλοι σύλλογοι, υπηρετούν, φροντίζουν και κρατούν ζωντανά δημοτικά τραγούδια, παραδοσιακή μουσική και χορούς. Φημισμένοι δεξιοτέχνες των μουσικών οργάνων, όπως ο **Πέτρο-Λούκας Χαλκιάς**, οι **Καψάληδες**, ο **Νίκος Φιλιππίδης** στο κλαρίνο και άλλοι σε διάφορα μουσικά όργανα παρουσιάζουν ζωντανά τη μουσική μας παράδοση και στο εξωτερικό. Ας μη ξεχνούμε και τον αείμνηστο **Τάσο Χαλκιά**, που, παίρνοντας μέρος σε πανευρωπαϊκά φεστιβάλ παραδοσιακής μουσικής, έκανε γνωστή και την απαραίτητη δεξιοτεχνία των Ελλήνων πρακτικών οργανοπαιχτών (για τους Γάλλους είχαν αρκέσει οι πρώτες νότες, που είχαν βγει από το κλαρίνο του, για να τον κατατάξουν στην κορυφή).

Επίσης ο Λάμπρος Λιάβας, εθνομουσικολόγος, έχει ως τώρα διοργανώσει και πραγματοποιήσει αρκετές παραστάσεις της μουσικής μας παράδοσης, όπως στις 1 και 2 Αυγούστου του 1999, που παρουσίασε στο Ηρώδειο και στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών μουσική, τραγούδια και χορούς της ελληνικής παράδοσης των δύο τελευταίων χιλιετιών, με κορυφαίο μουσικό τον δεξιοτέχνη στο κλαρίνο Γιώργο Κωτσίνη.

(Συνέχεια στο επόμενο)

ΚΥΠΡΟΣ

ΟΙ ΕΠΙΚΟΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΤΗΛΛΥΡΙΑ Η 51^Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Υπό του Υποστρατήγου εα ΙΩΑΝΝΗ ΔΑΦΝΗ

«**Β**άλλεσαι καταιγιστικά από πολυβόλα του εχθρού, πρόσεχε» φώναξε προς τον Υπολοχαγό Ν. Παπαγεωργίου, ο ευρισκόμενος λίγα μέτρα πίσω, ταγματάρχης Γ. Καρούσος Διοικητής της 31ης Μοίρας Καταδρομών. Δεν πέρασαν παρά μονάχα λίγα δευτερόλεπτα από την επισήμανση του Καρούσου και το γενναίο παλικάρι, ο υπολοχαγός Παπαγεωργίου πίπτει, ηρωικώς μαχόμενος, ενώ, με την ιαχή «Αέρα, εμπρός παιδιά για την Ένωση» επικεφαλής του λόχου του ενεργούσε κεραυνοβόλα έφοδο, καταλαμβάνοντας δεσπόζον αντέρεισμα του υψώματος Λωροβούνου Τηλλυρίας στις 4 μ.μ. της 7-8-1964.

Πριν διεξέλθουμε τους συγκεκριμένους αγώνες, είναι απαραίτητο να προβούμε σε ορισμένες επισημάνσεις σχετικά με τις προθέσεις της Άγκυρας για την Κύπρο στην αναφερόμενη περίοδο.

Μετά τις Συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου του 1959 οι Τούρκοι άρχισαν να εργάζονται για τη δημιουργία προϋποθέσεων διχοτομήσεως της Κύπρου, έστω και αν αυτό προϋπέθετε πολεμική σύρραξη μετά της Ελλάδος.

Η Ελλάδα και η Τουρκία ήταν ήδη μέλη του ΝΑΤΟ από το 1952. Βάσει της συμφωνίας εισδοχής, η Τουρκία όφειλε

να έχει μέρος των χερσαίων δυνάμεών της προσανατολισμένο προς τα Ρωσοτουρκικά σύνορα, πράγμα που έκανε δια της διατάξεως στην περιοχή και της 39ης τουρκικής Μεραρχίας.

Αυτή τη Μεραρχία αποδέσμευσε από τη συμμαχική διοίκηση, χειμώνα 1964, θέτοντας υπό εθνική υπαγωγή, μεταφέροντάς την στην περιοχή Αλεξανδρέττας έναντι της Βόρειας Κύπρου.

Τελικά, κατά τις αμφίβιες επιχειρήσεις στη Μεγαλόνησο, Ιούλιος 1974, η Μεραρχία αυτή θα αποτελέσει την αιχμή του δόρατος στις αποβατικές τουρκικές δυνάμεις.

Με αφετηρία τον Δεκέμβριο 1963, επεισόδια προκαλούμενα από Τουρκοκύπριους προετοίμαζαν το έδαφος για την πραγματοποίηση των σκοπών της Τουρκίας.

Στο πλαίσιο αυτό δημιούργησαν νησίδες (αυτόνομους θύλακες) όπου ασκούσαν παρανόμως και αυθαίρετα κυριαρχικά δικαιώματα προς τους ομοεθνείς τους.

Ένα σχέδιο που εκπονήθηκε την 18-4-1964 από τον τότε πρωθυπουργό της Τουρκίας Ισμέτ Ινονού -στρατηγό, συνεργάτη του Κεμάλ Ατατούρκ- υπό τον τίτλο Απίλλας (το κωδικό αυτό θα τον συ-

ναντήσουμε στην τουρκική εισβολή το 1974) ανέπτυξε λεπτομερώς τις διχοτομικές προθέσεις της Τουρκίας. Το σχέδιο προέβλεπε στρατιωτική επέμβαση της γείτονος χώρας και μεταφορά όλων των Τουρκοκύπριων στο βόρειο τμήμα της νήσου, αφού θα καταλαμβάνονταν από τους Τούρκους.

Ένας από τους αναφερόμενους τουρκοκυπριακούς θύλακες ήταν κι αυτός της Τηλλυρίας.

Η Τηλλυρία είχε μεγάλη στρατιωτική σημασία για την Τουρκία καθόσον:

α. είχε διέξοδο προς τη θάλασσα, πράγμα που στο προπαρασκευαστικό στάδιο, προ της κανονικής αποβάσεως, επέτρεπε την απρόσκοπτη διακίνηση και ροή προσωπικού, πρακτόρων, τούρκων στελεχών στρατού μεταμφιεσμένων, ομάδων ανορθόδοξου πολέμου και πολεμικού υλικού. Ο τουρκοκύπριος ηγέτης Ραούφ Ντενκτάς, ευρισκόμενος στην Τουρκία, επανήλθε στην Κύπρο μέσω αυτού του διαύλου.

Ο επισκοπούμενος χώρος της Τηλλυρίας ευρισκόμενος μακριά από οδικά δίκτυα, μη υποκείμενος στον έλεγχο των κυπριακών αρχών, περιλαμβάνοντας εδαφικές εξάρσεις καλυμμένες από δάση, επέτρεπε την συγκέντρωση προσωπικού και υλικού καθώς εκπαίδευση και συγκρότηση μαχίμων σχηματισμών και την εν συνεχεία προώθηση στο εσωτερικό της νήσου, προς Τρόδος, Πάφο, Λευκωσία ή προς περιοχή Μόρφου – Ξηρού.

Σε περίπτωση δράσεως τακτικών

τουρκικών δυνάμεων, η περιοχή θα αποτελούσε ένα έτοιμο προγεφύρωμα, δυνάμενο να συνενωθεί με Λιμνίτη - Λεύκα απ' όπου οι τουρκικές δυνάμεις θα εξορμούσαν για την κυριαρχία εφ' ολοκλήρου της νήσου.

Η περιοχή, όπως στην αρχή είχε διαμορφωθεί ο θύλακας, παρουσίαζε ένα σοβαρό μειονέκτημα για τους Τούρκους. Στερείτο βάθους. Εξ ου και η ανάγκη διευρύνσεως του προγεφυρώματος.

Από τον Μάρτιο μέχρι Ιούλιο 1964, κάθε εβδομάδα εν καιρώ νυκτός, κατέπλεαν στον ορμίσκο Μανσούρας πλοία που αποβίβαζαν αρτίως εκπαιδευμένους και εξοπλισμένους δια παντοειδούς πολεμικού υλικού ατάκτους με σκοπό την ενίσχυση και διεύρυνση του χώρου που κατείχαν (Σ. Παπαγεωργίου Από τη Ζυρίχη εις τον Απίλα τ. Β).

Κατά τη ρήση του Διοικητού της ΑΣ-ΔΑΚ Στρατηγού Γ. Γρίβα «Οι Τούρκοι εκ Τουρκίας είχαν διενεργήσει ουσιαστικώς απόβασιν και ευρίσκοντο επί Κυπριακού εδάφους».

Όταν τον Αύγουστο 1964 άρχισαν οι πολεμικές επιχειρήσεις, η δύναμη των εκεί Τούρκων ανερχόταν σε 1.000 περίπου άνδρες εκ των οποίων οι μισοί ήταν οι αφιχθέντες από Τουρκία. Προωθούμενοι σταδιακά σε ορεινές περιοχές τις οποίες οργάνωναν αμυντικώς, ανατίναζαν γέφυρες, απέκοπαν συγκοινωνίας και απειλούσαν δια πυρών τα γειτονικά Ελληνοκυπριακά χωριά.

Αποκορύφωμα των κατακτητικών βλέψεων της Τουρκίας ήταν η σταδιακή

κατάληψη δεσποζόντων ερεισμάτων στρατηγικής σημασίας ευρισκομένων αρκετά χιλιόμετρα νοτίως του προγεφυρώματός τους, ενώ η Ειρηνευτική εκ Σουηδών δύναμη του ΟΗΕ, όχι μόνο δεν αντέδρασε αλλά εγκατέλειψε το κατεχόμενο παρ' αυτής ενδιάμεσο «ουδέτερο» θα λέγαμε ύψωμα ΑΚΟΝΙ, πράγμα που ανάγκασε την Εθνική φρουρά να καταλάβει δια τμημάτων της το εν λόγω ύψωμα, το οποίο και διατήρησε, παρά τις λυσσαλέες εφόδους των Τούρκων να το θέσουν υπό τον έλεγχό τους.

Είχε καταστεί σαφές ότι οι Τούρκοι ενεργούσαν βάσει ενός καλομελετημένου σχεδίου γι' αυτό οι δυνάμεις μας εκεί ενισχύθηκαν περαιτέρω από το ΓΕ-ΕΦ.

Η επιχείρηση για την κατάληψη του υψώματος «Λωρόβουνο» ανατέθηκε στην 31η Μοίρα Καταδρομών υπό την Διοίκηση του Ταγματάρχου Γ. Καρούσου. Η Μοίρα Καταδρομών αποτελείτο από 4 λόχους Ελληνοκυπρίων με Διοικητές Λόχων Λοχαγούς - Υπολοχαγούς του Ελληνικού Στρατού Π. Καρατζά, Κ. Μπεκιάρη, Ο. Μαρινάκη, Ν. Παπαγεωργίου. Υποδιοικητής της Μοίρας ήταν ο Ταγματάρχης Μ. Λάσκαρης.

Συγχρόνως με την εξόρμηση της 31ης Μοίρας Καταδρομών εκδηλώθηκε επίθεση από δεξιά του 206 ΤΠ υπό την διοίκηση του Ταγματάρχου Ν. Ντερτιλή με υποδιοικητή τον Λοχαγό Ι. Γερακίτη και Διοικητές λόχων τους Λοχαγούς Γ. Αγγελίδη, Ε. Σοφικίτη, Δ. Κουτράκο και Δ. Αλευρομάγειρο.

Η μονάδα αυτή, ενεργώντας σύμφωνα με τις ελληνικές παραδόσεις, γενναία και ακάθεκτα, κατέλαβε διαδοχικά τα υψώματα Ακόνι, Μάλη, δυτικές υπώρειες του Λωρόβουνου και τον αυχένα Αγ. Γεωργίου, καθώς και το τουρκικό χωριό Μανσούρα. Από το πρωί της 8-8-1964 στην ίδια περιοχή εισέρχεται στον αγώνα και το 216 ΤΠ με διοικητή τον ταγματάρχη Σ. Κατσιλιάρακη και Διοικητές Λόχων τους Λοχαγούς Ι. Κολιόπουλο, Β. Ιατρού, Ν. Πολύζο. Το 216 ΤΠ δια τολμηρών επιθέσεων συνέβαλε μεγάλως στην ολοκλήρωση των ΑΝΣΚ της προηγούμενης ημέρας και ήταν αυτό το Τάγμα που δέχθηκε κύματα τουρκικών αεροπορικών επιθέσεων και μάλιστα με εμπρηστικές βόμβες ναπάλημ.

Το τακτικό δόγμα των καταδρομών αιφνιδιασμός - χτύπημα - αποχώρηση δεν ταυτιζόταν με αυτό των Μονάδων Πεζικού break through - widen of the gap - seizure the objective - exploitation (διάρρηξη - διεύρυνση του ρήγματος - διάσπαση - κατάληψη ΑΝΣΚ - εκμετάλλευση επιτυχίας) αλλά χάρις στον αριστοτεχνικό συνδυασμό των δύο δογμάτων από τον Καρούσο, επετεύχθησαν τα αναμενόμενα επινίκια αποτελέσματα. Σ' αυτό βοήθησε και η μορφολογία του εδάφους (απρόσιτο, δασωμένο).

Η 7η Αυγούστου 1964 είχε οριστεί ως ημερομηνία επιθέσεως.

Προηγήθηκε προπαρασκευή πυροβολικού μιας ώρας και την 15.30 ώρα δύο λόχοι του Καρούσου σε πρώτο κλιμάκιο επί των κατευθύνσεων Παλιάμπει-

λα - Καψάλα - Λωρόβουνος και Χρυσοπατερίτσα - Λωρόβουνος και δύο εν εφεδρεία διέρχονται την Γραμμή Εξορμήσεως και, επιτιθέμενοι θαρραλέα, πραγματοποιούν διάρρηξη της τοποθεσίας, συνεχίζοντας δε ανάμεσα σε φραγμούς των βαρέων όπλων του εχθρού, με ορμητικότητα και αγώνα εκ του συστάδην σε μια πυρακτωμένη εκ των πυρκαϊών γη, ο Λόχος Παπαγεωργίου κατορθώνει την 16.00 ώρα να θέσει πόδα επί του πρώτου υψώματος του Λωρόβουνου. Κάποιος δισταγμός που παρατηρήθηκε προς στιγμή εξαιτίας της αφόρητης καταστάσεως, δεν είχε συνέχεια, λόγω της συνεχούς παρουσίας και επεμβάσεως του Καρούσου.

Ο Παπαγεωργίου, προωθώντας τη διάταξη επικεφαλής του λόχου του προς το κυρίως Λωρόβουνο, ενεργώντας ως απλός μαχητής πρώτης γραμμής, παρσύροντας τους υπό τας διαταγές του νεοσύλλεκτους Κυπρίους Λοκατζήδες, δέχθηκε ριπή πολυβολού του εχθρού, η οποία τον έπληξε στο δεξιό μέρος του αυχένος, στην προσπάθειά του να πέσει στο έδαφος για να καλυφθεί.

Η απώλεια του ήρωα ήταν ο Ιερός αρραβώνας του αρρήκτου δεσμού της Μητέρας Ελλάδος με την θυγατέρα Κύπρο.

Οι επιχειρήσεις για την ολοκλήρωση του Λωρόβουνου ανεστάλησαν, μέχρις ελεύσεως του πρώτου φωτός της επομένης ημέρας 8 Αυγούστου οπότε ολοκλη-

ρώθηκε το Λωρόβουνο και η 31η Καταδρομών προωθήθηκε σε γραμμή περί τα δύο χιλιόμετρα απέχουσα από το χωριό Κόκκινα, εν αναμονή νεοτέρων διαταγών.

Ειρήσθω εν παρόδω, ότι ο γράφων το παρόν υπηρετούσε στην Κύπρο την ίδια περίοδο, λοχαγός ων; έχοντας την τιμή να είναι ο Διοικητής του νεοσύστατου 226 ΤΠ, φρουρούσε άλλο τομέα, στην περιοχή Αμμοχώστου.

Επανερχόμενοι στα της Τηλλυρίας προσθέτουμε ότι η ενέργεια προς Κόκκινα δεν προωθήθηκε κατόπιν διαταγής του παρισταμένου στο πεδίο της μάχης Στρατηγού Γρίβα, που εκδόθηκε την 18.40 ώρα της 8-8-1964.

Ο Στρατηγός Γρίβας γράφει σχετικά, σε εφημερίδα της εποχής:

«Η Κύπρος πρέπει να σεμνύνεται δια τα τέκνα της. Είμαι παλαίμαχος στρατιώτης. Είναι από τας σπανίας περιπτώσεις καθ' ας αντίκρυσσα τοιαύτην ορμήν, αυτοθυσίαν, γενναιότητα. Δεν επήλθε λιποψυχία. Οι άνδρες της Μοίρας Καταδρομών, του Ταγμ. Καρούσου, είχαν να πιούν ύδωρ από 24 ωρών και όμως επροχώρουν. Έτσι έπεσε ο Υπολοχαγός Παπαγεωργίου πάνω εις τον Λωρόβουνον. Ο αυχέν του Λωρόβουνου κατελήφθη υπό ομάδα γενναίων καταδρομέων επικεφαλής των οποίων ήταν ο Ταγματάρχης των.

Ιωάννης Δάφνης

Για να θυμούνται οι παλιοί, & να μαθαίνουν όσοι νέοι θέλουν

Στη μνήμη Εκείνης που εκτελέστηκε
στο Αγρίνιο 31 Αυγούστου 1944

ΑΡΓΥΡΗΣ Π.Π. ΠΕΤΡΩΝΩΤΗΣ

Το Τ(ο)ύρναβο, σήμερα Γοργοπόταμος της επαρχίας Κονίτσης, ήταν ένα χωριό σχεδόν αποκλειστικά ξυλογλυπτών («ταγιαδόρων», «ταλιαδούρων») χωριό εξ αυτών φημισμένο, μετά το πρώτο που ήταν το Μέτσοβο. Βέβαια έβγαλε και χτίστες και πρωτομαστόρους. Τ(ο)υρνοβίτης ήταν ο πρωτομάστορας Γιώργης Κώστα, του οποίου το όνομα συνδέεται ενεργά με την αποκατάσταση του καθολικού της Μονής Τατάρνας, 1841. Τουρνοβίτης και ο Μαστροκύριου σκαλιστής ταγιαδόρος, αλλά και πρωτομάστορας που έχτισε στη Σωζόπολη Ανατολικής Ρωμυλίας το 1869 το σπίτι της Ασανούς, θυγατρός Γεωργίου Κορδομάτογλου. Στο δεύτερο μισό του 19ου και στο πρώτο του 20ού αιώνα πολλοί Τουρνοβίτες κατέβηκαν και εργάστηκαν στο Αγρίνιο. Μελετώντας τα έργα αυτών των μαστόρων απαντήσαμε την περίπτωση μιας εκ καταγωγής Τουρνοβίτισσας, που μας συγκλόνισε. Αφήσαμε κατά μέρος προς στιγμήν τους πατριώτες της μαστόρους και καταγράψαμε την ιστορία της. Αντιγράφουμε από το χειρόγραφο μας, ό,τι ακούσαμε και ό,τι ερευνήσαμε και μάθαμε:

«Μια γνωστή περίπτωση οικογένειας από το Τούρναβο που ήρθε το 1880 και παρέμεινε στο Αγρίνιο είναι αυτή του Δημάδη. Γόνος της είναι ο γιατρός γυναικο-

λόγος Κωνσταντίνος Δημάδης που είχε γεννηθεί το 1872 στο Τούρναβο. Ήταν ένας σημαντικός πνευματικός άνθρωπος, ποιητής και λογοτέχνης, δημοτικιστής γνωστός για την αντιπαλότητά του με τον Γεώργιο Μιστριώτη (1840-1916) τον σθεναρό υποστηρικτή της καθαρεύουσας. Πέθανε το 1940. Στην επακολουθήσασα Κατοχή η κόρη του, η Μαρία Δημάδη (1907-1944), γερμανομαθής και γαλλομαθής, φύση ποιητική, φλογερή πατριώτισσα, ενετάχθη γρήγορα στο Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (το τόσο κατατρεγμένο Ε.Α.Μ.). Χάρη στη γλωσσομάθειά της προωθήθηκε ως διερμηνέας στη Γερμανική Διοίκηση, μεταδίδοντας πολύτιμες πληροφορίες στον αντιστασιακό Αγώνα, αποκαλύφτηκε και εκτελέστηκε το 1944 (Αριστ. Μπαρχαμάς, 2003, σ. 260). Είναι από τις προέχουσες θρυλικές γυναίκες της αντιφασιστικής αντίστασης.

Η Μαρία Δημάδη εκτελέστηκε, μόλις λίγες μέρες πριν από την αποχώρηση του Γερμανικού Στρατού, την 31ην Αυγού-

στου 1944. Εκτελέστηκε, την βρίσανε «πόρνη» και εσκυλεύτηκε: Αρπάζοντάς της περιδέραιο με ρουμπίνια και διαμαντένιο

σταυρό, μην εκτελώντας την τελευταία επιθυμία της αυτά να παραδοθούν στη μητέρα της.

Οι ναζίδες Γερμανοί έφυγαν αρχές Σεπτεμβρίου και δεν είναι αυτοί που την εξετέλεσαν. Εμπνευστής και εκτελεστής των πιο ακραίων μέτρων και βιαιοτήτων που υπέστη το Αγρίνιο, και της ομαδικής εκτέλεσης των 120 τη Μεγάλη Παρασκευή, 14 Απριλίου, 1944 και της Μαρίας Δημάδη ήταν ο Γεώργιος Τολιόπουλος ο διοικητής των Ταγμάτων Ασφαλείας Αγρινίου. Ποιά ήταν η τύχη αυτού του «Έλληνα»; Έμεινε ατιμώρητος και ενετάχθη στον Εθνικό Στρατό του φιλοδωσιλογικού Ελληνικού Κράτους με τον βαθμό του ταγματάρχη. Η κοινή μνήμη πάντως του επεφύλαξε καθολική και κοινωνική κατάδίκη. Θυμούνται ακόμα ότι «Εδώ γύρναγε... ολομόναχος... φόραγε το σακάκι του ανάποδα, σέρνονταν στους δρόμους και ψιθύριζε αλλόφρονας «οι 120, οι 120», ώσπου πέθανε σαν το σκυλί...». Ας σημειωθεί ότι ΕΑΜ, ΕΠΟΝ και ΕΛΑΣ υπό τον καπετάνιο της XIIIης Μεραρχίας του ΕΛΑΣ Ρούμελης Θόδωρο Καλλίνο-Αμαρμπέη με πρακτικό της 16 Σεπτεμβρίου 1944 εγγυήθηκαν και εξασφάλισαν κλίμα προστασίας και μη αντεκδίκησης στους ταγματασφαλίτες και συνεργάτες των Γερμανών. Μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας (12 Φεβρουάριου 1945) και την παράδοση των κρατούμενων ταγματασφαλιτών και των δικογραφιών τους στους Άγγλους, οι αγωνιστές της ΕΑΜικής Αντίστασης βρέθηκαν σύντομα αντιμετώπι με διωγμούς και εκτελέσεις. (Ρί-

κη Βαν Μπούχοτεν, Τασούλα Βερβενιώτη, Ευτυχία Βουτυρά, Βασίλης Δαλκαβούκης, Κωνσταντίνα Μπάδα (επιμέλεια), Μνήμες και Λήθη του Ελληνικού Εμφυλίου Πολέμου... Θεσσαλονίκη, επίκεντρο. 2008, σσ. 121 (με σημ. 47), 115-117 (με σημ. 34), 126)». Μια χτυπητή περίπτωση δίωξης, κυριολεκτικά αντισύγιο ηθικής κατάπτωσης του δωσίλογου και δωσίδικου κράτους «μας» είναι η περίπτωση ταγματάρχη του πεδίου της μάχης Δημητρίου Κασλά. Δεν υπερβάλλουμε καθόλου εάν τον χαρακτηρίσουμε ήρωα. (Γιατί εάν δεν ονομάσουμε αυτόν ήρωα, ποιόν άλλον μπορούμε;). Είναι ο Διοικητής του IIου Τάγματος του 5ου ενεργού Συντάγματος Πεζικού Τρικάλων που πρώτος αντιμετώπισε νικηφόρα την 9ην Μαρτίου 1941 αρξαμένη «εαρινή επίθεση» των Ιταλών στο περίφημο ύψωμα 731. Ο ίδιος έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση, Διοικητής του 52ου Συντάγματος του Ε.Λ.Α.Σ. κάθε άλλο παρά αριστερός, και μάλλον εγνωσμένων χριστιανικών πεποιθήσεων. Παρ' όλα αυτά το αντιλαϊκό κράτος και οι Άγγλοι τον άφησαν στάσιμο, γράφοντάς τον στον περιβόητο «Β΄ Πίνακα» αξιωματικών. Τον εξόρισαν ως δήθεν κομμουνιστή στην Ικαρία. Τέτοιο ήταν το ηθικό πλήγμα το οποίο υπέστη, που όταν τον συναντούσαν στο δρόμο θαυμαστές και συμμαχητές έτρεχαν να τον χαιρετίσουν, «κ. Ταγματάρχα, κ. Κασλά», αρνιόταν ότι ήταν αυτός, αρνιόταν τον εαυτό του...

Η Θεία Αλτάνη

Ομπάρμπα-Πάνος ήταν ο μεγάλος γιος του αδερφού του παπού μου. Η αλήθεια είναι ότι τα δυο αδέρφια είχαν χαλαρούς τους συγγενικούς δεσμούς και τους τόπους που ζούσαν τους χώριζε αρκετή απόσταση. Όμως, το αίμα νερό δε γίνεται. Στις χαρές και στις λύπες συμπαραστέκονταν ο ένας στον άλλον κι ούτε επέτρεπαν σε άλλον να θίξει κάποιον απ' τους δυο. Ομπάρμπα-Πάνος, σαν τύπος, δεν είχε χτυπητές διαφορές απ' τους άλλους νέους του χωριού. Ήταν λίγο φιγουράκιας και πένιας. Είχε κι ένα ισχυρό ατού- ήταν ο πρώτος οδηγός στο χωριό κι αυτό πολύ τον κολάκευε. Ήταν βλέπεις κι εκείνη η βεργολυγερή παπαδοπούλα, που με την ομορφιά και τη χάρη της του είχε πληγώσει την καρδιά. Έτσι οδηγώντας το πρώτο αυτοκίνητο, της μαμής της θεια-Μάνθας θαρρώ, όταν έφτανε στην πλατεία του χωριού, έκανε ελιγμούς για να κινήσει το ενδιαφέρον της λεγόμενης. Σε μια τέτοια επίδειξη έχασε τον έλεγχο, ήταν και κάποια βραχάκια, που δεν τα πρόσεξε και η Μπουμπουλίνα -έτσι είχαν ονοματίσει το αυτοκίνητο- τουμπάρισε. Τι τον ήθελες τονμπάρμπα-Πάνο. Σώθηκε αλλά κάλλιο το 'χε ν' ανοίξει η γη και να τον καταπιεί παρά το ρεζίλι που έπαθε. Έχασε τη δουλειά, νεκρώθηκαν και τα αισθήματά του κι από πάνω είχε και τους χωριανούς, ζηλιάρηδες και χαιρέκακους, που τον καταξευτέλιζαν με τα καυστικά τους σχόλια.

Όμως, τον κρίσιμο εκείνο καιρό,

βρήκε διέξοδο στο Λεσίφι, που η εταιρεία που το εκμεταλλευόταν, είχε ανάγκη από ειδικευμένους εργάτες. Το δίπλωμα οδήγησης του άνοιξε την πόρτα. Δεν οδήγησε, βέβαια, αυτοκίνητο αλλά και το τρακτέρ καλό ήταν. Αδυναμίες εξουσιαστικές, στα όρια του πάθους δεν απόκτησε. Περιοριζόταν στο καφενείο, με τον καφέ και πού και πού κανένα ουζάκι. Ούτε μπεκρόπινε ούτε χαρτόπαιζε. Τα φερσίματα κι η συμπεριφορά του ήταν τέτοια, που μόνον καλά λόγια θα μπορούσε να ξεστομίσει κανείς για την αφεντιά του.

Όμως, ο χρόνος τρέχει ασταμάτητα και πάνω στη ροή του δημιουργεί διαδοχικά και διαφορετικά στάδια, στην πορεία του ανθρώπου, που ορίζουν τις ενέργειες και τις δράσεις του. «Κάθε πράγμα στον καιρό του» αυτό εκφράζει και σηματοδοτεί. Ένα τέτοιο στάδιο είναι και ο γάμος και σ' αυτό έφτασε και ομπάρμπα-Πάνος, αν δεν το ξεπέρασε κιόλας, που είχε βάλει σε κάποια τάξη τη ζωή του. Δεν ξέρω αν μπήκαν στη μέση προξενήτρες ή κάποιο σύμπωμα μεσολάβησε. Η νύφη βρέθηκε. Κι ήταν από το Μαχαλά, το μεγάλο κεφαλοχώρι, που βιγλίζει από ψηλά σε μια έξαρση των Ακαρνανικών βουνών. Ο γάμος έγινε με όλους τους τύπους και την επισημότητα, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί στα χωριά της επαρχίας. Με νταούλια και βιολιά και τραπέζωμα, με ψητά και πιοτά, χορούς και τραγούδι και με ντουφεκιές ανάρια- ανάρια. Εκεί κι εμείς, όλο το σόι, με γυναίκες και παιδιά. Κά-

ποια στιγμή, όπως το θέλει το έθιμο, έπρεπε να σερβιριστεί στη νύφη ο καφές κι ένα παιδί από το κοντινό σόι, με πατέρα και μάνα -όχι ορφανό- να παίζει το ρόλο του γκαρσονιού. Τούτος ο ρόλος φαντάζει σα λεπτομέρεια αλλά περνάει μέσα από πολλούς σκοπέλους. Τυχαίνει στο συγγένειο να υπάρχουν αρκετά παιδιά, υποψήφια γι' αυτό το ρόλο. Έτσι η επιλογή, όσο επιτυχημένη κι αν ήταν, όλο και κάποιο θα άφηνε παραπονεμένο. Κάποια μάνα θα εύρισκε αδικημένο το δικό της παιδί.

- Γιατί ωρέ; το δικό μου το παιδί ήταν κουτσό ή στραβό ή δεν είχε πατέρα και μάνα; έγρουζε μέσα απ' τα δόντια της. Κάποτε η δυσαρέσκεια έφτανε ως την αποχώρηση.

Η τύχη το 'φερε να πέσει σε μένα ο κλήρος γι' αυτό το ρόλο. Ήμουνα βλέπεις ο μεγαλύτερος στην ηλικία από τα εγγόνια του παππού. Διαμαρτυρίες ή παράπονα δεν ακούστηκαν. Η χαρά και η συγκίνηση που ένιωσα δεν περιγράφεται. Σαν σεισμός με κατέλαβε κι έτρεμαν χέρια και πόδια, έτρεμα σύγκορμος. Όμως τα κατάφερα, κρατώντας το σερβίτσιο με τον καφέ, να φτάσω στη νύφη, την καινούργια θεία και να το αποθέσω στο τραπέζι που ήταν μπροστά της. Και τι περίεργο! Ούτε μια σταγόνα δε βγήκε έξω απ' το φλιτζάνι. Ούτε γκαρσόνι να ήμουνα! Πριν προλάβω να πω τις ευχές που με είχαν ορμηνέψει στη Θεία-Αλτάνη -αυτό ήταν το όνομά της-, εκείνη μου 'πιασε το χέρι, με τράβηξε κοντά της, με φίλησε κι άνοιξε κουβεντούλα μαζί μου.

- Είσαι ο Πάνος της Βησαρίας;

- Ναι είμαι, της απάντησα, κουνώντας και το κεφάλι.

- Έμαθα πως είσαι καλός μαθητής και θέλεις να σπουδάσεις.

- Ναι, της είπα. Μου αρέσουν τα γράμματα.

- Να δώσεις τα χαιρετίσματά μου στη μάνα και στον πατέρα σου.

- Ναι, θεία Αλτάνη, θα τα δώσω, είπα.

Πολύ φιλική και οικεία η θεία Αλτάνη απέναντι μου και γω, ξεθαρρεμένος την κοιτούσα ερευνητικά. Καθαρά και διεισδυτικά τα μεγάλα μαύρα μάτια, ταιριαστά με το μελαχρινό και συμπαθητικό και γλυκό της πρόσωπο, γαρνιρισμένο με μια ελιά στο ένα της μάγουλο, που εκείνη τη στιγμή ακτινοβολούσε από χαρά ολόκληρη.

Η επαφή μου με τη θεία Αλτάνη έκλεισε με μια ευχάριστη και απρόσμενη έκπληξη. Φεύγοντας, την ώρα που της φιλούσα το χέρι, μου έβαλε στην παλάμη ένα ολόκληρο τάλιρο! Θεέ μου, τι χαρά ανείπωτη ήταν εκείνη που ένιωσα! Το κοίταξα και δεν πίστευα στα μάτια μου. Είναι αλήθεια ή μπας κι είναι όνειρο, σαν εκείνα τα καρβέλια που βλέπει ο πεινασμένος στον ύπνο του; Μ' έπιασε παραλήρημα χαράς, που κράτησε όλη τη νύχτα, σφίγγοντας στην παλάμη το τάλιρο. «Ένα ολόκληρο τάλιρο δικό μου», έλεγα και ξανάλεγα. Και, τι παράξενο, διόλου δε δυσκολεύτηκα να βρω τον τρόπο που θα το ξόδευα. Παιδικά πράγματα, που είχα πεθυμήσει μα ποτέ δεν απόκτησα, τώρα

θα γίνονταν δικά μου. Θα μπορούσα κι εγώ να χαρώ σαν παιδί. Κι έπλεα σε πέλαγα ευτυχίας... Θα μπορούσα ν' αγοράσω τόπι, να το κλωτσώ και με τ' άλλα τα παιδιά να παίζω μπάλα. Θα αγόραζα καραμέλες και λουκούμια, που μου άρεσαν. Θα αγόραζα από τον μπάρμπα-Γιώργο, όπως ο φίλος μου ο Κατζούνιας, τύχες και θα κέρδιζα πολλές βουνιχήρες να φυσώ μέσα τους δυνατά και να απολαβαίνω εκείνο το μελωδικό και μακρόσυρτο βουητό τους. Θα αγόραζα χαλκομανίες να τις κολλάω στα βιβλία μου και να τις κοιτάζω και να μη χορταίνω την ομορφιά τους. Θα αγόραζα ακόμα και μολύβια, μαύρα και μελανιά και να γράφω, να γράφω ό,τι μου κατεβεί.

Αυτό το τάλιρο, πρώτο και τελευταίο στην παιδική μου ζωή, χαραχτηκε θαρρείς με πυρωμένο σίδηρο, βαθιά μες στη μνήμη μου κι έμεινε άσβηστο για πάντα, μαζί με τη θεία Αλτάνη, που μου έδωσε αυτή τη μεγάλη χαρά. Ξέρω πως κάποιοι θα το πάρουν γι' αστείο και θα γελάσουν. Καταλαβαίνει ποτέ το νησιτικό ο χορτάτος; Αυτοί, όμως, που όμοια η μοίρα τους φέρθηκε, σίγουρα θα με νιώσουν και πολύ καλά μάλιστα.

Θα πεις μου άλλαξε τη ζωή αυτό το τάλιρο, έλυσε τα προβλήματά μου, ήταν δεμένα τα χέρια και μου τα έλυσε; Τίποτε από όλα αυτά. Αλλά τότε; Απλά ήμουν παιδί με τις ανάγκες της ηλικίας μου. Είχα ανάγκη από παιχνίδια να παίζω και να τα χαίρομαι, να κάνω τα σχέδιά μου και να ζω στον κόσμο τους τον ονειροφάνταστο. Κι αυτά μου έλειπαν. Περνούσαν άδειες

οι ώρες μου κι η μοναξιά μου μεγάλωνε. Μ' έπιανε το παράπονο και ρίζωνε στην καρδιά μου το μαράζι. Ζήλευα τ' άλλα παιδιά κι ένιωθα ένα τίποτε μπροστά τους. Ήταν μία παρένθεση, μες στο κακό ριζικό μου, της θείας Αλτάνης το τάλιρο. Ένας ήλιος πορφυρός στις συννεφιές μου. Και κράτησε πολύ σαν θύμηση στο χώρο της μνήμης, που πέρασε, καθώς την ανακαλούσα στις γκρίζες ώρες, που συχνά με επισκέπονταν. Πέρασαν τάλιρα πολλά απ' τα χέρια μου κι ικανοποίησαν όχι μόνον τις ανάγκες αλλά και τα κέφια και τα γούστα μου. Η ηλικία και η δουλειά άνοιξαν τους κλεισμένους ορίζοντες. Τότε έλειπε το κλειδί. Να γιατί το τάλιρο της θείας Αλτάνης στάθηκε πάνω απ' το κόσκινο της μνήμης και έγινε σταθμός και σημείο αναφοράς.

Σαν νερό κύλησαν τα χρόνια και να 'μαι νιόπαντρος στο χωριό, με τη γυναίκα μου, να δει και να γνωρίσει το σόι μου. Η θεία Αλτάνη έτρεξε να μας καλωσορίσει και να μας προσφέρει τις ευχές της, καλώντας, με πολλή τρυφερότητα, στο φτωχικό της να μας φιλοξενήσει. Δεν μπόρεσα να της χαλάσω το χατίρι, καθώς η ανάμνηση για το τάλιρο διατηρούνταν ζωντανή μέσα μου. Μ' όλο που τα χρόνια είχαν αφήσει ζωγραφισμένα τα σημάδια τους στην όψη της, εξακολουθούσε να είναι γλυκιά, συμπαθητική και πρόσχαρη, όπως τότε, νυφούλα, που έπαιρνε τον καφέ απ' τα χέρια μου. Κι είναι αλήθεια πως με τον μπάρμπα-Πάνο μια χαρά περνούσε τη ζωή της. Υπάλληλος στο Λεσίφι εκείνος, με καλό μισθό, τίποτε δεν της

έλειψε και σαν χήρευε η σύνταξη της εξασφάλιζε άνετη ζωή. Όμως, να 'χε κι ένα παιδί... Μεγάλος καημός, σαράκι που της έτρωγε τα σωθικά. Πρόστρεχε στο Θεό με παρακάλια δακρύβρεχτα και τάματα στη χάρη Του, να τη σπλαχνιστεί και να της δώσει την τρανή χαρά της μητρότητας. Μ' αλίμονο, οι προσευχές δεν έφτασαν φαίνεται στ' αυτιά του Ύψιστου, ή ώσπου να πάρουν σειρά πέρασε ο καιρός κι έκλεισε ο κύκλος ο προσδόκιμος. Υποτάχτηκε στο θέλημά Του μα το μαράζι κατασκύνωσε μέσα της.

Το σπίτι της απλό και στα μέτρα του ζευγαριού. Δεν ήταν λειψό αλλά ούτε είχε και περίσσειμα. Ήταν, όμως, πολύ φροντισμένο. Όλα καλοβαλμένα με τάξη και σειρά. Η καθαριότητα, τα όμορφα χρώματα και η φρεσκοασβεστωμένη αυλή, όλα μιλούσαν για μια καλή αρχόντισσα και κυρά. Αμ η αυλή; Ένας τέλειος ανθώνας, με τριανταφυλλιές κι όλα του κόσμου τα λουλουδικά, σαν μικρός παράδεισος, που έκανε ευφρόσυνη τη ζωή των δυο ψυχών. Πλούσιο το τραπέζι, με ψητά, βραστά, σαλάτες και ορεκτικά, με κρασί και τα γλυκά λόγια και τις ευχές της θείας Αλτάνης, θερμές και εγκάρδιες. «Να είσατε αγαπημένοι, να έχετε καλό ριζικό κι όλα του κόσμου τα αγαθά να αποκτήσετε».

Φύγαμε φορτωμένοι με φιλέματα και λουλούδια πολλά από τον κήπο για τις γλάστρες μας. Μα πριν απ' όλα φορτωμένοι με την καλοσύνη και την αγάπη της θείας... Όμορφα κι ωραία κυλούσε ο καιρός για τη θεια Αλτάνη μέχρι που ο σύν-

τροφός της κίνησε για το μεγάλο, χωρίς γυρισμό, ταξίδι κι ήρθε η μοναξιά, συννεφιά ολόμαυρη, να σκεπάσει το γαλανό ουρανό της. Πικρό το ποτήρι κι ακόμα πιο πικρά αυτά που δοκίμασε στη συνέχεια, απ' το σόι του άντρα της. Βέλη φαρμακερά τη σημάδευαν κάθε στιγμή.

– Να φύγεις μωρή, να μας αδειάσεις τη γωνιά! Δεν έχεις καμιά δουλειά εδώ. Σεμπριά ήταν ο γάμος σου. Χάθηκε ο άντρας σου κι η σεμπριά διαλύθηκε. Εμείς δε σε χρειαζόμαστε. Πήγαινε από κει που ήρθες! Και να 'ταν μόνο τα λόγια...

Τι να κάμει η καημένη η θεια Αλτάνη. Για ιδέες και ιδανικά πολλά μπορείς να υποστείς και να υπομείνεις. Την κακία και το μίσος δεν μπορείς και δεν έχεις λόγο να την ανέχεσαι αν μπορείς να την αποφύγεις. Δεν ήταν και μέσα στις επιθυμίες της θείας να αγιοποιηθεί για να δέχεται ευχάριστα κατατρεγμούς και μαρτύρια. Έτσι αποφάσισε να πάρει των οματιών της και να γυρίσει στη γενέτειρα γη. Ήταν καλά τα αδέρφια της και τη δέχτηκαν μ' ανοιχτές αγκαλιές και πολλή αγάπη. Είχε, βέβαια, και τη συνταξούλα της, να μη γίνεται βάρος σε κανέναν. Από κει απ' το χωριό της αγνάντευε τον τόπο που σύνδεσε τη ζωή της, τα καλύτερα χρόνια της και τον αγάπησε, κοντά στον καλό της, τα λίγα χρόνια που της έμειναν.

Και πάντα διαλογιζόταν πόσο καλός και πόσο όμορφος θα ήταν ο κόσμος αν έλειπε η κακία και η ασπλαχνία απ' τους ανθρώπους του...

ΠΑΝΟΣ ΛΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΤΗΣ ΜΟΛΙΣΤΑΣ

ΜΕΡΟΣ 2ο

Στο πρώτο μέρος αναφερθήκαμε στα προκαταρκτικά της ίδρυσης του ταχυδρομείου της Μόλιστας και τις πρώτες παλιές πηγές γι' αυτό και περιγράψαμε το κτήριο στέγασης και διαμονής του προσωπικού του, τώρα θα δούμε, επί τροχάδην, άλλα ουσιώδη ζητήματά του, για τη δομή και τη λειτουργία του.

1. ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΛΙΣΤΑΣ

Από την εκτιμηθείσα, ως αναμενόμενη, κίνηση του υπό σύσταση, νέου ταχυδρομείου, το εύρος της ορισθείσας αγροτικής του περιφέρειας και την αρχική σύνθεση του προσωπικού του, είμαι βέβαιος ότι το ταχυδρομείο της Μόλιστας, ορίστηκε ως Γ' τάξεως γραφείο και ως τέτοιο, σύμφωνα με τον τότε, ισχύοντα κανονισμό στελεχώθηκε με έναν υπάλληλο Α' κατηγορίας προσωπικού, ως προϊστάμενο με έναν αστικό διανομέα για την εκτέλεση των διάφορων εσωτερικών εργασιών του Γραφείου και του έργου της διανομής, στα τρία χωριά της έδρας του (Μοναστήρι-Μόλιστα-Γανναδιό) και έναν αγροτικό διανομέα για την εξυπηρέτηση των κατοίκων των χωριών της αγροτικής του Περιφέρειας...

Ο αρχικός σχεδιασμός όσον αφορά την αγροτική περιφέρεια του Ταχυδρομείου της Μόλιστας, ο οποίος στη συνέ-

χεια μεταβλήθηκε, περιελάμβανε τη σύσταση ενός αγροτικού δρομολόγιου, στο οποίο εντάσσονταν έξι συνολικά χωριά-Κοινότητες ήτοι: η Σταρίσιανη, το Κεράσοβο, η Φούρκα, η Λαγκάδα, το Κάντσικο και η Καστάνιανη.

Παρενθετικά αναφέρω ότι τα Τριατατικά (ΤΤΤ) Γραφεία στην αρχή κι ύστερα τα Ταχυδρομικά Γραφεία της χώρας και κυρίως εκείνα της επαρχίας, που εκτελούσαν και το τηλεπικοινωνιακό έργο, καθώς και το έργο του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, όπως ήταν και το ταχυδρομείο της Μόλιστας, παρέμειναν ανοιχτά όλες τις ημέρες του χρόνου, ακολουθούσαν διακεκομμένο ωράριο λειτουργίας πρωί-απόγευμα και για τις Κυριακές και λοιπές επίσημες αργίες και γιορτές το προσωπικό που εργαζόταν αμειβόταν επί πλέον με τις λεγόμενες "εξαιρέσιμες". Το πενθήμερο εργασίας, καθώς και το ενιαίο ωράριο λειτουργίας των ταχυδρομείων καθιερώθηκε πολύ αργότερα και σταδιακά, αρχής γενομένης επί πρωθυπουργίας Γ. Παπανδρέου (γέρου της Δημοκρατίας).

Κατά τη διάρκεια του Ελληνοϊταλικού πολέμου το 1940 και κατά τη διετία 1947-1948 του εμφύλιου, η λειτουργία του Ταχυδρομείου της Μόλιστας διακόπηκε και επανήλθε κανονικά το 1949, όταν πλέον είχαν ξεκαθαρίσει τελείως τα πράγματα, στην περιοχή μας.

Κατά πάγια πρακτική, τόσο η ενιαία

αρχικά τριατατική υπηρεσία όσο και μετέπειτα τα Κρατικά Ταχυδρομεία και στη συνέχεια οι Οργανισμοί ΟΤΕ και ΕΛΤΑ, πρώτα στα κεφαλοχώρια και τις δραστήριες επαρχιακές κοινότητες, που δεν είχαν ταχυδρομείο κι ύστερα σ' όλα ανεξαιρέτως τα χωριά και τους οικισμούς της χώρας, σύστηναν ταχυδρομικά Πρακτορεία και κοινοτικά τηλεγραφεία και Τηλεφωνεία, για την αρτιότερη εξυπηρέτηση των κατοίκων τους, τα οποία δεν διευθύνονταν από υπαλλήλους αυτών των Υπηρεσιών, αλλά από ιδιώτες (μπακάληδες-καφετζήδες-κουρείς, γραμματείς κοινοτήτων - δασκάλους κλπ), στους οποίους ανετίθετο αυτό το έργο, με αντιμισθία ένα μικρό ποσοστό επί των μηνιαίων ακαθάριστων εισπράξεών τους.

Όπου, λοιπόν, οι αναφερθείσες παλιές πηγές του Χαρίλαου Γκούτου, ομιλούν, για ίδρυση και λειτουργία σε κοντινά χωριά και οικισμούς, με αυτό της Μόλιστας και του Ταχυδρομείου της, πρώτα ταχυδρομείου κι ύστερα τηλεγραφείου και τηλεφωνείου, είναι βέβαιο ότι εννοούν τη σύσταση και λειτουργία τέτοιων κοινοτικών πρακτορείων, τηλεγραφείων και τηλεφωνείων γιατί είναι εξωπραγματικό να πιστεύουμε ότι η πολύ σφικτή τότε κρατική Τριατατική Υπηρεσία που τα χωριά μας και οι παππούδες μας είδαν κι έπαθαν να την πείσουν να προβεί στην ίδρυση του ταχυδρομείου της Μόλιστας προχώρησε από μόνη της, απλόχερα, στη λειτουργία και άλλων παρόμοιων ταχυδρομικών και τη-

λεπικοινωνιακών γραφείων, σε χωριά και οικισμούς που βρίσκονταν πολύ κοντά και δίπλα-δίπλα το ένα στο άλλο.

Προϊόντος του χρόνου τα κοινοτικά αυτά πρακτορεία, τηλεγραφεία και τηλεφωνεία αυτοκαταργήθηκαν λόγω της αλματώδους εξέλιξης των τηλεπικοινωνιών, παραμένοντας μόνο σε ισχύ ορισμένα ταχυδρομικά πρακτορεία, ως πετυχημένο μέτρο καλύτερης εξυπηρέτησης των κατοίκων της υπαίθρου.

2. ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΛΙΣΤΑΣ

Τα προγενέστερα χρόνια, πριν το 1950, σ' όλο σχεδόν τον κόσμο κι επομένως και στη χώρα μας, τα ταχυδρομεία ήταν κρατικά και λειτουργούσαν ως τριατατικά Γραφεία (Γραφεία ΤΠΤ), δηλαδή ως Γραφεία που εκτελούσαν όλες τις υπηρεσίες του Ταχυδρομείου, της Τηλεγραφίας, της τηλεφωνίας και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

Στην πορεία η ενιαία αυτή άλλοτε πανίσχυρη τριατατική υπηρεσία διασπάστηκε, σε επί μέρους Υπηρεσίες, οι οποίες σιγά-σιγά αυτονομήθηκαν.

Συγκεκριμένα το 1949 με το Ν. 1049 κι ύστερα από ισχυρότατη πίεση της Αμερικής, η οποία χρηματοδοτούσε τότε την ανασυγκρότηση της καθημαγμένης χώρας μας, με το γνωστό τότε σχέδιο Μάρσαλ και η οποία ήθελε σώνει και καλά να ελέγχει τις τηλεπικοινωνίες-αναδυόμενη βλέπει υπηρεσία του μέλλοντος ιδρύθηκε ο Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος ο γνωστός σ'

όλους μας ΟΤΕ στον οποίο μεταφέρθηκαν οι υπηρεσίες της τηλεγραφίας και της τηλεφωνίας παραμένοντας στο Κράτος τα Ταχυδρομεία και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και μάλιστα ως δύο ανεξάρτητες υπηρεσίες, συνεργαζόμενες και εν πολλοίς συστεγασόμενες.

Ο ίδιος Νόμος όμως προέβλεπε ότι έως ότου ο νεοσύστατος αυτός Οργανισμός κατορθώσει ν' αναπτυχθεί και να επεκταθεί σ' ολόκληρη την Επικράτεια, το έργο του θα έξακολουθήσει να εκτελείται απ' τα Ταχυδρομεία, όπως και πρότερα, ιδίως απ' αυτά της επαρχίας κι έτσι το Ταχυδρομείο της Μόλιστας και μετά απ' αυτή τη μεταβολή δεν υπέστη κάποια διαφοροποίηση, ούτε στο εκτελούμενο έργο του, ούτε στη σύνθεση του προσωπικού του.

Μάλιστα απ' όσα έχω υπόψη μου, ακόμα και μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1970, σε 240 περίπου Ταχυδρομικά Γραφεία της χώρας μεταξύ των οποίων και σ' αυτό της Μόλιστας, συνέχισε να εκτελείται παράλληλα με το ταχυδρομικό και το τηλεπικοινωνιακό έργο, σαν να μην είχε επέλθει καμιά απολύτως μεταβολή.

Ωστόσο στην ουσία, το τηλεπικοινωνιακό έργο από το 1949 και εντεύθεν, ανήκε αποκλειστικά στον ΟΤΕ και για τα ταχυδρομεία, όσα απ' αυτά ακόμα το εκτελούσαν ήταν έξω απ' το αντικείμενό τους, η δε εκτέλεσή του, τους είχε ανατεθεί βάσει νομοθετικών ρυθμίσεων.

Το 1958 έγινε νέα μεταβολή, σύμφωνα με την οποία, απ' το μοναδικό

αγροτικό δρομολόγιο του Ταχυδρομείου της Μόλιστας, αποσπάστηκαν τα χωριά Κάντσικο, Λαγκάδα και Καστάνιανη και μεταφέρθηκαν στο Ταχυδρομείο της Πυρσόγιαννης ως εγγύτερα ευρισκόμενα σ' αυτό.

Το 1968 επήλθε καινούργια μεταβολή, με την ίδρυση του νέου Ταχυδρομείου στο Κεράσοβο, στο οποίο μεταφέρθηκε το εναπομείναν τμήμα του αγροτικού δρομολογίου του Ταχυδρομικού Γραφείου της Μόλιστας ήτοι αυτό που εξυπηρετούσε τα χωριά Σταρίτσιανη, το ίδιο το Κεράσοβο και τη Φούρκα.

Μ' αυτή τη μεταβολή το Ταχυδρομείο της Μόλιστας απώλεσε οριστικά την αγροτική του περιφέρεια και κατ' ακολουθία έχασε και το μοναδικό του αγροτικό δρομολόγιο και την αντίστοιχη μονάδα του αγροτικού διανομέα.

Καινούργια μεταβολή-παρέμβαση έγινε με το Ν.Δ. 496/1970, σύμφωνα με το οποίο τα κρατικά Ταχυδρομεία της χώρας αποκρατικοποιήθηκαν και στη θέση τους δημιουργήθηκε ένας νέος Οργανισμός, ο ΕΛ-ΤΑ, στον οποίο μεταφέρθηκαν όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία, ήτοι το προσωπικό, τα μέσα και οι εγκαταστάσεις τους.

Όμως και πάλι καμιά ουσιαστικής αλλαγής δεν επήλθε στο ταχυδρομείο της Μόλιστας, εκτός της απώλειας της δημοσιονομικής ιδιότητας του προσωπικού του.

Αμέσως μετά, το 1971, ο νεοσύστατος Οργανισμός των ΕΛ-ΤΑ στην αναδιοργάνωση που έκανε στα ταχυδρο-

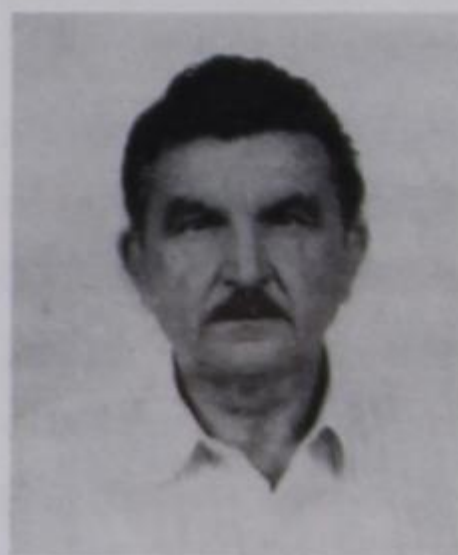
μεία της χώρας προχώρησε στον υποβιβασμό σε κατηγορία πολλών εξαυτών μεταξύ των οποίων και αυτού της Μόλιστας και από Γ΄ τάξεως Γραφείο που ήταν, το κατέταξε στα Δ΄ τάξεως Ταχυδρομικά Γραφεία, όπερ στην πράξη εσήμαινε ότι στο εξής το Γραφείο καθίσταται μονοπρόσωπο και διευθύνεται από διανομέα, με προσόντα το απολυτήριο εξατάξιου Γυμνασίου ή Λύκειου.

Μ' αυτή τη μεταβολή οι θέσεις του Προισταμένου και του αστικού διανομέα του Γραφείου καταργήθηκαν και συνενώθηκαν σε μία, ήτοι σ' αυτή του προσοντούχου διευθύνοντος διανομέα.

Λίγο αργότερα τον ίδιο πάλι χρόνο, το 1971 έγινε ακόμα μία μεταβολή, η τελευταία αυτή τη φορά και μάλιστα ευνοϊκή για όλα τα μονοπρόσωπα ταχυδρομικά Γραφεία, που εκτελούσαν και το τηλεπικοινωνιακό έργο, όπως ήταν και το Ταχυδρομείο της Μόλιστας, με την πρόσληψη μιας πρόσθετης υπαλληλικής μονάδας στο καθένα απ' αυτά, γιατί είχε διαπιστωθεί ότι το τηλεπικοινωνιακό έργο εκτελείτο πλημμελώς.

Οι επιπρόσθετες αυτές υπαλληλικές μονάδες προσλήφθηκαν ύστερα από συνεννόηση των δύο Οργανισμών ΟΤΕ και ΕΛ-ΤΑ πρόσφεραν υπηρεσία αποκλειστικά στα συγκεκριμένα μονοπρόσωπα ταχυδρομικά Γραφεία της επαρχίας, ονομάστηκαν "προσωρινοί εργαζόμενοι του ΟΤΕ" δεν εντάχθηκαν σε οργανικές θέσεις και η μελλοντική τους προοπτική τότε παρέμεινε ασαφής και στο βλέποντας και κάνοντας.

Ύστερα από μία δεκαετία, ήτοι το 1981, οι μονάδες αυτές αν και εργάζονταν στα Ταχυδρομεία, απορροφήθηκαν απ' τον ΟΤΕ στον οποίο και μεταφέρθηκαν οριστικά.

Τέτοιας κατηγορίας υπαλληλική μονάδα στο Ταχυδρομείο της Μόλιστας ήταν ο Γανναδιώτης Δημήτριος Χήρας γνωστός σ' όλη τη Μόλιτσα, ο οποί-

ος παρέμεινε σ' αυτό από το 1971 έως το 1981, οπότε και μετακινήθηκε στον ΟΤΕ της Κόνιτσας, γιατί είχαν εκλείψει πλέον οι λόγοι παραμονής του στη Μόλιτσα, αφού είχε καταργηθεί η τηλεγραφία και η τηλεφωνία είχε πλήρως αυτοματοποιηθεί.

Τελικά η γενικευμένη αστυφιλία που παρατηρήθηκε μετά το 1950, οι αλληπάλληλες μεταβολές που απαριθμήθηκαν παραπάνω, οι οποίες είχαν ως συνέπεια τη συρρίκνωση του εκτελούμενου έργου και τη μείωση του προσωπικού του Ταχυδρομείου της Μόλιστας και κυρίως η κατάργηση της τηλεγραφίας και η αυτοματοποίηση της τηλεφωνίας, όλα αυτά μαζί χτύπησαν καίρια το εν λόγω ταχυδρομείο, το αποδυνάμωσαν και το περιθωριοποίησαν.

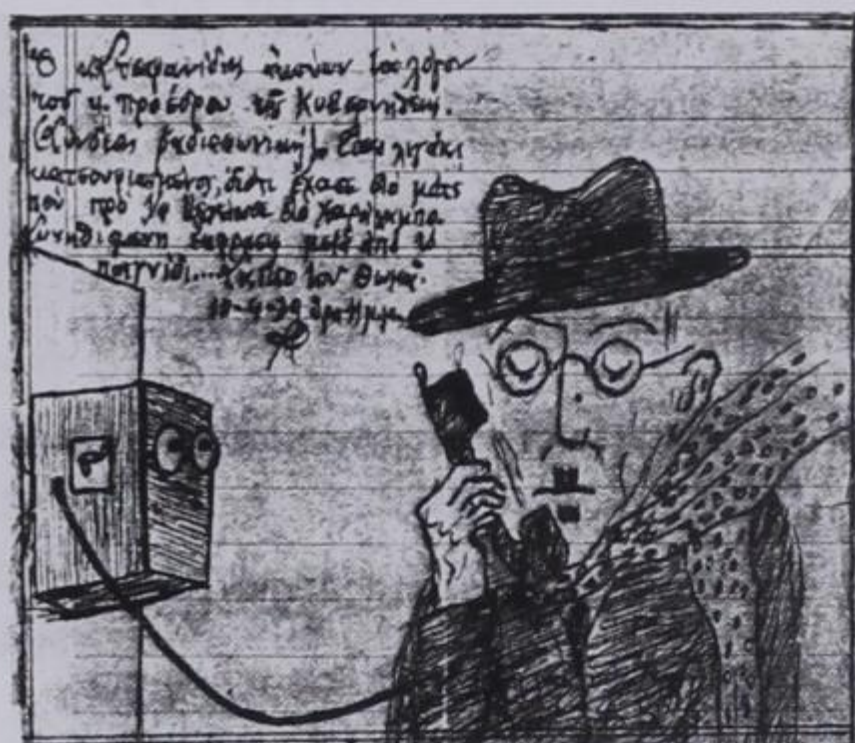
Οι κάτοικοι των χωριών μας απομακρύνθηκαν προς τις πόλεις. Το κοινό εξαφανίστηκε από το γκισέ και τον τηλεφωνικό θάλαμο του Γραφείου, το

γράμμα λιγότεψε λόγω της εξέλιξης και η εν γένει κίνηση έπεσε, όπως έπεσαν και οι αντίστοιχες εισπράξεις μ' αποτέλεσμα το ταχυδρομείο της Μόλιστας στους παρακάτω (Κράτος και Διοίκηση) να θεωρείται ταχυδρομείο φάντασμα και να αναφέρεται μόνο στα χαρτιά και τους υπηρεσιακούς καταλόγους και εγκυκλίους.

Έτσι με δεδομένη πλέον τη συνεχή πτωτική του πορεία, το ταχυδρομείο της Μόλιστας, του πρώτου αν δεν απατώμαι ταχυδρομείου σε χωριό της επαρχίας μας, φτάνουμε στο καταληκτικό έτος 1998, έτος της οριστικής του κατάργησης, ένεκα της εκ των πραγμάτων καθολικής απαξίωσής του.

Το παρουσιαζόμενο εδώ σκίτσο εικονίζει τον Μολιστινό Γιατρό Βασίλειο Στεφανίδη ν' ακούει ραδιοφωνική εκπομπή απ' το τηλέφωνο του θαλάμου του Ταχυδρομείου της Μόλιστας, εκείνα τα χρόνια τα καλά, τα χρόνια της ακμής του.

Το σκίτσο αυτό σχεδιάστηκε το 1939 από το Δάσκαλο Θωμά Δέρβο, ο οποίος υπηρετούσε τότε στη Μόλιστα και ο οποίος το έδωσε στο Χαρίλαο Γκούτο κι εκείνος στη συνέχεια μου το πρόσφερε για τις ανάγκες αυτού του αφιερώματος.

Ας σημειωθεί ότι ο Θωμάς Δέρβος απ' τη Βήσσανη ήταν πολυτάλαντος δάσκαλος, άριστος εκπαιδευτικός και το πέρασμά του από τη Μόλιστα τη 10^η Έτία του 1930 άφησε εποχή.

Ήταν πρωτοποριακός στη δουλειά του, εισήγαγε νέες μεθόδους διδασκαλίας και μάθησης, έφτιαξε σχολικούς κήπους, φυτώρια, θερμοκήπια κλπ. και οι τότε μαθητές του όπου κι αν πήγαν διακρίθηκαν.

Ακόμα και σήμερα η σύζυγός του δεν ξεχνάει τη Μόλιστα και σέκεται αρωγός του πολιτιστικού Συλλόγου, σε κάθε προσπάθειά του.

(συνεχίζεται)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΣ
τ. Αν/τής Γεν. Δ/ντής ΕΛ-ΤΑ

ΚΙΝΗΣΗ

**Μην ξεχνάτε
την συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου

Κατ' αρχήν η εμφάνιση των δύο Κιούτων βιβλίων παρουσιάζει μια ασυνήθιστη μεν, αλλά εξαιρετική ιδιαιτερότητα. Δεν πρόκειται περί ενός βιβλίου, είναι δύο τοποθετημένα σ' ένα εξώφυλλο-θήκη..

Το παίρνεις στα χέρια σου και άθελά σου αντί να ιδείς ποιό είναι το θέμα του, υποχρεώνεσαι ιδιαίτερα να το προσέξεις, να το επεξεργαστείς πως τα δύο βιβλία μαζί εκτός από το δικό του εξώφυλλο το καθένα, έχουν και άλλο ένα εξώφυλλο-θήκη και τα δύο μαζί και άθελά σου νομίζεις ότι μπορείς να τα τοποθετήσεις στην τσέπη σου - γιατί είναι μικρού σχήματος - ή να τα τοποθετήσεις στην τσάντα σου κι έπειτα ήσυχα και άνετα να μελετήσεις το περιεχόμενό τους, των οποίων τα θέματα, σύντομα μεν αλλά μεστά εξαιρετικού περιεχόμενου. "Ουκ εν τω πολλώ το ευ..." διακοσμημένα μάλιστα με πολλές έγχρωμες καλλιτεχνικές φωτογραφίες, όχι επαγγελματιών φωτογράφων, αλλά ερασιτεχνών. "Χάρμα οφραθλμών" να τις θαυμάζεις, η μια καλύτερη από την άλλη. Οπότε κείμενο και φωτογραφία ή φωτογραφίες, επιτυχάνουν τέλεια το στόχο τους.

Πρώτο βιβλίο: «ΓΕΩΠΑΡΚΟ ΒΙΚΟΥ ΑΩΟΥ», η φύση αφηγείται την ιστορία της.

Επιμέλεια έκδοσης: Χαρητάκης Παπαϊωάννου και Γεωργία Κιτσάκη, "ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε."

Συγγραφείς:

Κεφάλαιο 1: Γεωργία Κιτσάκη, Ιστορικός Αρχαιολόγος M. Sc. Κοινωνικής Λαογραφίας, "ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε."

Κεφάλαιο 2: Παναγιώτης Πάσχος, Δρ. Γεωλόγος, ΙΓΜΕ.

Κεφάλαιο 3: Παναγιώτης Πάσχος, Δρ. Γεωλόγος, ΙΓΜΕ.

Κεφάλαιο 4: Μαρία Ντίνου, Δρ. Αρχαιολόγος.

Κεφάλαιο 5: Ελένη Κοτσαμποπούλου, Δρ. Αρχαιολόγος, Αρχαιολογικό Ινστιτούτο Ηπειρωτικών Σπουδών.

Κεφάλαιο 6: Χαρητάκης Παπαϊωάννου, Βιολόγος M. Sc. Conservation biology, ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.

Κεφάλαιο 7: Μιχάλης Αράπογλου, Αρχιτέκτονας, Δρ. Κοινωνικής και Οικονομικής Γεωγραφίας.

Κεφάλαιο 8: Μανώλης Διαμαντόπουλος, Σπηλαιολόγος-Οινοξεναγός.

Κεφάλαιο 9: Παναγιώτης Πάσχος, Δρ. Γεωλόγος, ΙΓΜΕ.

Κεφάλαιο 10: Γεωργία Κιτσάκη, Χαρητάκης Παπαϊωάννου "ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε."

Κεφάλαιο 11: Χαρητάκης Παπαϊωάννου "ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε."

Δημιουργικό: Next com.

Σχεδιασμός/ υλοποίησης έργου: "ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε."

Παραγωγή-Εκτύπωση: Περιφέρεια Ηπείρου.

Φωτογραφίες: Χαρητάκης Παπαϊωάννου: εξώφυλλο και 39 φωτογραφίες.

Θωμάς Καρανίκας: 12 φωτογραφίες

Κατερίνα Γούλα: 4 φωτογραφίες

Αρχείο Ελένης Κατσαμποπούλου και
Α.Ι.Η.Σ.: 4 φωτογραφίες.

Αρχείο Μανώλη Διαμαντοπούλου: 4
φωτογραφίες

Χάρτης: Άλκης Μπέτσας

Ιωάννινα 2014.

Τι είναι ένα Γεωπάρκο;

“Όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές λειτουργίας, ένα Γεωπάρκο δεν είναι απλώς μια συλλογή απο γεωλογικές περιοχές αλλά είναι μια περιοχή με ιδιαίτερη γεωλογική κληρονομιά διεθνούς σημασίας και μια βιώσιμη στρατηγική ανάπτυξης (σε Frey et. al. 2001) Ένα Ευρωπαϊκό Γεωπάρκο έχει να διαχειριστεί τόσο αβιοτική όσο και ζωντανή φύση, συμπεριλαμβανομένης της πολιτισμικής κληρονομιάς, προκειμένου να επιτευχθούν υψηλά επίπεδα διατήρησης, προώθησης και τέλος η πραγματική οικονομική ανάπτυξη (Ζούρος και Martini 2003).

Το Γεωπάρκο πρέπει να ενδυναμώνει τον τοπικό πληθυσμό ώστε να αξιολογήσει εκ νέου την κληρονομιά του και να τους ενθαρρύνει να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην οικονομική αναζωγόνηση των εδαφών τους μέσω ορισμένων ενεργειών που προωθούν τον γεωτουρισμό, την εκπαίδευση και άλλες φιλικές προς τη φύση δραστηριότητες. Οι τοπικές κοινότητες σε όλη την Ευρώπη, την Κίνα και ολόένα και περισσότερα μέρη του κόσμου έχουν αρχίσει να συνειδητοποιούν ότι η γεωλογική κληρονομιά τους μπορεί να παρέχει μία πηγή βιώσιμου οικονομικού οφέλους για την περιοχή

τους.... Σελ. 10-11.

Νομίζω ότι ήρθε η ώρα ν' ακουσθούν και οι φωνές της Ιστορίας των βουνών, των χαραδρών, των φαραγγιών, των πετρωμάτων, των σπηλαίων, των ποταμών, των λιμνών και λοιπών γεωλογικών φαινομένων της Ηπείρου μας. Οι αρμόδιοι φορείς της Ηπείρου αλλά και όλοι οι Ηπειρώτες ας προσέξουμε το θέμα αυτό. Μας συμφέρει:

Όμως εδώ δεν προβαίνω σε περαιτέρω ανάλυση, σεβόμενος την διάθεση του χώρου δημοσίευσεως της εφημερίδος και του εντύπου του παρόντος κειμένου.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ

“ NETROUTES

ΔΙΚΤΥΟ ΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ)

ΕΛΛΑΔΑ-ΑΛΒΑΝΙΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ
ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ»

Επιμέλεια έκδοσης: Γεωργία Κιτσάκη
και Χαρητάκης Παπαϊωάννου, “ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.”

Συγγραφείς: Κεφ. 1: Γεωργία Κιτσάκη, Ιστορικός-Αρχαιολόγος, M. Sc Κοινωνικής Λαογραφίας, “ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.” και Χαρητάκης Παπαϊωάννου, Βιολόγος/M. Sc. Conservation Biology, “ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.”

Κεφάλαιο 2: Γεωργία Κιτσάκη, Ιστορικός-Αρχαιολόγος/ M. Sc. Κοινωνικής Λαογραφίας, “ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.”.

Κεφάλαιο 3: Διαδρομή Ι : Ελένη Κοτσαμποπούλου, Δρ. Αρχαιολόγος, Αρχαιολογικού Ινστιτούτο Ηπειρωτικών Σπουδών, Μαρία Ντίνου, Δρ. Αρχαιολόγος Χαρητάκης Παπαϊωάννου, Βιολόγος, M. Sc.

Διαδρομή II: Παναγιώτης Πάσχος, Δρ. Γεωλόγος ΙΓΜΕ, Δημήτριος Γαρίδης, Γεωλόγος και Χαρτιάκης Παπαϊωάννου, Βιολόγος M. Sc.

Διαδρομή III: Κατερίνα Γούλα, Βιολόγος, M. Sc.

Διαδρομή IV & V: Μιχάλης Αράπογλου, Αρχιτέκτονας, Δρ. Κοινωνικής και Οικονομικής Γεωγραφίας.

Κεφάλιο 4: Περιφέρεια Αργυροκάστρου.

Κεφάλαιο 5: Περιφέρεια Αργυροκάστρου

Δημιουργικό: Next com.

Σχεδιασμός/υλοποίηση έργου: ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΗΠΕΙΡΟΥ Α.Ε. - Αναπτυξιακή Εταιρεία ΟΤΑ "ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε."

Παραγωγή-Εκτύπωση: Περιφέρεια Ηπείρου.

Φωτογραφίες:

Θωμάς Καρανίκας: 52 φωτογραφίες.

Χαρτιάκης Παπαϊωάννου: 73 φωτογραφίες.

Κατερίνα Γούλα: 6 φωτογραφίες.

Αρχείο Μανώλη Διαμαντοπούλου: 2 φωτογραφίες

Αρχείο Next Com: 1 φωτογραφία

Περιφέρεια Αργυροκάστρου: 33 φωτογραφίες.

Χάρτης: Άλκης Μπέτσης

Ιωάννινα 2014

ΤΟ ΕΡΓΟ NET. ROUTES

“Το έργο Ne. T. Routes έχει ως πρωταρχικό στόχο να αναδείξει την κοινή διασυνοριακή περιοχή των δύο γειτονικών περιφερειών: της Περιφέρειας Ηπείρου στην Ελλάδα και της Περιφέρειας Αργυ-

ροκάστρου στην Αλβανία. Πιο συγκεκριμένα το πρόγραμμα αυτό επικεντρώνεται στους Δήμους Ζαγορίου, Κόνιτσας και Πωγωνίου από την ελληνική πλευρά και στις επαρχίες Πωγωνίου, Λιντζουρίας και Πέτριανης από την αλβανική πλευρά με σκοπό την προβολή και ανάδειξη ορισμένων από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, μέσα από την δημιουργία ενός Δικτύου θεματικών Διαδρομών.

Ανώτερος σκοπός του έργου είναι η κοινή διασυνοριακή περιοχή να αποτελέσει έναν κοινό προορισμό εναλλακτικού τουρισμού, όπου οι επισκέπτες των δύο χωρών θα γίνονται κοινωνοί της πλούσιας φυσικής και πολιτισμικής κληρονομιάς του τόπου” και όχι τοποθέτηση ηλεκτρικών συρματοπλεγμάτων, κατασκευή χαρακωμάτων, τυποθέτηση ναρκών και άλλων παρομοίων προσπαθειών.

“Εταίροι στην κοινή αυτή προσπάθεια στο πλαίσιο του έργου” Ne T. Routes είναι από την Ελλάδα ή Αναπτυξιακή Ηπείρου Α.Ε. (ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε. -που είναι και ο επικεφαλής εταίρος, η Περιφέρεια Ηπείρου και ο Δήμος Ζαγορίου και από την Αλβανία η Περιφέρεια Αργυροκάστρου και ο Δήμος Πωγωνίου” (Σελ. 5).

Δεν προσθέτω άλλο τι παρά μόνον θερμά συγχαίρω όσους με οποιοδήποτε τρόπο συνέβαλαν τόσο στη σύλληψη της ιδέας, όσο και στην πραγματοποίηση του όλου έργου, ευχόμενος να συνεχίσουν την προσπάθειά τους αυτή, της καλής συνεργασίας και γρήγορα να δούνε το φως δημοσιότητας και άλλα παρόμοια έργα.

Εύγε σας.

Ιωαν. Παπαϊωάννου

Περί Γαλήνης

γράφει ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Α' Εισαγωγή

Είναι γεγονός, ότι τα βουνά μας καλύπτονται από καταπράσινα δάση. Γι' αυτό φημίζεται η επαρχία Κόνιτσας.

Παντού φύονται δέντρα. Στα χαμηλότερα μέρη φύονται βελανιδιές, πουρνάρια ντούσκα κι όσο ανεβαίνεις πιο πάνω, πεύκα, έλατα, οξυές φουντουκιές κ.ά. Απ' εδώ κατακυλούν ορμητικά ποτάμια, υπάρχουν καταπράσινες όμορφες πεδιάδες, πανέμορφες λιμνούλες και δροσερές βρυσούλες. Πλούσια είναι η πανίδα και η χλωρίδα.

Και δοξασμένα είναι τα βουνά της, με τις περίφημες και ιστορικές μάχες.

Εδώ λοιπόν φύονται και οι υπέροχες φλαμουριές. Ας παρακολουθήσουμε σήμερα την χιλιотραγουδισμένη φλαμουριά κοντά στην κρύα βρύση.

Β' Η Φλαμουριά

Η φλαμουριά με τη χοντρή ηπειρώτικη προφορά και φλαμουργιά, είναι ψηλό φυλλοβόλο δέντρο του δάσους που φύεται στο βόρειο ημισφαίριο, στη χώρα, στα ορεινά εδάφη, γνωστή κι ως ασπμοφλαμουριά, με πυκνά φύλλα σε σχήμα καρδιάς και με πυκνό πριονωτό περίγραμμα, άνθη λευκά και αρωματικά και σφαιροειδείς καρπούς.

Όμορφο δέντρο κι ευχάριστο να μένει κανείς στον ίσιο της κοντά στην κρύα βρύση να ξεκουράζεται. Ακόμη τα βρασμένα άνθη της, με μορφή καταπλάσματος θεωρούνται ότι έχουν θεραπευτικές ιδιότητες ιδίως σε νευρασθένειες.

Εκεί λοιπόν στην κρύα βρύση, ξεκουράζεται ο κατάκοπος, ταλαίπωρος οδοιπόρος. Οι ποιητές την τραγούδησαν και οι μουσικοί την μελοποίησαν.

Πάνω λοιπόν στα ψηλά βουνά, εκεί φύεται το ωραίο αυτό δέντρο, η φλαμουριά. Ανεβαίνοντας προς τα ψηλά βουνά λέμε τον ύμνο των προσκόπων: "Κι ανεβαίνοντας ξανά, πάνω στα ψηλά βουνά, η ψυχή μας παίρνει δύναμη κι αγέρα".

Κι ο ήλιος ο ηλιότορας όπως τον αποκαλεί ο νομπελίστας ποιητής μας Οδ. Ελύτης, παίζει κρυφτούλι ανάμεσα από τις φυλλωσιές των δέντρων, είναι ολοκάθαρος, θείο γνώρισμα του τόπου μας και κάτω το καταπράσινο δάσος μοιάζει με ήσυχη γαληνεμένη θάλασσα και τραγουδούμε:

*"Πατρίδα σαν τον ήλιο σου,
ήλιος αλλού δεν λάμπει,
πώς εις το φως σου λαχταρούν
οι θάλασσες οι κάμποι,
πώς λουλουδίζουν τα βουνά,
τα δάση, οι λαγκαδιές,*

στέλνοντας θυμίαμα μυριάδες ευωδιές"

(Λ. Μανίλης)

Εδώ, στο ξέφωτο, αναζητούμε, ανάμεσα στα χρώματα, στις ευωδιές και στον ίσκιο της, τη φλαμουργιά, για ξεκούραση, ανάπαυση, ονειροπόληση και γαλήνη.

Ο άνθρωπος, όταν συνθλιβεται από τον χτισμένο χώρο, από τον συνωστισμό στις εργασιολέες, από σποδείες¹, επιδημίες, λιμούς, καταποντισμούς, βγαίνει προς τη φύση. Εκεί ανακαλύπτει ξανά την ομορφιά της,

την ισορροπία της, την αναγεννητική¹ ευφορία την αιωνιότητα της ανακύκλισης³. Εκεί ο άνθρωπος καθισμένος στον ίσκιο της φλαμουριάς, θεάται και απολαμβάνει μια δύση ηλίου, ένα ξημέρωμα, μια θυελλώδη νύχτα, μια γαλήνια θάλασσα, ένα σκιερό δάσος, τον ήλιγο από τη θέα μιας χαράδρας ή το δέος και το θαυμασμό από μια ψηλή οροσειρά. Εκεί φιλοσοφείς, χωρίς ίχνος ρομαντικής ή αισθητικής διάθεσης.

Το τοπίο της φύσης πάντοτε, μας δίνει αισιοδοξία, χαρά και καθώς είπαμε διάθεση φιλοσοφίας. Εδώ κάτω από τη φλαμουριά θα βρούμε και θα δούμε το νόημα της ζωής μας, που ο άνθρωπος είναι ικανός για όλα, περνάει φουρτούνες, οργώνει την απέραντη γη, ιδρύει πολιτείες, γιατρεύει ανίατες αρρώστιες. Αγαπάει και αγαπιέται, αλλά και μισεί. Κι άθελά του έρχονται τα λόγια της “Αντιγόνης” από την τραγωδία του Σοφοκλή που λέει “Ούτοι συνέχθην, αλλά συμφιλείν έφυν” δηλ. “Ζω για να αγαπώ και να αγαπιέμαι κι όχι να μισώ” (σπχ. 520 Αντιγόνη Σοφοκλή).

Η καρδιά του κάθε ανθρώπου πρέπει να είναι γεμάτη από Αγάπη. Ο απέραντος λυρικός αυτός στίχος αποκαλύπτει την όλη ομορφιά της ψυχής του κάθε ανθρώπου.

Ναι, όλα αυτά τα στοχάζεται κάτω από τον ίσκιο της φλαμουριάς.

Ο ποιητής λοιπόν θα τραγουδήσει «Στον ίσκιο της καθόμουν να ονειρευτώ γλυκά, βουίζαν τα κλαδιά της σα να μου ‘λεγαν: Ω, θα βρεις γαλήνη ΕΔΩ”. Ναι, κάτω από τον ίσκιο της βρίσκεις εκεί γαλήνη.

Γαλήνη, ηρεμία, ψυχική και πνευματική κατάσταση που χαρακτηρίζεται από έλλειψη ταραχής και παθών. Και “ποιητική αδεία”

που λέμε, κάθε άνθρωπος έχει την αγάπη του ‘κάθε άνθρωπος έχει τη φλαμουριά του. Εμείς στο χωριό μας, έχουμε την γκορτζιά, την αχλαδιά, τη βελανιδιά, “βασιλική δρυς” την αποκαλεί ο Α. Παπαδιαμάντης κι ακόμη γιατί όχι, φλαμουριά είναι η αγάπη μας, η γυναίκα μας, το ταίρι μας. Εκεί βρίσκουμε ξεκούραση, γαλήνη και ανακούφιση. Και συνεχίζει ο ποιητής:

“Εχάραξα στη φλούδα ονόματα ιερά, και πάντα εκεί γυρνούσα σε λύπη και χαρά”.

Πάντα ο άνθρωπος, στα δέντρα, χαράζει τ’ όνομά του, τ’ όνομα της αγαπημένης του, ένα σταυρό, μια ημερομηνία, μια χρονολογία, για να γυρίσει εκεί έπειτα από χρόνια, να ξαναθυμηθεί τα παλιά.

Αλήθεια, πόση γαλήνη βρίσκει και σήμερα εκεί κάθε κουρασμένος άνθρωπος με τις χίλιες δύο έγνοιες με τον αγώνα της ζωής, με την οικονομική, την πολιτιστική, ηθική και θρησκευτική κρίση, που σήμερα “εσβέσθη ό,τι άγιο και δεσπόζει το χυδαίον, που και η θρησκεία μας ακόμη έγινε χρυσός και η οικογένεια, έγινε της Αφροδίτης ο ναός και αίσχος της νοθείας”. (ποιητής Αχ. Παράσχος), που κάθε νέος μαστίζεται από την ανεργία και κάθε άνθρωπος ζητάει λίγη γαλήνη, μια ηρεμία, μια εργασία.

Το τραγούδι λοιπόν της φλαμουριάς, αλήθεια θα μας ανακουφίσει και θα μας γαληνέψει, ας τ’ ακούσουμε λίγο, πριν κοιμηθούμε κι ας ελπίσουμε ότι αύριο το μέλλον θα ‘ναι καλύτερο:

“Θαρσείν χρή, ... τάχ’ αύριον έσσει’ άμεινον” (Θεόκριτος).

Γ' Το ποίημα: Κι αφού αναλύσαμε τη φλαμουριά, το ποίημα της, ας το καταχωρήσουμε σαν κατακλείδα ολόκληρο:

Η Φλαμουριά
Στη βρύση τη βουνίσια
σιμά είν' η φλαμουριά,
στον ίσκιο της καθόμουν
να ονειρευτώ συχνά.

Εχάραξα στη φλούδα
ονόματα ιερά,
και πάντα εκεί γυρνούσα
σε λύπη ή σε χαρά.

Μια μέρα ταξιδεύω
σε μέρη μακρινά,
περνώ να χαιρετήσω
στερνά τη φλαμουριά.

Βουϊζαν τα κλαδιά της
σαν να μου κράζαν:
“Ω, κοντά μου πάντα μείνε,
θα βρεις γαλήνη εδώ”.

Μακριά τώρα στα ξένα
δεν έχω την χαρά
που ένοιωθα εκεί πάνω,
κοντά στη φλαμουριά.

Στο νου μου πάντα μένει
το ολόχαρο χωριό,
σι' αυτιά μου ακούω πάντα:
“Θα βρεις γαλήνη εδώ”.

Ωραίο ποίημα, γλυκιά μουσική!

Γαλήνη

Βικτωρία Ν. Τσάτκα

Γαλήνη, γαλήνη παντού επικρατεί
Σαγηνευτική γαλήνη, σαγήνη παντού κυριαρχεί
Νύχτα πλανεύτρα, τώρα, εσύ κοιμήσου
Λαμπρό φεγγάρι, από τις γήινες έλξεις κρατήσου!

Κάνε βόλτα έξω από το παράθυρό μου
Γίνε κουτί με δώρα, μικρό μου
Λούσε στο φως σου τα μαλλιά μου
Μείνε όλη τη νύχτα κοντά μου!

Αγαπημένε Ήλιε, ξημέρωσε μια φωτεινή μέρα
Για να κάνουν όλοι οι άνθρωποι τις πίκρες πέρα
Γίνε αρωγός στις δυσκολίες της μέρας
Ρίξε το φως σου σε όλα τα σημεία της γήινης σφαίρας!

Για να κυριαρχεί πάντα γαλήνη
Να βλέπουμε να πετούν ψηλά των χελιδονιών πολλά σμήνη
Χάρισέ μας μια γιορτινή, φωτεινή ανοιξιάτικη μέρα
Φόρεσε το φεγγάρι της προηγούμενης νύχτας βέρα!!!

Συνάντηση συμμαθητών στην ΚΟΝΙΤΣΑ (1966-1972)

Στις 16 Αυγούστου 2015 ύστερα από 43 χρόνια έγινε συνάντηση συμμαθητών που πήγαινε στο Γυμνάσιο Κόνιτσας και αποφοίτησαν το 1972 και αυτό έγινε ύστερα από οργανωτική πρωτοβουλία της Σωτηρίας Σταυρίδου και της Βασιλικής Παπαδάμου.

Το πρωί εκκλησιαστήκαμε στον μητροπολιτικό ναό του Αγίου Νικολάου όπου έγινε επιμνημόσυνη δέηση για τους συμμαθητές που έφυγαν από τη ζωή.

Ακολουθως, αφού ρίξαμε οι περισσότεροι μια ματιά στα ερείπια του παλαιού Γυμνασίου που ξεκίνησε η πορεία των Γυμνασιακών σπουδών πήγαμε στο Γυμνάσιο όπου αποφοίτησαν οι πιο πολλοί, συνοδευόμενοι από τρεις καθηγητές μας ήτοι την κα Βασ. Παπαθεμιστοκλέους, κα Μιχαηλίδου και τον κο Στασινό.

Στην αίθουσα που συγκεντρωθήκαμε η Βασ. Παπαδάμου απηύθυνε χαιρετισμό που μας έκανε να δακρυσουμε όλοι. Ανέβηκε στην έδρα ο κο Στασινος και κατά την ομιλία του τα δάκρυά του ράγισαν τις καρδιές μας. Μας ευχαρίστησε για την πρόσκληση που του κάναμε και υποσχέθηκε ότι θα είναι πάντα κοντά μας.

Χαιρετισμό απηύθυναν η κα Μιχαηλίδου και η κα Βασ. Παπαθεμιστοκλέους, η οποία έστω και μετά από 43 χρόνια ζήτησε συγγνώμη αν αδίκησε κάποιους από τους συμμαθητές μας. Τον λόγο πήραν επίσης οι Θ. Προκοπίου, Π. Νάτσης, Κ. Παπανικολάου και άλλοι που αναφέρθηκαν σε διάφορα περιστατικά της Γυμνασιακής ζωής.

Πριν φτάσουμε στην αίθουσα προβολών βγάλαμε αναμνηστικές φωτογραφίες.

Στην αίθουσα προβολών ο Δημήτριος γιος της Ρούλας Σταυρίδου πρόβαλε φωτογραφίες και τα εξώφυλλα των βιβλίων που είχαμε τότε από το προσωπικό αρχείο της Ρούλας Σταυρίδου και του Νίκου Φασούλη.

Τον ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Στον επίλογό της η Ρούλα Σταυρίδου μας ευχαρίστησε με ειλικρινή συγκίνηση και μας παρακάλεσε σε άλλη πρόσκληση να είμαστε σχεδόν όλοι.

Τέλος μετά από όλα αυτά, πήγαμε στον Βοϊδομάτη όπου μεταξύ φαγητού και αστείων περάσαμε πολύ ωραία.

Καλή αντάμωση ξανά

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΑΤΣΗΣ

Η ζωή γράφει εύθυμα

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΣΟΥΒΑΛΗ

Τζάμπα κρένω

Στην Πυρσόγιαννη, η μπάμπω Ρίνα, το βράδυ, που έπεφτε για ύπνο δίπλα στο τζάκι, θυμόταν τα παλιά κι έλεγε ιστορίες στη θειά Σταύραινα, τη νύφη τ'ς, που ξάπλωνε κι αυτή απ' την άλλη μεριά κατάκοπη απ' τ'ς δουλειές.

Ύπνο δεν είχε η πεθερά κι έλεγε την ιστορία της. Πώς χήρεψε νωρίς, γύρω στο 1930, πώς μεγάλωσε τα παιδιά τ'ς, έλεγε για τ'ς πολέμους που πέρασε, την Κατοχή...

Ένα βράδυ είχε όρεξη κι έπιασε να λέει πώς ήρθαν τα πράγματα και βρέθηκε στη Ρουμανία, πώς έζησε εκεί, τι είδε, τι γνώρισε, πώς γύρισε. Σωμό δεν είχε με τ'ς ιστορίες.

Τ'ς καημένη τ'ς Σταύραινας, τ'ς κλειούνταν τα μάτια, μπαϊλντισμένη, όπως ήταν, απ' τα ζώα, τα παιδιά, τ'ς δουλειές στο εστιατόριο, που είχαν τότε στο χωριό.

Βλέπει η πεθερά απ' απέναντι πως η νύφη ψιλοκοιμόταν και τ'ς φωνάζει: “μ' ακούς μωρή ή τζάμπα κρένω”;

Βλέπε όπισθεν

Την εποχή που η Κόνιτσα είχε νοσοκομείο κανονικό με κρε-

βάτια, πριν γίνει Κέντρο Υγείας, κάθε απόγευμα περνούσε η προϊσταμένη κι έβλεπε όλους τους ασθενείς. Σημείωνε δε στο βιβλίο ασθενών τα σχετικά με την κατάστασή τους, για να τα βρει η πρακτική νοσοκόμα που διανυκτέρευε.

Ένα βράδυ καθώς η προϊσταμένη έγραψε τις οδηγίες για κάποιον νοσηλευόμενο, δεν την έφτασε η σελίδα και σημειώνει στο τέλος: “βλέπε όπισθεν”.

Οπότε η πρακτική διανυκτερεύουσα στη βάρδια της, αφού διάβασε προσεκτικά όσα έγραψε η προϊσταμένη, πρόσεξε την τελευταία σημείωση και λέει στον ασθενή:

“Γύρνα πίσω, ωρέ” (!!!)

Τι να κάνει ο ασθενής, γύρισε.

Στη συνέχεια πολύ πολύ σοβαρά η διανυκτερεύουσα σημειώνει με τη σειρά της στο βιβλίο:

“Τον γύρισα όπισθεν, αλλά δεν είδα τίποτε”.

Γυναίκες, παιδί μ' τι να πεις

Ο Βαγγέλης είχε ένα σπίτι στο χωριό και τον έτρωγε η γυναίκα του, η Μαρία, να φτιάξουν ένα πλακόστρωτο στην αυλή. Σκεφτόταν ο Βαγγέλης τι θα στοίχιζε, υλικά, μεροκάματα... Πού καιρός για τέτοια έξοδα.

Ο Γιώργος, ο γαμπρός του απ' αδερφή, του λέει:

“Μη σε νοιάζει εγώ θα σ' το φτιάξω”, του πιανε το χέρι του Γιώργου από τέτοια.

“Αμάν, αδερφέ μου, με σώζεις”.

“Κοίτα τ' λέει ο Γιώργος, θα με βοηθάς και εσύ όμως”.

“Ό,τι θέλεις, εγώ ο κάλφας, όλες τ'ς αγγαρείες εγώ”.

“Θα πάμε στο χωριό να φτιάξουμε το πλακόστρωτο”, λέει ο Βαγγέλης στη Μαρία.

“Μωρ' καλά που'ναι ο Γιώργος, γιατί εσύ ούτε πέτρα πάνω στην άλλη πέτρα δε μπορείς να βάλεις, με τον καλό το λόγο στο στόμα η γυναίκα.

Κάθονται λοιπόν καμιά βδομάδα γαμπρός και κουνιάδος, το φτιάχνουν το πλακόστρωτο κούκλα. Μετά είπαν να φτιάξουν κι ένα διάδρομο να πηγαίνει στο μαγειριό.

“Να το στρώσουμε κι αυτό, λέει ο

Γιώργος, είμαστε που είμαστε”.

“Κοίτα, του λέει ο Βαγγέλης, όταν θα έρθει η Μαρία, θα πεισε πως εγώ τον έστρωσα το διάδρομο. Εντάξει”.

“Εντάξει”.

Έρχεται η Μαρία. “Α! Μωρέ μπατζιανάκη, χρυσοχέρης χρυσοχέρης, ήξερα εγώ ότι θα το έφτιαχνες κούκλα το πλακόστρωτο”.

Έλα να σου δείξω και το διάδρομο που φτιαξε ο Βαγγέλης, λέει ο Γιώργος.

Βλέπει το διάδρομο η Μαρία και λέει: “Αμ, δεν ήξερα εγώ ότι ο δικός μου είναι κουλοχέρης! Διάδρομος είν' αυτός. Φαίνεται, παιδί μ' η διαφορά από δω και πέρα!!!

Την κατάπие όμως μετά τη γλώσσα τ'ς η Μάρω, όταν έμαθε ότι και το διάδρομο ο μπατζιανάκης τον έστρωσε.

Γυναίκες παιδί μ, τι να πεις!!!

(Πολύ αντιφεμινιστικό μου βγήκε αυτό και δε με συμφέρει...)

Μετεωρολογικά στοιχεία από τον σταθμό του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών στην Κόνιτσα σε συνεργασία με το Metar.gr.

Θέση Σταθμού: Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Κόνιτσας-Πραμάντων (υψόμ. 530m)

Ιστοσελίδα Σταθμού: <http://penteli.meteo.gr/stations/konitsa/>

Ιούλιος 2015

Θερμοκρασία (°C)			Υετός (mm)	Ημέρες βροχής (>0,2mm)	Επικρατών άνεμος
Μέση	Μέγιστη	Ελάχιστη			
26,2	40,6	12,4	40,6	6	BBA

Δελτίο Τύπου Δήμου Κόνιτσας

Από την Κοινωφελή Επιχείρηση του Δήμου Κόνιτσας την 20η Ιουλίου, ημέρα Δευτέρα, πραγματοποιήθηκε στον Προφήτη Ηλία της Φούρκας, ο εορτασμός για τα 75 χρόνια μνήμης.

Την εκδήλωση παρακολούθησε ο Περιφερειάρχης Ηπείρου, ο Δήμαρχος Κόνιτσας, Αντιπροσωπείες των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας καθώς και πλήθος κόσμου.

Στο ύψωμα του Προφήτη Ηλία έγιναν οι αναπαραστάσεις τραυματισμού του συνταγματάρχη Δαβάκη από άντρες του 583 Τ.Π και της πορείας της Γυναίκας της Πίνδου από τις κυρίες της ΚΕΔΚ. Ομιλητής από τον Δήμο Κόνιτσας ήταν ο Πρόεδρος της ΚΕΔΚ ο κ. Λάκκας Αθανάσιος.

Μετά τον Προφήτη Ηλία οι εκδηλώσεις συνεχίστηκαν στην πλατεία του χωριού όπου μετά από

πρωτοβουλία του Δήμου και της Κοινωφελούς τιμήθηκαν για πρώτη φορά δώδεκα Γυναίκες της Πίνδου μεταξύ των οποίων ήταν και η μοναδική επιζούσα κα. Αγόρω Φασούλη από το Κεφαλοχώρι Κόνιτσας. Τις εκδηλώσεις έκλεισε ο Χορευτικός Σύλλογος Κόνιτσας « Στα Βήματα της Παράδοσης»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- 9:55 Άφιξη επισήμων στο ύψωμα "Προφήτης Ηλίας" Φούρκας
- 10:00 Έπαρση Ελληνικής Σημαίας
- 10:05 Δοξολογία, επιμνημόσυνη δέηση, κατάθεση στεφάνων και στέψη προτομών Κων/νου Δαβάκη και Αλέξανδρου Διάκου
- 10:30 Σύντομη τοπογραφική ενημέρωση από αξιωματικό της VIII Μεραρχίας
- 10:40 Ομιλία από τον κ. Αθανάσιο Λάκκα, Δημοτικό Σύμβουλο Δήμου Κόνιτσας.
- 11:00 Αναπαράσταση πορείας μαχόμενης γυναίκας της Πίνδου και του τραυματι-

σμού του ήρωος αξιωματικού Κ. Δαβάκη, διοικητή του αποσπάσματος της Πίνδου. **Η αναπαράσταση θα γίνει από γυναίκες της Κοινωφελούς Επιχείρησης Δήμου Κόνιτσας**

12:20 Υπόδοχή των προσκεκλημένων στην πλατεία του χωριού, από το Δήμαρχο Κόνιτσας κ. Ανδρέα Παπασπύρου.

12:25 Βράβευση Γυναικών της Πίνδου - 75 χρόνια Μνήμης

12:30 Μικρή δεξίωση από την Περιφέρεια Ηπείρου και το Δήμο Κόνιτσας.

Παραδοσιακοί χοροί από το χορευτικό Σύλλογο Κόνιτσας "Στα βήματα της Παράδοσης".

Χαιρετισμός

Βουλευτή Ιωαννίνων Γιάννη Καραγιάννη στις εκδηλώσεις μνήμης Γυναικών Πίνδου στη Φούρκα Κόνιτσας

Ευχαριστώ θερμά για την τιμητική σας πρόσκληση να παρευρεθώ στις εκδηλώσεις μνήμης της Γυναίκας της Πίνδου και των ηρωικών αξιωματικών Διαβάκη και Διάκου.

Για μένα η μέρα αυτή έχει ξεχωριστή σημασία και συγκινητική φόρτιση, γιατί ανάμεσα στις Γυναίκες της Πίνδου συγκαταλέγεται και η γιαγιά μου (μητέρα του πατέρα μου) Ανδρομάχη Καραγιάννη από τους Ασπραγγέλους Ζαγορίου.

Στα μαθηματικά, αν θεωρήσουμε τη Γυναίκα της Πίνδου σαν ένα σύνολο, τότε οι Γυναίκες της περιοχής Ζαγορίου αποτελούν ένα υποσύνολο.

«Αι δε γυναίκες της περιοχής Ζαγορίου πεφορτωμένοι με βαρύτητα κιβώτια πυρομαχικών ανερρικήθησαν τας αποτόμους κλιπείς του ορεινού όγκου Γκαμήλας και Παπίγκου...» γράφει σε πολεμική έκθεσή της» της VIII Μεραρχίας ο ηρωικός στρατηγός Χαράλαμπος Κατσιμήτρος.

Λυπάμαι βαθύτατα, που λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων εκτός Ιωαννίνων, δεν μπορώ να παραστώ για να παραλάβω το βραβείο της γιαγιάς μου.

Ευχαριστώ

Το χορευτικό Κόνιτσας στην Φούρκα.

Φωτ. Π. Τσιγκούλη

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«Εδώ δεν είναι βιβλιοθήκη...»!

Με μεγάλη επιτυχία ολοκληρώθηκε η 4^η Καλοκαιρινή εκστρατεία για την προώθηση της ανάγνωσης και της δημιουργικότητας που διοργάνωσε η **Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας** σε συνεργασία με την **Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος** και την υποστήριξη του δικτύου Δημοσίων και Δημοτικών Βιβλιοθηκών **Future Library**.

Φέτος, από 18 Ιουνίου ως 31 Ιουλίου **460 παιδιά** ανακάλυψαν με τη βοήθεια του προσωπικού και των εθελοντών τους μαγικούς κόσμους που κρύβονται στη βιβλιοθήκη μέσα από **20 διαφορετικές δραστηριότητες**, εκδηλώσεις και εργαστήρια.

Η Βιβλιοθήκη μας μετατράπηκε σε αρωματικό κήπο, σε μουσείο προσωπικοτήτων, σε ατελιέ του Χουάν Μιρό και του Πάουλ Κλεε, σε κουφάλα δέντρου και σε διάδρομο απογείωσης. «Γεφυρώσαμε» τα βιβλία των ραφιών μας με το Γεφύρι της Κόνιτσας. Μπήκαμε στη μηχανή του χρόνου και βγήκαμε στην εποχή της προϊστορίας... και των αρχαίων Αιγυπτίων... και των πειρατών... Ζωγραφίσαμε σε προϊστορικές σπηλιές και κάναμε ρεσάλτο στο

πειρατικό μας πλοίο! Γνωρίσαμε το μαγικό κόσμο της «Αλίκης στη Χώρα των Θαυμάτων» και κάναμε πικνίκ με τον Καπελά, τον Άσπρο Λαγό και τα Τραπουλόχαρτα...

Η Καλοκαιρινή Εκστρατεία προσέλκυσε όχι μόνο παιδιά και εφήβους αλλά κοινό όλων των ηλικιών. Μέσα από τις δράσεις οι συμμετέχοντες ανακάλυψαν τη γοητεία της ανάγνωσης, τον κόσμο του βιβλίου, αλλά και τον ρόλο των βιβλιοθηκών ως εργαστήρια άτυπων μορφών μάθησης. Απέδειξε ότι μπορεί να προσελκύσει αναγνώστες, να φέρει τα παιδιά πιο κοντά στη βιβλιοθήκη και κατά συνέπεια να γίνει το βήμα προς την ανάπτυξη του κοινού της.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους όσους συμμετείχαν και βοήθησαν στην επιτυχία της 4^{ης} Καλοκαιρινής Εκστρατείας Ανάγνωσης και Δημιουργικότητας: τα παιδιά και τους γονείς τους που επέλεξαν να περάσουν το καλοκαίρι τους μαζί μας και φυσικά τους εθελοντές μας που η βοήθειά τους ήταν πολύτιμη για τη διοργάνωση των δράσεων μας.

Körvös

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Καλοκαιρινή εκστρατεία ανάγνωσης και Δημιουργικότητας
18 Ιουνίου -30 Ιουλίου 2015

Ιούνιος 2015

Από 15 Ιουνίου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου
κάθε Δευτέρα και Τετάρτη 10:00-1:00
το πρωί

**“Εδώ δεν είναι βιβλιοθήκη είναι...
αιχνιδότοπος”**

Ελάτε με την παρέα σας να παίξουμε επιτραπέζια παιχνίδια, να φτιάξουμε παζλ και να ζωγραφίσουμε στο παιδικό τμήμα της βιβλιοθήκης μας.

18 Ιουνίου, 11:00-1:00, το πρωί

Πόσο καλά ξέρω τα βιβλία της βιβλιοθήκης;

Μια κάρτα ορίζει για κάθε παιδί την αποστολή του να ανακαλύψει ένα βιβλίο στη βιβλιοθήκη. Κάθε μέρα ένα παιδί αναλαμβάνει να παρουσιάσει με λίγα λόγια την υπόθεση του βιβλίου του και να το προτείνει ή όχι στα υπόλοιπα παιδιά.

Για όλα τα παιδιά της βιβλιοθήκης

19 Ιουνίου, 11:00-1:00, το πρωί

**Εδώ δεν είναι βιβλιοθήκη... είναι ένας
αρωματικός κήπος**

Αυτό το καλοκαίρι η βιβλιοθήκη μετατρέπεται σε κήπο. Φυτεύουμε και φροντίζουμε αρωματικά φυτά. Παράλληλα διαβάζουμε ιστορίες και παραμύθια που τα φυτά παίζουν σημαντικό ρόλο.

Για όλα τα παιδιά της βιβλιοθήκης.

Θα δημιουργηθεί ομάδα κηπουρών της βιβλιοθήκης που θα αναλάβει να περιποιείται τα φυτά όλο το καλοκαίρι.

23 Ιουνίου, 11:00-1:00, το πρωί

**Εδώ δεν είναι βιβλιοθήκη...είναι το Γεφύρι
της Κόνιτσας**

Το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης θα μας βοηθήσει να ανακαλύψουμε τα μυστικά του πιο διάσημου μνημείου της Κόνιτσας.

Για παιδιά 6-12ετών. Συνάντηση στο γεφύρι.

25 Ιουνίου, 11:00-1:00, το πρωί

**Εδώ δεν είναι βιβλιοθήκη... είναι ένα μου-
σείο προσωπικοτήτων**

Με οδηγό τις βιογραφίες διάσημων προσώπων της ιστορίας φτιάχνουμε μια έκθεση με φωτογραφίες και αφηγήσεις για τα παιδικά τους χρόνια. Η έκθεση θα συμπληρωθεί από τις αφηγήσεις των παιδιών που μπορεί κάποτε να μείνουν στην ιστορία.

Για παιδιά 8 – 12 ετών

26 Ιουνίου, 11:00-1:00, το πρωί

**Εδώ δεν είναι βιβλιοθήκη... είναι μια μηχανή
του χρόνου – Η προϊστορία**

Μπαίνουμε στη βιβλιοθήκη – μηχανή του χρόνου και βγαίνουμε στις σπηλιές των προϊστορικών ανθρώπων. Ζωγραφίζουμε στους τοίχους της σπηλιάς, ανάβουμε φωτιά και λέμε ιστορίες, βγαίνουμε για να κυνηγήσουμε ένα μαμούθ.

Για παιδιά 4 – 7 ετών

30 Ιουνίου, 11:00-1:00, το πρωί

**Εδώ δεν είναι βιβλιοθήκη... είναι το ατελιέ
του Χουάν Μιρό**

Μετατρέπουμε τη βιβλιοθήκη στο ατελιέ του ισπανού ζωγράφου Χουάν Μιρό, βλέπουμε έργα του, ζωγραφίζουμε με τον δικό του τρόπο και γράφουμε μικρά ποιήματα εμπνευ-

Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Κόνιτσας Απόψεις εκ των ένδον

Εξαιρετικά, όπως πάντα, τα άρθρα του κου Τσιαλιαμάνη σε όποια θέματα και αν αναφέρεται. Στις παρούσες συνθήκες όμως απαιτείται πιο ρεαλιστική προσέγγιση.

Διαφωτιστική η ιστορική αναδρομή του κέντρου, αλλά δυστυχώς αναχρονιστική. Το τελευταίο τροποποιηθέν Διάταγμα του 1984 αφορά το πλαίσιο λειτουργίας των κέντρων.

Τριάντα και πλέον έτη δεν υφίσταται οργανισμός που να διέπει τα Ν.Π.Δ.Δ. [Δυστυχώς η ύπαρξη της Κοιν. Πρόνοιας πάντα λειτουργούσε σαν παράσιτο, που απομυζούσε τους κρατικούς πόρους, χωρίς αξιακό-πραγματιστικό στόχο].

Διαφορετικό ρόλο έπαιξε η ίδρυση των εθνικών ορφανοτροφείων σε μεταπολεμικές εποχές και διαφορετικό ρόλο καλείται να επιτελέσει το 2015. Η διαδρομή και η σκοπιμότητα λειτουργίας τους αφορούν ένα ΚΑΛΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ.

Τα εργαστήρια που υπήρχαν έβγαλαν γνωστά ονόματα όπως ΠΑΠΠΑΣ - ΣΕΝΤΟΥΚΑΣ -ΣΕΠΕΤΑΣ. Εξυπηρετούσαν τις ανάγκες άλλων εποχών. Τότε που δεν αποτελούσε προϋπόθεση το αναγνωρισμένο πτυχίο, για την εύρεση εργασίας στο χώρο του επίπλου. Μια βεβαίωση κατάρτισης, αδιαβάθμητη παροχή τέχνης, χωρίς επίσημη αναγνώριση αποτελούσε το διαβατήριο-εφόδιο στην αγορά εργασίας δεκάδων αποφοίτων. Τι μπορεί να εξυπηρετήσει η βεβαίωση αυτή σήμερα, όταν για την οποι-

αδήποτε δραστηριοποίηση στο χώρο, απαιτείται πτυχίο ΙΕΚ ή ΤΕΙ, εκτός της επέλασης των πολυεθνικών (ΙΚΕΑ-ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ) που τσάκισαν τον κλάδο;

Δυστυχώς η μνημονιακή εποχή μας δεν δίνει κανένα περιθώριο για προσλήψεις του απαραίτητου προσωπικού, προκειμένου να λειτουργήσουν και πάλι τα εργαστήρια.

Στο παρελθόν, έχει δοθεί ολοκληρωμένη πρόταση δημιουργίας ΙΕΚ επιπλοποιίας. Εν τούτοις δεν τελεσφόρησε στο βωμό των πολιτικών παιχνιδιών, που επικρατούσαν στις τοπικές κοινωνίες.

Και ερχόμαστε τώρα στο ΘΛΙΒΕΡΟ ΠΑΡΟΝ. Στην Ευρώπη η πρόνοια αναφορικά με την παιδική προστασία, μεταλλάχθηκε πριν την δεκαετία του 1980. Σπανίζουν σήμερα δομές προστασίας ανηλίκων στην Ευρώπη, επειδή απλά λειτουργεί ο θεσμός της ανάδοχης οικογένειας. Η εύρεση και τοποθέτηση του παιδιού, σε κατάλληλο οικογενειακό περιβάλλον, με σκοπό την ολοκληρωμένη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του μακριά από ιδρυματοποιήσεις. Έστω και αργά δια της Μηχανοργάνωσης των αναγκών παιδικής προστασίας, έχει στραφεί η πολιτική πρόνοια σε σύγχρονους δρόμους.

Ειδικά για την υφιστάμενη κατάσταση, οι εναπομείναντες, μετά τις συνταξιοδοτήσεις, υπάλληλοι δεν ευθύνονται. Παρά τις έξωθεν, εν αγνοία, κακές μαρτυρίες, προσπαθούμε να ανταποκριθούμε σε πολύ δύ-

σκολες όντως καταστάσεις. Οι εισαγγελίες Πρωτοδικών που αφαιρούν την γονική μέριμνα και αναθέτουν την προστασία του ανηλίκου στα ιδρύματα, μη δυνάμενες να πράξουν εκ των πραγμάτων κάτι άλλο, δεν γνωρίζουν ότι χωρίς εξειδικευμένο προσωπικό, οικονομική παροχή, οι εναπομείναντες άλλων ειδικοτήτων εργαζόμενοι, δεν γνωρίζουν την υποστήριξη αυτών των παιδιών;

Αυτά τα παιδιά χρήζουν ιδιαίτερης ψυχοκοινωνικής παρέμβασης ή και αναμόρφωσης ενδεχομένως.

Συνηθισμένο φαινόμενο για μας να αισθανόμαστε θύματα παραβατικών συμπεριφορών ή να υφιστάμεθα ψυχολογικό "Μπούλιγκ" χωρίς την δυνατότητα απομάκρυνσης σε άλλο χώρο, με την Πολιτεία παντελώς απροετοίμαστη να αντιμετωπίσει το θέμα.

Με μόνιμα αλλότρια καθήκοντα κατά παράβαση του νόμου, με ελάχιστο προσωπικό περιθάλπουμε, υποστηρίζουμε, νοθετούμε πολύ δύσκολα περιστατικά, που μας αναθέτουν, διακινδυνεύοντας την ψυχική μας ισορροπία και ας νομίζουν κάποιои ότι ξοδεύουμε ανώφελα τον χρόνο. Ο ρόλος μας είναι εξαιρετικά επώδυνος, υπεύθυνος και ακροβατικός θα έλεγα ως προς την αποστολή του.

Το άλλο κομμάτι που κληθήκαμε να ανταποκριθούμε είναι η παροχή βραχείας φιλοξενίας σε αλλοδαπούς ανηλίκους ασυνόδευτους, χωρίς την υποστήριξη ανάλογων Ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Πόσες φορές βρεθήκαμε αντιμέτωποι με την δίκαιη αγανάκτησή τους, χωρίς μεταφραστή, χωρίς την παροχή απαραίτητων

παροχών (τηλεκάρτα, ρούχα, παπούτσια) ζητιανεύοντας φάρμακα και τρόφιμα στην τοπική αγορά.

Ερχόμαστε τώρα στο θέμα της "κιβωτού του κόσμου". Μακάρι να υπήρχε συνεργασία των δύο φορέων σε οικονομικό και νομικό επίπεδο, ώστε να ευοδωθεί ένα σωστό αποτέλεσμα. Θα αποτελούσε ευχής έργο και για την τοπική οικονομία και για τις οικογένειες των εργαζομένων στην Μονάδα Κόνιτσας.

Ενώ στο παρελθόν πήγε να ξεκινήσει κάτι, δεν γνωρίζουμε τον λόγο για τον οποίο σταμάτησαν οι συνεργασίες. ΑΒΕ-ΒΑΙΟ ΜΕΛΛΟΝ. Αυτό ισχύει πρώτα απ' όλα για την πατρίδα μας, πόσο μάλλον για την λειτουργία των δομών της. Με την πραγματικότητα της έλλειψης πόρων και την αβεβαιότητα, πραγματικότητα της έλλειψης πόρων και της αβεβαιότητας τα πράγματα θα κατακυλούν πιο χαμηλά στον φαύλο κύκλο της ύφεσης να συμπαρασύρει τα πάντα.

Νομίζω η πρόταση για τη λειτουργία Ι.Ε.Κ. με εισαγωγές παιδιών προνοιακού χαρακτήρα (πολύτεκνοι - άποροι κ.λ.π.) είναι η πλέον πρόσφορη.

Διαφορετικά θα εξακολουθεί να λειτουργεί ως έχει, καθώς τα αλληπάλληλα μεταναστευτικά ρεύματα θα επιφέρουν, όλο και επιτακτικότερη την ανάγκη προστασίας αλλοδαπών ανηλίκων.

Δει δη χρημάτων ω άνδρες Αθηναίοι!!!

Με σεβασμό πάντα
ΚΟΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ
Κοιν. Λειτουργός

Το δέντρο της ευεργεσίας και το γομαράκανθο της αχαριστίας

α. Μεστό, πλήρες και καλογραμμένο το κείμενο της Κωνσταντίνας Γκέλη, μαθήτριας της Β Τάξης του Γενικού Λυκείου Κόνιτσας στο περιοδικό μας (τεύχος Μαΐου-Ιουνίου 2015) με τίτλο «**Ευεργεσία... ένα αγαθό υψίστης σημασίας**» για την επιμελημένη εργασία μιας μαθητικής ομάδας της Β' Τάξης του Λυκείου μας για το φαινόμενο της ευεργεσίας και ειδικότερα για τους ευεργέτες της Κόνιτσας, τον Κώστα Ρούση, τον Μιχαήλ Αναγνωστόπουλο, τον Κλέαρχο Παπαδιαμάντη, την Εριφίλη Κούσιου, τον Κωνσταντίνο Δόβα και τον Ηρακλή Παπαχρησιτίδη. Όλοι οι παραπάνω αείμνηστοι ευεργέτησαν την τοπική εκπαίδευση και παιδεία μας. Ελπίζουμε και στην δημοσίευση της δουλειάς που θα είναι και μνημόσυνο των ευεργετών. Οι μαθητές κάλυψαν με τον κόπο τους και το μυαλό τους μια ιστορική παράλειψη. Εύγε στους μαθητές και ευχαριστίες σε όσους έμπρακτα τους βοήθησαν, όπως ο Δημήτριος Κούσιος και η Φανή Ρούση. Ο Δήμος Μετσόβου από χρόνια εξέδωσε πολυτελές, πολυσέλιδο, δίτομο λεύκωμα-βιβλίο για τους πολυπληθείς Μετσοβίτες ευεργέτες. Πρόταση προς τον Δήμο Κόνιτσας για έκδοση λευκώματος – βιβλίου, με φροντίδα του, για τον μέγα ευεργέτη ολόκληρης της ανθρωπότητας και αυτής της Κόνιτσας Μιχαήλ Αναγνωστόπουλο από τον αποδεχθέντα ασμένως έμπειρο και δόκιμο συγγραφέα, πρώην Δήμαρχο Ιωαννιτών, Τάσσο Παπασταύ-

ρου, από μήνες παραμένει αναπάντητη. Πολύ διαφέρουμε στον τρόπο σκέψης και δράσης με τους Μετσοβίτες και ορατά τα αποτελέσματα αυτής της διαφοράς στην ζωή των δύο κωμοπόλεων.

β. Υπό την σκιά του αγλαόκαρπου δένδρου της ευεργεσίας φυτρώνει δυστυχώς και το ακανθώδες γομαράκανθο της αχαριστίας και όταν πολλαπλασιάζονται τα γομαράκανθα πνίγουν το φυτό της ευεργεσίας. Οι αρχαίοι Βαβυλώνιοι είχαν φτάσει σε τέτοιο ύψος νομικού πολιτισμού που είχαν ποινικοποιήσει στον Κώδικα του –βασιλιά- Χαμουραμπή (1728-1686 π.Χ) την αχαριστία. Στο ίδιο τεύχος του περιοδικού μας ο κάποτε καθηγητής του Γυμνασίου μας (άριστος καθηγητής και των δικών μου γυμνασιακών τάξεων) Ελευθέριος Βλέτσος φανερώνει μόλις σε μια σελίδα την σοφία άξιων προγόνων μας, που την συμπύκνωσαν σε ελάχιστες λέξεις. Ο Δημοσθένης είπε «Εγώ νομίζω τον μεν ευπαθόντα δειν μεμνήσθαι πάντα τον χρόνον ... δηλαδή. Νομίζω ότι ο ευεργετηθείς πρέπει πάντοτε να θυμάται την ευεργεσία που του έγινε» Πολλοί Μεγάλοι περιέγραψαν την αχαριστία και τους αχάριστους. Σταχυολογώ μερικές ρήσεις τους. Ο Πλάυτος είπε «Αγαπάς ένα μηδενικό όταν αγαπάς έναν αχάριστο». Ο Ευριπίδης είπε: «Αγνώμων μη γίνου». Ο Τουέν Μάρκ είπε «Αν περιμαζέψεις ένα πεινασμένο σκύλο και τον ταΐσεις, δεν πρόκειται να σε δαγκώσει. Αυτή είναι η

βασική διαφορά ανάμεσα στον σκύλο και τον άνθρωπο». Ο Ξενοφών είπε «Επακόλουθο της αχαριστίας είναι η αναισχυντία». Ο Πρόκλος είπε «Η αχαριστία είναι θυγατέρα της υπερηφάνειας», ο Πολύβιος είπε «Μην ρίχνεις πέτρα στο πηγάδι που σε δροσίζει» Γιατί οι μέρες μας δεν αναδεικνύουν ευεργέτες; Βασική αιτία είναι και η αχαριστία των ευεργετούμενων.

γ. Στις 28-6-2015 τελέσθηκε στον Μητροπολιτικό Ναό Κόνιτσας το ετήσιο μνημόσυνο του Μικαήλ Αναγνωστόπουλο

και μετά ψάλλθηκε τρισάγιο επί του τάφου του Αραιό το εκκλησίασμα στο μνημόσυνο και ελάχιστοι, και αυτοί από υπηρεσιακό καθήκον, στο τρισάγιο. Πού ήταν οι μαθητές της ερευνητικής ομάδας, οι καθηγητές και οι δάσκαλοι των σχολείων μας; Μαθητές δεν παρέστησαν, καθηγητές και δάσκαλοι παρέστησαν λιγότεροι από τα δάκτυλα του ενός χεριού.

Β. ΤΣΙΑΛΙΑΜΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

1ο Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών

Τα πανηγύρια και οι διάφορες εκδηλώσεις του καλοκαιριού έκλεισαν με το πρώτο φεστιβάλ παραδοσιακών χορών στις 28-29 Αυγούστου στην Κόνιτσα το οποίο πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία από το Δήμο και ειδικά από την κοινωφελή επιχείρηση στην οποία πρόεδρος είναι ο Αθανάσιος Λάκκας.

Οι Κονιτσιώτες απόλαυσαν ένα εξαιρετικό μουσικοχορευτικό θέαμα με την ποικιλία των χρωματιστών στολών και το αναβάπτισμα στα νάματα της Ελληνικής Δημ. Παράδοσης.

Ευχόμαστε καλή συνέχεια και στα επόμενα χρόνια.

Συμμετείχαν την Παρασκευή 28/8

- 1) Το Παραδοσιακό Μουσικοχορευτικό Συγκρότημα «ΥΑΚΙΝΘΗ» Ζακύνθου
- 2) Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Λούτσας Ιωαννίνων
- 3) Ο Λαογραφικός Χορευτικός όμιλος Πατρών
- 4) Ο Χορευτικός Όμιλος Θεσσαλονίκης
- 5) Το τμήμα Λαογραφίας ΚΕΠΑ Δήμου Βέροιας με Δάσκαλο τον συμπατριώτη μας Αθανάσιο Σταυρίδη

- 6) Ο Χορευτικός σύλλογος Θεσσαλονίκης
- 7) Ο Σύλλογος Πολιτιστικής Ανάπτυξης Θήβας «ΛΑΙΟΣ»
- 8) Ο Πολιτιστικός και Λαογραφικός Σύλλογος «Καλαρρύτες»
- 9) Ο Σύλλογος Χορευτικός Όμιλος Θεσσαλονίκης

Το Σάββατο 29/8

- 1) Ο χορευτικός Σύλλογος Κόνιτσας «Στα βήματα της παράδοσης» με δασκάλους τον Αλέξανδρο Λάκκα και τον Μιχάλη Μιχαλόπουλο
- 2) Ο Μορφωτικός Σύλλογος Πέτα με δάσκαλο Ι. Σαπλαούρα
- 3) Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Νέων Βίτσας με δάσκαλο τον Ν. Βασδέκη
- 4) Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Βλάχων Διστράτου με δασκάλα την Ελευθερία Χαλκιά
Συνόδευσε μουσικά τους χορούς η κομπανία του Δημ. Χαλκιά.
Ντέφι, Παν. Μπούμπουρας
Λαούτο, Οικονόμου Σπύρος
Η εκδήλωση έκλεισε με παραδοσιακό γλεντι.

Κόνιτσα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΓΚΑΔΑ

Παρά τις δυσμενείς οικονομικές συνθήκες, το χωριό μας είχε μεγάλη επισκεψιμότητα από φίλους και χωριανούς που ζουν σε όλη την Ελλάδα σχεδόν όλον τον Αύγουστο. Στην πλατεία του χωριού, καθημερινά τα πιτσιρίκια έμοιαζαν σαν τα πραγματικά χελιδόνια και τα τσιριγματά τους, γαλουχίζαν τις καρδιές των παππούδων. Πολλά από αυτά, όταν ήρθε η ώρα για να φύγουν δεν ήθελαν με τίποτα να αποχωρισθούν το χωριό.

Στις 11 Αυγούστου είχαμε στο χωριό μας γλέντι με τον συνεχιστή της δημοτικής μουσικής ανά τον κόσμο - Νίκο Φιλιππίδη- όπου στην πλατεία του χωριού μας δεν έπεφτε καρφίτσα. Τέτοια παραδοσιακή δημοτική βραδιά είχε πολλά χρόνια να γίνει στο χωριό μας. Την εκδήλωση επιμελήθηκε ο συγχωριανός μας Θανάσης Μούσιος.

Στις 13 Αυγούστου στο στέκι του Πετρή η νεολαία είχε πάρτυ μέχρι τα ξημερώματα. 14 και 15 Αυγούστου διασκεδάσαμε με "Dizey" και μπουζούκια για πρώτη φορά μετά από 40 χρόνια που δεν γλεντήσαμε με παραδοσιακή μουσική γιατί δεν μπορέσαμε εκγαίρως να βρούμε ορχήστρα.

Κατά τον εορτασμό της Παναγίας, στην εκκλησία του χωριού μας τελέσαμε επιμνημόσυνη δέηση για τους προέδρους και Συμβούλους της Αδελφότητας που έφυγαν από τη ζωή, προσφέροντας στο τέλος γλυκά, αναψυκτικά και τσίπουρο.

Στις 16 Αυγούστου 2015 είχαμε τακτική Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας με εκλογή νέου Διοικ. Συμβ. όπως παρακάτω:

1. Παναγιώτης Φ. Νάτσης - Πρόεδρος
2. Παναγιώτης Ε. Μπλιθικιώτης - Αντιπρόεδρος
3. Δημήτριος Β. Νάτσης - Γεν. Γραμματέας
4. Ιωάννης Η. Μπλιθικιώτης - Ταμίας
5. Θεοφάνης Λ. Ντίνης - Δημ. Σχέσεις
6. Μαρίνα Π. Μπλιθικιώτη - Αναπ. Ταμίας
7. Δήμητρα Π. Κουτσούκη - Αναπ. Γραμματέας.

Εξελεγκτική Επιτροπή

1. Απόστολος Τσιούτσιος
2. Σπύρος Μπλιθικιώτης
3. Χαράλαμπος Κληματάς

Τελειώνοντας ευχαριστώ θερμά το περιοδικό "Η ΚΟΝΙΤΣΑ" για την φιλοξενία του επί τριάντα χρόνια και παρακαλώ να θυμούμαστε την υποχρέωση που έχουμε -τη συνδρομή μας -

Καλή αντάμωση και πάλι με υγεία και οικογενειακή ευτυχία.

ΠΑΝΑΠΩΤΗΣ Φ. ΝΑΤΣΗΣ

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑ

Με ημερίδες και πολιτιστικές εκδηλώσεις έγινε και φέτος το καθιερωμένο πλέον τριήμερο αφιερωμένο στην κτηνοτροφία στην Αετομηλίτσα. Πλήθος κόσμου από τις γύρω περιοχές και από άλλα μέρη της Ελλάδας επισκέφτηκαν το χωριό για να ενημερωθούν για τις προοπτικές ανάπτυξης της κτηνοτροφίας, κάτι που ήταν κυρίαρχο θέμα κατά την πρώτη ημέρα της εκδήλωσης.

Αξιόλογοι ομιλητές γνώστες του θέματος ανέλυσαν διεξοδικά όλες τις πτυχές της σύγχρονης κτηνοτροφίας.

Στις ταβέρνες του χωριού και στην θέση Γκούρα όπου γίνεται η αναπαράσταση της ποιμενικής ζωής, η παρουσίαση παρασκευής της “ούδρας” όλος ο κόσμος γλέντησε με την ψυχή του.

Άψογοι οικοδεσπότες οι βλάχοι της Αετομηλίτσας. Φιλόξενοι και γλεντζέδες όλοι συμμετέχουν και βοηθούν στις εκδηλώσεις.

Δραστήριοι οι πολιτιστικοί σύλλογοι της Αετομηλίτσας συντονίζουν όλες τις επίπονες προσπάθειες για την προβολή του χωριού.

ΚΩΣΤΑ ΠΑΓΑΝΙΑΣ

ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΒΛΑΧΟΧΩΡΙΩΝ ΠΙΝΔΟΥ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος το 11ο αντάμωμα των βλαχοχωριών της Πίνδου.

Την ευθύνη της φετινής διοργάνωσης είχε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Βλάχων Δίστρατου, με επικεφαλής της όλης διοργάνωσης τον πρόεδρό του πρώην κοινοτάρχη και πρώην αντιδήμαρχο Κώστα Παγανιά.

Οι Βλάχοι και φέτος αντάμωσαν και γλέντησαν στις 9 Αυγούστου στα 1750 μέτρα υψόμετρο, στην μαγευτική λίμνη της Βασιλίτσας, έντεκα χιλιόμετρα πάνω από το Δίστρατο.

Στο φετινό βλαχοαντάμωμα συμμετείχαν τα χωριά Δίστρατο-Αετομηλίτσα-Σαμαρίνα-Αβδέλα-Σμίξη και Περιβόλι. Τιμητική συμμετοχή για πρώτη φορά φέτος είχε και η Κόνιτσα, ως τόπος δια-

μονής πολλών βλάχων.

Την εκδήλωση στην πανέμορφη αυτή περιοχή με θέα την Βασιλίτσα, τον Σμόλικα και τον Γράμμο με οξυές και ρόμπολα παρακολούθησαν εκατοντάδες κάτοικοι από την Ήπειρο τη Δυτ. Μακεδονία και τη Θεσσαλία.

Άφογη η παρουσία των χορευτικών τμημάτων υπό την μουσική κάλυψη του Κώστα Σμόλικα και του Φώτη Τράσια.

Από όλους τους ομιλητές τονίστηκε ιδιαίτερα η μεγάλη συμβολή των Βλάχων στην ίδρυση του Ελληνικού κράτους με κεντρικό σημείο αναφοράς στους Βλάχους Ευεργέτες.

Όλοι ανανέωσαν το ραντεβού για το επόμενο βλαχοαντάμωμα στην Αετομηλίτσα, τον Αύγουστο του 2016.

Διευκρινίσεις

ως προς το ζήτημα της πατρικής οικίας του Γέροντα Παϊσίου όπως αυτό τέθηκε σε σχετική επιστολή της κας Ναταλίας Ραφαήλ Εξνεπίδη

εκεί εφοβήθησαν φόβον, ου ουκ ην φόβος ... (Ψαλ. 52.6)

Είναι χαρακτηριστική η μαρτυρία ενοίκου, ο οποίος επίσης έμεινε για ένα διάστημα στην ίδια οικία, σε δωμάτιο που του είχε παραχωρήσει η Καίτη: «Δεν ξέρω αν το ξέρεις! Στο διπλανό δωμάτιο από το δικό μου, έμενε ο Γερο-Παΐσιος. Ήταν το δωμάτιο της Καίτης. Πάντα, όταν ερχόταν ο Παΐσιος η Καίτη του παραχωρούσε το δωμάτιό της... Ο πατήρ ερχόταν κι έφευγε, ερχόταν κι έφευγε...».

Η στενή πνευματική σχέση που είχε ο Γέροντας, ως λαϊκός, με την οικογένεια Πατέρα συνεχίστηκε και όταν έγινε μοναχός, ιδιαίτερα δε κατά το διάστημα της παραμονής του στην Ι. Μ. Στομίου. Στην οικία αυτή φιλοξενήθηκε απλώς λίγες μέρες, χάριν αναρρώσεως, ούτε διέμεινε εκεί χάριν εργασίας, όπως ισχυρίζεται η επιστολογράφος: ήταν συχνή εκεί η παρουσία του, λόγω της στενής του σχέσης με την οικογένεια Πατέρα, την οποία και διατήρησε μέχρι το τέλος της ζωής του. Αυτό αποδεικνύεται επίσης και από δύο άλλα περιστατικά: Το πρώτο είναι η επίσκεψη του Γέροντα στην ετοιμοθάνατη τότε Ελένη Πατέρα και η ολονύκτια συνομιλία τους (Ασκητές μέσα στον κόσμο τ. Α', σελ. 317). Το δεύτερο, όταν ο Γέροντας, τρία χρόνια μετά το θάνατο της Ελένης, την είδε σε όραμα να ζητά τη βοήθειά του (Γέροντος Παϊσίου, Λόγοι, τ. ΣΤ', σ. 147). Όλα τα παραπάνω τεκμηριώνουν την ιδιαίτερη σχέση του Γέροντα με την οικία Πατέρα. Απλές επισκέψεις και διανυκτερεύσεις ο ίδιος είχε κάνει σε πλήθος άλλα σπίτια, μεταξύ των οποίων και της οικογένειάς μας, χωρίς,

ωστόσο, να έχει σημειωθεί κάποιο ιδιαίτερο γεγονός.

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να γίνει μια σημαντική επισήμανση: ο Γέροντας, μετά την κουρά του σε μοναχό, απέφευγε να διανυκτερεύει τόσο στο πατρικό του σπίτι όσο και σε σπίτια άλλων συγγενών (πλην μίας μόνο περίπτωσης), σε αντίθεση με τα όσα ισχυρίζεται η επιστολογράφος. Είναι επ' ατού χαρακτηριστικά τα όσα αναφέρονται από το βιογράφο του στο κεφάλαιο «Ξενιτεία ακροτάτη» (βλ. παραπάνω Βίο, σελ. 391-397). Εν πάση περιπτώσει, η επισήμανση αυτή είναι απλώς διευκρινιστική και δεν αποσκοπεί, σε καμία περίπτωση, να μειώσει την αξία της πατρικής οικίας του Γέροντα. Πως θα μπορούσε άλλωστε;

Για την οικία αυτή, ωστόσο, είναι απαραίτητο να γίνουν εδώ κάποιες διευκρινίσεις και να κατατεθούν ορισμένα στοιχεία, τα οποία, ενδεχομένως αγνοεί η επιστολογράφος.

Η αποβιώσασα αδελφή του Γέροντα, Χριστίνα, η οποία γνώριζε την ιδιαίτερη πνευματική του σχέση με τη Μονή Μολυβδοσκεπάστου, την οποία διατηρούσε και η ίδια, πρότεινε κατ' επανάληψη στον Ηγούμενο Θεόδωρο τη μεταβίβαση της οικίας στη Μονή, συναντώντας, όμως, πάντα την εκ μέρους του αρνηση. Όντας ο ίδιος παρών σε αυτές τις συνεννοήσεις, είμαι σε θέση να έχω ιδίαν αντίληψη. Αντιπροτείναμε τότε στην αδελφή Χριστίνα να προχωρήσει, εφόσον τόσο το επιθυμούσε, στην παραχώρηση της οικίας είτε στη Μητρόπολη είτε στη Μονή Στομίου. Ακό-

μη, ως εναλλακτική λύση, της προτείναμε τη μετατροπή της σε μιας μορφής ίδρυμα προς τιμήν του Γέροντα. Η τελευταία αυτή πρόταση φαίνεται να την ανέπαυσε περισσότερο ως προοπτική, αφού μας παρακάλεσε να αναλάβουμε την προεργασία για την υλοποίησή της (αναλυτική πρόταση, καταστατικό και κατάλογο επιπλέον κτιρίων, μετά την αγιοκατάταξή του, όπως ναό αφιερωμένο στον ίδιο και βοηθητικούς χώρους).

Η όλη προσπάθεια συνάντησε, ωστόσο, την αντίδραση του στενού συγγενικού κύκλου, η οποία τελικά υπερίσχυσε. Προφανώς, αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Όλα αυτά αποδεικνύονται από πλήθος στοιχείων, όπως σχετική επιστολή (13-12-2005) γνωστού Αγιορείτη Γέροντα καλύβης, υποτακτικού του Γέροντα Παΐσιου, προς τον Ηγούμενο της Μονής Μολυβδοσκεπάστου. Τελικά η Χριστίνα, πριν την οσιακή κοίμησή της, και προκειμένου να αποφευχθούν τυχόν προστριβές στο συγγενικό περιβάλλον, προχώρησε στη σύνταξη ιδιόχειρης διαθήκης, στην οποία προφανώς θα διατύπωνε την όποια σχετικά επιθυμία της. Η διαθήκη αυτή, όπως προείπαμε, δε γνωρίζουμε αν έχει δημοσιευτεί επισήμως, ωστόσο θα έπρεπε τουλάχιστον να είχαν ενημερωθεί σχετικά οι αναφερόμενοι σ' αυτήν.

Από όλα τα παραπάνω, καθίσταται σαφής η παντελής απουσία αμφισβήτησης της αξίας της πατρικής οικίας του Γέροντα (όπως, άλλωστε, προαναφέραμε) αλλά και οποιασδήποτε διεκδίκησης επ' αυτής, τόσο από τη Μονή Μολυβδοσκεπάστου όσο και από εμένα προσωπικά. Συνεπώς, δεν έχουν αντίκρισμα αιτιάσεις όπως «μη σοβαρές διαδόσεις που προσβάλλουν το Γέροντα» ή «απαράδεκτα σχόλια και περίεργες και καθόλου πνευματικές διεκδικήσεις», που διατυπώνονται από την επιστολογράφο. Ας με συγχωρή-

σει, αλλά όλα όσα αναφέρονται στην επιστολή της είναι όχι μόνον ανυπόστατα αλλά και άδικα, την ώρα που πλήθος μαρτυριών τεκμηριώνει το αντίθετο. Επιπλέον, η επιμονή της στην ανάδειξη της πατρικής οικίας του Γέροντα ως μόνου σημείου ουσιαστικής σύνδεσής του με την Κόνιτσα, αν μη τι άλλο, αδικεί τον ίδιο το Γέροντα.

Αγαπητή κυρία Ναταλία, επιτρέψτε μου στο σημείο αυτό να σας επιστήσω την προσοχή και σε κάτι άλλο, εξίσου σημαντικό: στην ανάγκη αποφυγής βεβιασμένων ενεργειών, όπως η τοποθέτηση -πριν την επίσημη αγιοκατάταξη του Γέροντα- προσκυνηταρίου στην πατρική οικία του (όπου, από ευλάβεια και ενδεχομένως παρά τη θέλησή σας, οι προσκυνητές προσφέρουν κάτι). Προκειμένου, λοιπόν, να εκλείψουν οι ψίθυροι και οι σκανδαλισμοί που έχουν αρχίσει να αναφύονται εμπλεκοντάς σας, θα σας πρότεινα το εξής: Εφόσον όντως δεν υφίσταται καμία εκ μέρους σας ιδιοτέλεια ή σκοπιμότητα, ας βρεθεί μία λύση ανάλογη με εκείνη που αφορά την οικία του Αγ. Νεομάρτυρος Γεωργίου στα Ιωάννινα. Να γίνει, δηλαδή, μεταβίβασή της στην οικεία Μητρόπολη, η οποία και θα έχει όλη τη μέριμνα για τη λειτουργία, τη διαχείριση και την αξιοποίησή της από άποψη εκκλησιαστική και πνευματική. Με τον τρόπο αυτό, αφενός απαλλάσσετε δια μιας απο κακόβουλα σχόλια και υπόνοιες, προσλαμβάνοντας μάλιστα ιδιαίτερη τιμή, και αφετέρου τιμάτε και αναπαύετε τον ίδιο το Γέροντα και την αείμνηστη Χριστίνα. Διότι μόνο μια τέτοια ενέργεια συμβαδίζει απόλυτα με το δικό τους φρόνημα και το γενικότερο εκκλησιαστικό ήθος.

Με εκτίμηση και σεβασμό
ο Αρχιμανδρίτης Αρσένιος Μάιπας

ΣΧΟΛΙΑ

Ο πολιτικός παλιμπαιδισμός

Βρισκόμαστε πάλι ως χώρα, σε μια κρίσιμη στιγμή. Σχεδόν οδηγούμαστε σε εθνικό διχασμό. Και τούτο βέβαια από τον “πολιτικό παλιμπαιδισμό” των πολιτικών μας.

Παλιμπαιδισμός = εμφάνιση συμπεριφοράς παιδιού, με τις φοβερές συνέπειές του. Η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού¹, που λέμε. Πολιτικός δεν μπορεί να γίνει ο καθένας. Βέβαια ο Θουκυδίδης στον Επιτάφιο του Περικλή (παρ. 40) λέγει: Δεν θέλει τον πολίτη αμέτοχο των πολιτικών πραγμάτων και τον μη μετέχοντα ουκ απράγμονα αλλ’ ααχρείον νομίζομεν...” Άλλο όμως η συμμετοχή, κι άλλο το να θέλουμε όλοι να γίνουμε ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ.

Ακόμη και οι πανεπιστημικοί μας δάσκαλοι, που γνωρίζουν το αντικείμενο τους πολύ καλά δεν κάνουν να είναι άριστοι πολιτικοί. Γνωστή είναι η ατάκα του Βίσμαρκ (Γρώσος Στρατιωτικός και πολιτικός).

“Καθηγηταί τρεις πάει χάθηκε η πατρίς”

Ο πολιτικός, θέλει νάχει όραμα, δημιουργικότητα-αποφασιστικότητα! Δεν πρέπει να κατέχεται από το σύνδρομο του παλιμπαιδισμού” που τόσα κακά υποφέραμε τον “20 αιώνα (χορτάσαμε από διχασμούς, εμφύλιες συρράξεις, απώλειες εθνικών εδαφών, δικτατορίες, φτώχεια και εξαθλίωση κ.ά.) φτάνει πιά.

Όσοι ονειρεύονται ή φιλοδοξούν να γίνουν Πολιτικοί ας διαβάσουν τον Θουκυδίδη (Περικλέους Επιτάφιος). Τότε και μόνο τότε, μπορεί να πάει μπροστά η Δημοκρατική μας χώρα.

Σωκράτης Μιχ. Οικονόμου

1. Εφικτός = αυτός τον οποίο μπορεί να προσεγγίσει και να πραγματοποιήσει κανείς, εφικτός στόχος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τριήμερες εκδηλώσεις προς τιμήν του Οσίου Παϊσίου πραγματοποιήθηκαν από τη Μητρόπολη και το Δήμο Κόνιτσας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Παρασκευή 10-7-2015

8 π.μ. - 6 μ.μ.: Επίσκεψη στην Οικία του Οσίου και ξενάγηση από κληρικούς της Ιεράς Μητροπόλεως.

6 μ.μ.: Πορεία από την Οικία του Οσίου προς το Εξωκκλήσι της Αγίας Βαρβάρας, στο οποίο ο Όσιος είχε την πρώτη Θεοπία σε ηλικία 15 ετών.

7 μ.μ. - 8 μ.μ.: Παράκληση του Οσίου στο ανωτέρω Εκκλησάκι. Στη συνέχεια, ένα μικρό κέρασμα.

Σάββατο 11-7-2015

7 π.μ.: Πορεία από το πέτρινο γεφύρι της Κονίτσας στη χαράδρα του Αώου έως τη Μονή Στομίου, όπου εμόνασε ο Όσιος για τέσσερα χρόνια (απόσταση διαδρομής 5 χλμ.)

7.20-10.30 π.μ.: Όρθρος και Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Μητροπολίτου Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου.

Προσφορά πρωϊνού καφέ.

10.30-12.30: Ξενάγηση στη Μονή και στο κελί του Οσίου.

12.30 -02.00 μ.μ.: Επιστροφή στην Κόνιτσα.

07.00-08.00 μ.μ.: Εσπερινός στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

08.00-09.00 μ.μ.: Εγκαίνια εκθέσεως της Σχολής αγιογράφων του Δήμου μας.

Κυριακή 12-7-2015

7 π.μ.: Όρθρος στον Ιερό Ναό του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού

07.30 π.μ.: Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία

10.30-11.00 π.μ.: Καφές-Αναψυκτικά στο Δημαρχείο.

11.00-11.15 π.μ.: Στην αίθουσα τελετών του Δημαρχείου θα αποδοθούν ύμνοι από τη χορωδία Κατερίνης "Βυζαντινοί Μελωδοί"

11.15-11.45 π.μ.: Ομιλία από τον Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λευρεωτικής κ. Νικόλαο.

11.45-12.30 μ.μ.: Προβολή ανεφερομένη στη ζωή του Οσίου Παϊσίου στην Κόνιτσα.

• Στις 24/7 απότομη μπόρα έρριξε άφθονο νερό παρασέρνοντας χαλίκια στους δρόμους της πόλης.

• Το απόγευμα της 25ης/7 απόλαυσαν οι Κονιτσιώτες παραδοσιακή μουσική από το εξαμελές συγκρότημα που ήρθε από την Κορυτσά. Καλά τα όργανα και ο τραγουδιστής, αλλά την έκπληξη της βραδιάς έκαναν ο δεκαπεντάχρονος Αλβανός με το βιολί και η Αγγλίδα που έπαιξε κλαρίνο ενθουσιάζοντας τον κόσμο με τοπικά παραδοσιακά τραγούδια.

• Τα 75 χρόνια μνήμης γιορτάστηκαν στις 20 Ιουλίου με εκδηλώσεις στον Αϊ-Λιά Φούρκας και στο χωριό.

• Στις 16 Αυγούστου Μεγάλη συναυλία διοργάνωσε η "μαγική αυλή" με τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου στο σπίτι της Χάμκως στην Άνω Κόνιτσα.

Στις 17 Αυγούστου τον κόσμο ψυχαγόησε επίσης στον ίδιο χώρο καλλιτέχνης Μπάμπης Στόκας.

• Στις 18/8 έγινε εκδήλωση της Φιλαρμονικής του Δήμου στην κεντρική πλατεία της πόλης. Αν και ήταν η πρώτη εμφάνιση παρουσίασε ένα καλό πρόγραμμα και καταχειροκροτήθηκε από το πλήθος του κόσμου που είχε συγκεντρωθεί. Η εκδήλωση συνεχίστηκε με χορούς από όλη την Ελλάδα, με το χορευτικό Σύλλογο Κόνιτσας.

• Με καλοκαιρινές απότομες μπόρες μας αποχαιρέτησε ο Ιούλιος αλλά και ο Αύγουστος τις πρώτες μέρες έκανε το ίδιο. Ξαφνική μπόρα με χαλάζι προξένησε ζημιές σε κήπους και αμπέλια.

• Με επιτυχία πραγματοποιήθηκαν οι εκδηλώσεις των κυνηγών στις 5/8 καθώς και του Π.Α.Ο. Κόνιτσας στην πλατεία Φριζή.

• Στις 7/8 γιορτάστηκε η μνήμη του Αγ. Νικάνορα στο ομώνυμο μοναστήρι με συμμετοχή πολλών προσκυνητών.

- Στις 11/8 η ΠΙΝΔΟΣ Κόνιτσας πραγματοποίησε εκδήλωση ΡΟΚ έντεχνου τραγουδιού στο ξενοδοχείο “Γεφύρι” με τη συμμετοχή των καλλιτεχνών Ζιώγα, Λάκη Παπαδόπουλου και Γιάννη Γιοκαρίνη.

- Στις 24/8 Η Κόνιτσα γιόρτασε τη μνήμη του Αγίου Κοσμά με Λιτανεία την παραμονή και λειτουργία ανήμερα. Πλήθος κόσμου τίμησαν τον Άγιο με τη συμμετοχή του στις εκδηλώσεις.

Από την δράση της Πυροσβεστικής

Στις 5/7 πυρκαγιά σε αγροτική περιοχή Κλειδωνιάς.

- Στις 18/7 πυρκαγιά σε δάσος σε απόκρημνη πλαγιά στο “Λάπατο”.

- Στις 25/7 πυρκαγιά στην τοποθεσία “Ριζό” Καλλιθέας.

- Στις 28/7 πυρκαγιά στον κάμπο Βασιλικού.

- Στις 6/8 στην τοποθεσία “Χαλασμένο” Αγ. Παρασκευής (κάνκε μισό στρέμμα).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

- Στις 4/7 Βαπτίστηκε η Γεωργία Τάσσου του Στεφάνου, στο Αηδονοχώρι.

- Στις 5/7 ο Χρήστος Ι. Τσαρούχης και η Κυριακή Γ. Καραγιάννη βάφτισαν στην Κόνιτσα την κορούλα τους. Όνομα: Αικατερίνη.

- Στις 5/7 ο Χρήστος και η Ολυμπία Παπαμιχαήλ βάφτισαν στην Κόνιτσα το αγοράκι τους. Όνομα: Παναγιώτης.

- Στις 5/7 ο Απόστολος Γκούντας και η Ουρανία Στεφάνου βάφτισαν στην Καλλιθέα το αγοράκι τους. Όνομα: Κωνσταντίνος.

- Στις 11/7 Βαπτίστηκε ο Δημήτριος Τόρης του Κωνσταντίνου στην Κόνιτσα.

- Στις 16/7 βαπτίστηκαν η Κωνσταντίνα και Ελένη Εμανουηλίδου του Κων/νου στο Καλπάκι.

- Στις 18/7 βαπτίστηκε ο Γεώργιος-Ταΐσιος Βούλτσιος του Δημητρίου στις Σέρρες.

- Στις 18/7 ο Γρηγόρης Κισάτης και η Μαρία Νάτση βάφτισαν στην Ηλιόρραχη την κορούλα τους. Όνομα: Μαριάννα.

- Στις 19/7 ο Παύλος Σπανός και η Έφη Ζιώβα του Κων/νου βάφτισαν το κοριτσάκι τους στην Κόνιτσα. Όνομα: Ελένη.

- Στις 23/8 βαπτίστηκε ο Χρήστος Καλύβας του Αθανασίου στην Κόνιτσα.

- Στην Αθήνα ο Γ. Σταματόπουλος και η Ζαχαρούλα Ν. Μπλιθικιώτη βάφτισαν το κοριτσάκι τους. Όνομα: Δανάη.

Γάμοι

- Στις 4/7 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Χαράλαμπου Σπανού και της Ελένης Αρλετή.

- Στις 4/7 έγιναν στο Αηδονοχώρι οι γάμοι του Στέφανου Τάσση και της Ευαγγελίας Καραγκούνη.

- Στις 5/7 έγιναν στην Καλλιθέα οι γάμοι του Απόστολου Γκούντα και της Ουρανίας Στεφάνου.

- Στις 11/7 έγιναν στο Γανναδιό οι γάμοι του Γρηγορίου Καταντζή και της Μαρίας-Χρυσοβαλάντου Ξάνθου.

- Στις 18/7 έγιναν στις Σέρρες οι γάμοι του Δημήτρη Βούλτσιου και της Αναστασίας Καρακατάνη.

- Στις 18/7 έγιναν στα Ιωάννινα οι γάμοι του Αντωνίου Νάκου και της Πελαγίας Καρατζήμου.

- Στις 25/7 έγιναν στην Κόνιτσα οι γά-

μοι του Απόστολου Ντάφλη και της Παρασκευής Ράμμου.

• Στις 22/8 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Αλέξανδρου Θάκα και της Αμαλίας-Χριστίνας Γκιομήση.

Απεβίωσαν:

5/7 ο Χριστόφορος Κυρίτσης, ετών 76 στην Κόνιτσα.

• Στις 11/7 ο Θεοχάρης Ευαγγέλου, ετών 90 στην Μελισσόπετρα.

• Στις 13/7 ο Σπυρίδων Ζδράβος, ετών 87 στην Κόνιτσα.

• Στις 23/7 η Αριστούλα Ρούση, ετών 90 στην Κόνιτσα.

• Στις 26/7 η Σοφία Τσινασλάν, ετών 80 στην Κόνιτσα.

• Στις 6/8 η Παναγιώτα Ευαγγέλου, ετών 82, στην Καλλιθέα.

• Στις 16/8 η Ναυσικά Νικολοπούλου,

ετών 89 στην Κόνιτσα.

• Στις 24/8 ο Βασίλειος Ηλίας, ετών 81 στην Κόνιτσα.

• Στις 4/7 η Περσεφόνη Γαλάνη, ετών 90 στην Πυρσόγιαννη.

• Στις 19/7 ο Σταύρος Κατσαρός, ετών 88 στην Καστάνιανη.

• Την 1/8 ο Νικόλαος Παπακώστας, ετών 88 στους Χιονιάδες.

• Στις 18/8 ο Παντελής Δέδες, ετών 63 στο Πληκάτι.

• Στις 26/6 η Παρασκευή Αδάμου, ετών 72 στην Ζέρμα.

• Στις 20/8 ο Ιωάννης Μανώλης, ετών 85 στην Λαγκάδα.

• Στις 21/8 ο Κων/νος Τσιούτσιος, ετών 63 στην Λαγκάδα.

• Στις 22/8 ο Δημήτριος (Κούλης) Χριστοδούλου, ετών 80 στο Πάπιγκο.

Παρακαλούμε τους συνεργάτες και φίλους του περιοδικού μας να είναι όσο πιο σύντομοι μπορούν στα κείμενα που μας στέλνουν και να αναφέρονται κυρίως στην ιστορία, παράδοση, προβλήματα της περιοχής μας κ.ά. Έτσι, θα δημοσιεύονται περισσότερες εργασίες προς ικανοποίηση όλων.

Οι πρόγονοί μας συμβούλευαν:

«Ουκ εν ιο πολλώ ιο ευ...» και «ιο λακωνίζειν εσι φιλοσοφείν».

Φίλε του περιοδικού θυμήσου, έστειλες τη συνδρομή σου;

Αποτελέσματα εξετάσεων Γενικού Λυκείου Κόνιτσας 2014-2015

Κωδ. Υποψηφ.	Επώνυμο	Όνομα	Ον. Πατρός	Ον. Μητρός	Εχολή Επιτυχίας	Ίδρυμα
10037415	ΚΙΤΕΙΟΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ	ΑΝΔΡΟΜΑΧ	ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΒΟΛΟΣ)	ΠΑΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
13041923	ΚΟΛΙΟΥ	ΤΑΤΙΑΝΗ	ΣΤΑΥΡΟΣ	ΕΛΕΝΗ	ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ)	ΟΠΑ
12037187	ΚΥΡΤΖΟΓΛΟΥ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤ	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)	ΠΑΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
13041926	ΝΙΚΟΥ	ΑΝΤΙΤΟΝΗ ΔΕΦ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΑ	ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ (ΜΥΤΙΛΗΝΗ)	ΠΑΝ ΑΙΤΑΙΟΥ
13041931	ΧΑΤΖΗΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ	ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΔΑΡΙΣΑ) - ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	ΤΕΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
15041937	ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ Τ.Ε. (ΚΟΖΑΝΗ) - ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Τ.Ε.	ΤΕΙ ΔΥΤ ΜΑΚ/ΝΙΑΣ
15041934	ΓΑΪΤΑΝΙΔΗΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΑΝΤΩΝΙΑ	ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)	ΑΠΘ
14041606	ΓΚΑΓΚΑ	ΠΑΝΩΡΑΙΑ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΜΑΡΙΝΑ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ (ΚΟΜΟΤΗΝΗ) - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	ΔΗΜ ΠΑΝ ΘΡΑΚΗΣ
14041607	ΕΝΕΥΘΕΡΙΑΔΗ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ	ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΤΡΕΒΕΝΑ) - ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	ΤΕΙ ΔΥΤ ΜΑΚ/ΝΙΑΣ
15041938	ΚΑΒΕΛΙΔΗΣ	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	ΣΟΦΙΑ	ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Τ.Ε. ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ Τ.Ε. (ΣΕΡΡΕΣ) - ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ Τ.Ε.	ΤΕΙ ΚΕΝΤΡ ΜΑΚ/ΝΙΑΣ
15041939	ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗΣ	ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (ΣΑΝΘΗ)	ΔΗΜ ΠΑΝ ΘΡΑΚΗΣ
15041941	ΚΑΤΗΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΡΕΤΗ	ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ Τ.Ε. (ΑΡΤΑ)	ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ
15041917	ΚΟΛΟΚΑ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΕΛΕΝΗ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)	ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ
15041919	ΚΟΡΤΣΙΝΟΓΛΟΥ	ΕΤΕΦΑΝΙΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΛΙΚΗ	ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ & ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)	ΠΑΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
15041935	ΚΥΡΙΤΣΗ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	ΠΑΝΤΕΛΗΣ	ΜΑΡΙΑ	ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ) - ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ	ΠΑΝ ΚΡΗΤΗΣ
15041936	ΜΕΜΟΣ	ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ (ΚΕΡΚΥΡΑ)	ΙΟΝΙΟ ΠΑΝ
15041921	ΜΟΥΔΑΛΙΔΟΥ	ΝΕΡΚΙΖΑ	ΦΙΛΗΜΩΝ	ΕΛΕΝΗ	ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ (ΡΕΘΥΜΝΟ)	ΠΑΝ ΚΡΗΤΗΣ
15041922	ΜΠΟΖΙΚΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΩΠΛΑΝΣΗΣ Τ.Ε. (ΚΟΖΑΝΗ) - ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΩΠΛΑΝΣΗΣ Τ.Ε.	ΤΕΙ ΔΥΤ ΜΑΚ/ΝΙΑΣ
15041942	ΜΠΟΝΙΟΥ	ΟΥΡΑΝΙΑ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΔΟΥΛΙΣΤΑ	ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ (ΚΟΖΑΝΗ)	ΤΕΙ ΔΥΤ ΜΑΚ/ΝΙΑΣ
15041925	ΠΑΓΓΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΛΑΖΑΡΟΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ (ΚΕΡΚΥΡΑ)	ΙΟΝΙΟ ΠΑΝ
15041926	ΠΑΓΓΑΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΕΛΕΝΗ	ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)	ΠΑΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
15041943	ΠΑΠΤΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΛΑΜΠΡΟΣ	ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ	ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)	ΠΑΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
15041927	ΡΙΖΟΣ	ΦΩΤΙΟΣ-ΦΟΙΒΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΕΛΕΝΗ	ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)	ΠΑΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
15041929	ΣΤΟΥΡΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΖΩΤΕΑ	ΕΝΑΝ ΤΑΞΕΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ (ΚΕΡΚΥΡΑ)	ΙΟΝΙΟ ΠΑΝ
15041931	ΣΩΤΗΡΙΑΔΟΥ	ΙΩΑΝΝΑ-ΧΡΥΣΟΥ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ	ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ (ΚΕΡΚΥΡΑ)	ΙΟΝΙΟ ΠΑΝ
15041944	ΤΣΑΓΚΑ	ΟΥΡΑΝΙΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΣΤΕΦΑΝΙΑ	ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)	ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Κόνιτσα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

της 5ης Ιουλίου 2015

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΚΑΤΕΘΕΣΑΝ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΣΤΟ EUROGROUP ΤΗΣ 25.06.2015 ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΔΥΟ ΜΕΡΗ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΙΑΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥΣ;

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΙΤΛΟΦΟΡΕΙΤΑΙ «REFORMS FOR THE COMPLETION OF THE CURRENT PROGRAM AND BEYOND» («ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΑΝ ΑΥΤΟΥ») ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ «PRELIMINARY DEBT SUSTAINABILITY ANALYSIS» («ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΧΡΕΟΥΣ»).

ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/
ΟΧΙ

ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/
ΝΑΙ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΕΤ	ΕΚΛ. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ	ΓΡΑΜ-ΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙ-ΣΑΝΤΕΣ	ΑΚΥ-ΡΑ	ΛΕΥ-ΚΑ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΚΟΝΙΤΣΑ							
329	ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ	270	98	0	0	36	62
330	ΔΙΣΤΡΑΤΟΥ	654	253	44	5	138	66
331	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	646	390	28	2	213	147
332	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	522	320	7	3	180	130
333	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	577	320	14	0	204	102
334	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	519	281	8	2	150	121
335	ΚΟΝΙΤΣΑΣ	557	281	11	1	178	93
336	ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	114	25	0	0	12	13
337	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	298	77	8	0	33	36
338	ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	287	80	10	2	30	38
339	ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ	307	136	3	2	77	54
340	ΑΗΔΟΝΟΧΟΡΙΟΥ	225	100	8	1	56	35
341	ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ	244	49	3	0	25	21
342	ΑΡΜΑΤΩΝ	128	34	1	0	27	6
343	ΓΑΝΝΑΔΙΟΥ	326	94	2	1	29	62
344	ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ	239	118	2	0	63	53
345	ΕΞΟΧΗΣ	148	60	3	0	26	31
346	ΗΛΙΟΡΡΑΧΗΣ	204	104	6	1	53	44
347	ΚΑΒΑΣΙΛΩΝ	106	55	1	0	39	15

ΕΤ	ΕΚΛ. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ	ΓΡΑΜ-ΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙ-ΣΑΝΤΕΣ	ΑΚΥ-ΡΑ	ΛΕΥ-ΚΑ	ΟΧΙ	ΝΑΙ	ΕΤ	ΕΚΛ. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ	ΓΡΑΜ-ΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙ-ΣΑΝΤΕΣ	ΑΚΥ-ΡΑ	ΛΕΥ-ΚΑ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
348	ΚΑΛΙΘΕΑ	279	141	1	1	84	55	360	ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ	263	64	2	0	22	40
349	ΚΛΕΙΔΟΝΙΑΣ	295	178	19	1	87	71	361	ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ	148	46	0	0	26	20
350	ΜΑΖΙΟΥ	344	145	3	1	57	84	362	ΔΡΟΣΟΠΗΓΗ	537	153	9	2	86	56
351	ΜΕΛΙΣΣΟΠΕΤΡΑΣ	226	103	3	0	49	51	363	ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΗΣ	266	109	13	0	60	36
352	ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ	166	59	2	2	22	33	364	ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ	469	156	25	0	67	64
353	ΝΙΚΑΝΟΡΑ	135	48	0	0	13	35	365	ΛΑΓΚΑΔΑ	266	109	7	3	49	50
354	ΠΑΔΩΝ	130	33	0	2	19	12	366	ΟΞΥΑ	127	33	0	0	15	18
355	ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΜΙΟΥ	190	91	11	0	42	38	367	ΠΛΑΓΙΑ	424	67	4	2	48	13
356	ΠΗΓΗΣ	284	135	12	1	81	41	368	ΠΛΗΚΑΤΙ	277	97	4	0	46	47
357	ΠΟΥΡΝΙΑΣ	199	74	1	0	24	49	369	ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ	384	147	7	1	71	68
358	ΠΥΡΓΟΥ	196	53	0	3	15	35	370	ΧΙΟΝΙΑΔΕΣ	114	23	0	0	13	10
359	ΑΣΗΜΟΧΩΡΙ	215	47	3	0	29	15	371	ΦΟΥΡΚΑΣ	252	80	5	0	32	43

ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΝΑΙ 61,31% και ΟΧΙ 38,69%

ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Γραμμένοι: 12.233

Αποχή: 59,44%

Ψήφισαν: 5.066

Λευκά: 39

Άκυρα 290

Έγκυρα 4.737

ΟΧΙ: 2.624 (55,39%)

ΝΑΙ: 2.113 (44,61%)

ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Γραμμένοι: 8.113

Αποχή: 46,86%

Ψήφισαν: 4.311

Λευκά: 37

Άκυρα 182

Έγκυρα 4.092

ΟΧΙ: 2.113 (52,13%)

ΝΑΙ: 1.957 (47,87%)

ΔΗΜΟΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Γραμμένοι: 16.325

Αποχή: 60,40%

Ψήφισαν: 6.591

Λευκά: 62

Άκυρα 409

Έγκυρα 6.120

ΟΧΙ: 3.504 (57,25%)

ΝΑΙ: 2.616 (42,75%)

Χαράλ. Ν. Ρεμπέλης

Κονιτσιώτικα

Δημοτ. τραγούδια τραπεζιού, χορού, νυφιάτικα και γάμου, λιανοτράγουδα, νανουρίσματα, λαζαρικά, μοιρολόγια, του χάρου και του Κάτω Κόσμου, παραμύθια, παραδόσεις, ευτράπελες διηγήσεις, παροιμίες και παροιμιώδεις φράσεις, αινίγματα, ιδιωματικές φράσεις, ευχές, κατάρες, γλωσσοδέτες, γλωσσικό ιδίωμα Μαστοροχωρίων, τοπωνύμια, Γλωσσάριο, κουδαρίτικα.

Σελ. 360, τιμή 20 ευρώ.

Θα το βρείτε: Βιβλιοπωλεία Κόνιτσας: Ελ. Κυρίτση, Νικ. Ρεμπέλης τηλ. 26550 23071 και Δ/νση περιοδ. «ΚΟΝΙΤΣΑ»

Αυτοί που έφυγαν

† Κώστας Πύρρος

Τον Στις 10-7-2015 έφυγε για πάντα από κοντά μας σε ηλικία εβδομήντα-τριών ετών ο Κονιτσιώτης δικηγόρος Αθηνών Κώστας Πύρρος, γιος τού επίσης κάποτε δι-

κηγόρου της Κόνιτσας και μετά Ιωαννίνων Αριστοκλή Πύρρου. Με την παρουσία και πλήθους Κονιτσιωτών ψάλλθηκε και ετάφη την επομένη στο νεκροταφείο Καλλιθέας. Τον αποχαιρέτησε με συγκινητικά λόγια ο καταγόμενος από την Αρίστη Ζαγορίου και φίλος του ομότιμος καθηγητής της Νομικής Σχολής Σταύρος Μουδόπουλος, που γλυκά ακόμη τραγούδησε στίχους από το ποίημα «Όταν μια άνοιξη» του Μανώλη Αναγνωστάκη, μελοποιημένους από τον Μίκη Θεοδωράκη «Όταν μια άνοιξη χαμογελάσει/θα ντυθείς μια καινούρια φορεσιά/και θα ρθεις να σφίξεις τα χέρια μου/παλιέ μου φίλε/Κάποιο τρένο, την νύχτα, σφυρίζοντας/ή ένα πλοίο, μακρινό κι απροσδόκητο/θα σε φέρει μαζί με τη νιότη μας/και τα όνειρά μας»

Ο Κώστας Πύρρος αγαπούσε ως γνήσιος Κονιτσιώτης τους Κονιτσιώτες και την Κόνιτσα, όπου είναι και το πατρικό του

σπίτι, και συχνά ερχόταν. Αλλά και στην Αθήνα ο κοινωνικός του περίγυρος ήταν Κονιτσιώτες. Θέματα συζήτησης των συχνών συνάξεων η Κόνιτσα και τα προβλήματατά της. Όπως τραγουδάει και ο Σαββόπουλος «στέκια επαρχιώτικα...φτιάχνουν ιστορία οι παρέες». Όταν η ευεργέτισσα της Κόνιτσας Εριφύλη Λιάπα βρέθηκε σε δύσκολη οικονομική θέση ο Κώστας Πύρρος με υϊική αγάπη και αφιλοκερδώς μερίμνησε για την παροχή επιδόματος από το Βρεφοκομείο Αθήνας, όπου η αείμνηστη είχε δωρίσει όλα τα χρήματά της.

Ο Κώστας Πύρρος αποφοίτησε από την πρότυπη και γεραρά Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων και μετά σπούδασε στην Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης. Συστηγάζονταν επαγγελματικά στην Αθήνα με τον συγγενή του αείμνηστο Κονιτσιώτη συγγραφέα και λάτρη της Κόνιτσας δικηγόρο Ιωάννη Λυμπερόπουλο.

Ο Κώστας Πύρρος ήταν δημοκρατικών αρχών, ήπιος χαρακτήρας, ωραίος ομιλητής και ώριμος συζητητής. Είχε στερεή νομική παιδεία αλλά και ευρύτατη εγκυκλοπαιδική μόρφωση και τα γραπτά του κείμενα στα περιοδικά «Κόνιτσα» και «Ζωσιμάδες» ήταν ποικίλου ενδιαφέροντος, μεστά, φιλοσοφημένα και ευχάριστα. Ο ίδιος διηύθυνε για πολλά χρόνια το αξιόλογο περιοδικό «Ζωσιμάδες». Οι Ζωσιμάδες τον ξανάκλαψαν ως δικό τους άνθρωπο στο δείπνο τους, πίνοντας κρασί στην μνήμη του, στις 13-7-2015.

Η οικογένειά του αναζωπυρώνοντας την αγάπη της στην Κόνιτσα και κατά την θέληση του νεκρού τέλεσε το 40ήμερο

μνημόσυνο του Κώστα Πύρρου στον Ναό του Αγίου Νικολάου στις 16-8-2015.

Συλλυπούμεθα την σύζυγό του Πηνελόπη, τα δυο παιδιά του και τον αδελφό του Νίκο και προσευχόμαστε ο Ελεήμων Θεός να αναπαύσει την αγαθή ψυχή του συμπατριώτη μας Κώστα Πύρρου.

Βασίλης Τσιαλιαμάνης

† Σπυρίδων Χ. Ζδράβος

Τον αείμνηστο Σπύρο είχα γνωρίσει για πρώτη φορά στην Κόνιτσα το 1950, καίτοι η μητέρα του Γαλάτεια καταγόταν από το χωριό μου, το Μικρό Πάπιγγο, γόνος της πολυμελούς οικογένειας Αγησιλάου Μητσιάδη, μιας των καλύτερων οικογενειών του χωριού μου, της οποίας τα μέλη διακρίνονταν δια το ήθος, την καλοσύνη, το ήπιον του χαρακτήρος των, την εργατικότητα, την τιμιότητα, την αποφυγή επιδείξεως των αρετών τους. Τα ίδια προσόντα είχε και ο Σπύρος. Είχαμε αποκτήσει μια αδιάσπαστη ειλικρινή αδελφική φιλία.

Στην επαγγελματική μας συνεργασία, ήταν ο πρώτος προθυμώτατος, ανεβάρετος, ακούραστος στην εργασία του.

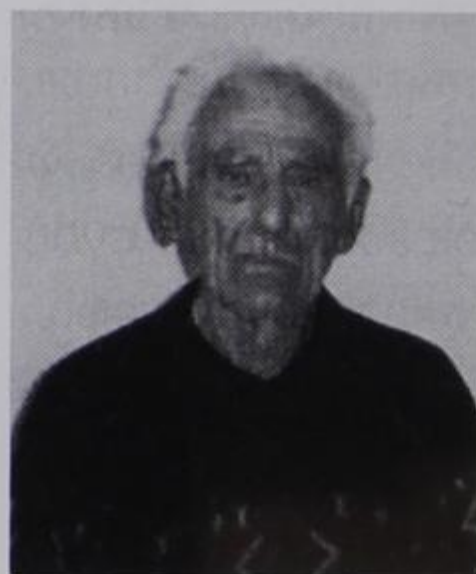
Είχε δυνατή μνήμη, θυμόταν πάρα πολλά ιστορικά γεγονότα και τα αφηγείτο τέλεια. Όταν τύχαινε να συναντηθούμε στην Κόνιτσα δεν “σώναμε” τις κουβέντες μας ιδίως για τα παλιά και για τους παλιούς, από την Κόνιτσα και από το Πάπιγγο. Λίγες μέρες πριν φύγει, σκόπευα να τον συναντήσω, αλλά ... Ήταν τόσο καλός που ο Θεός τον πήρε γρηγορότερα κοντά του.

Εύχομαι, ο Θεός, την μεν ψυχή του λίαν αγαπητού και εκλεκτού φίλου μου Σπύρου να κατατάξει εκεί που οι άγιοι αναπαύονται και όπου δεν υπάρχει πόνος, λύπη ή στεναγμός, αλλά ζωή ατελείωτος, σε όλους δε τους δικούς του, τους οποίους θερμά συλλυπούμαι, να δίνει κουράγιο, δύναμη και αντοχή για να μπορούν ν' αντέξουν το βαρύ φορτίο του πόνου που τους έλαχε να σηκώσουν.

Αιωνία να είναι η μνήμη σου αγαπητέ και αξέχαστε φίλε μου Σπύρο.

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου

† Στη μνήμη του Μιχαήλ Γιαννόπουλου

Γεννήθηκα στις 20 Ιανουαρίου του 1923 σε ένα ορεινό χωριό των Ιωαννίνων, την Άνω Κλειδωνιά. Οι γονείς μου Γεώργιος και Ιουλιανή, μεγάλωσαν εμένα και τα εννέα αδέρφια μου, με πολλές στερήσεις αλλά δεν τους άκουσα να παραπονεθούν ποτέ...

Το φαγητό στο τραπέζι μας λιγοστό και καλύτερα έτρωγε ο πιο γρήγορος που προλάβαινε να πάρει το πιο πολύ. Σχολείο κατάφερα να πάω μέχρι την έκτη δημοτικού. Αν και άριστος μαθητής οι ανάγκες της ζωής με έκαναν να αφήσω το σχολείο και να ασχοληθώ με

τα πρόβατα προκειμένου να εξασφαλίσω τα προς το ζην. Όταν παντρεύτηκα δεν εκατέλειψα το χωριό μου, όπως έκαναν πολλοί συγχωριανοί μου εκείνη την εποχή, αλλά διατήρησα το σπίτι μου χτίζοντας άλλο ένα με πολύ κόπο και σκληρή δουλειά στην κάτω Κλειδωνιά, στον κάμπο. Με τη γυναίκα μου αποκτήσαμε δυο παιδιά και σήμερα έχω

τρία εγγόνια και μία εγγονή. Μέχρι και πριν λίγο καιρό η δουλειά μου ήταν βοσκός, πράγμα που με έχει κάνει να αγαπάω τα ζώα και τη φύση γενικότερα.

Τις ώρες που καθόμουν και φυλούσα τα προβατάκια μου, σκεφτόμουν ποιήματα που εξυμνούν τη φύση και τα χωριά, τα οποία θα διαβαστούν στις σελίδες που κρατάτε στα χέρια σας.

Όνειρο ενός Ίερου

Ήταν μια νύχτα του Μαγιού
πανσέληνος του φεγγαριού...
Και ξαφνικά μου 'ρθε στο νου
αύριο έχουμε πρωτομαγιά
και βγαίνει ο κόσμος στα βουνά
να μαζέψουνε λουλούδια
του Μάη τα τραγούδια....
Και θέλησα να βγω και εγώ
να πάω πάνω στο βουνό
να πάρω αέρα καθαρό
να δω την άνοιξη που κάνει το χορό...
Αλλά γέρασα και δεν μπορώ...
Έχασα τα πόδια μου από καιρό
και δε μπορώ να περπατώ...
Και συλλογίστηκα πολύ
και βρήκα τη λύση τη σωστή...
Μου 'δωσε δύναμη η ψυχή
και βρέθηκα και εγώ εκεί
που κάνει η άνοιξη γιορτή...
Και είδα λουλούδια με στολές
και με καινούργιες φορεσιές
να περιμένουν την αυγή

να πάρουν δύναμη απ' τη ζωή...

Είδα τον ήλιο το λαμπρό
να περοβάλλει από το βουνό...

Τον είδαν τα λουλούδια
και αρχίσαν τα τραγούδια...

Τόσους μήνες η καημένη
και στον Πλούτωνα κλεισμένη,
τώρα βγήκε ζωντανή
όμορφη και πιο κομψή
και άρχισε να κάνει τη γιορτή....

Και άπλωσε όλα τα χαλιά
με λουλούδια κεντητά
ως τα γύρω τα βουνά...

Κάλεσε τα αεράκια
που φυσάνε μυρωδάτα....

Κάλεσε όλα τα νερά
απ' την πέρα ρεματιά
να μετάσχουν και αυτά...

Καλεσμένοι και οι γρύλοι
τρυπωμένοι στα χορτάρια

με το κρι κρι κρι
δυναμώνουν τη γιορτή....

Κάλεσε και περδικούλες
που τα λένε στις ραχούλες...
Καλεσμένος και ο κούκος
που τον έχει η άνοιξη αρχηγό
και στη γιορτή της μουσικό...
Κούκο εδώ και κούκο εκεί
στα έλατα και στην κορυφή
με τη γλυκιά του τη φωνή
μας μαγεύει την ψυχή...
Και όλα αυτά τα θαυμαστά

με τα μάτια ανοιχτά
όλα τα βλέπα εγώ
όλο αυτό το σκηνικό...
Και αεράτος στην ψυχή
φύγανε τα πόδια από τη γη...
Και με του κούκου τη φωνή
ανέβηκα στον ουρανό
σαν πουλάκι να πετώ
το Θεό να ευχαριστώ
για το όνειρο αυτό...

ΜΝΗΜΕΣ

Στη μνήμη του Μιχαήλ Γιαννόπουλου, ο γιός του Γιώργος προσφέρει στο περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" 50 ευρώ και 100 ευρώ στο Γηροκομείο Κόνιτσας. Για τον ίδιο σκοπό και η Ειρήνη Πάσχου προσφέρει 50 ευρώ στο Γηροκομείο Κόνιτσας.

• Στη μνήμη Κων/νου Πύρρου, οι οικογένειες Βασιλικής Κούση και Ελένης Ζώνη, προσφέρουν στο περιοδικό μας από 30 ευρώ αντίστοιχα.

• Απεβίωσε στην Αθήνα στις 8/8/2015 η Ευαγγελία σύζ. Παντελή Χατζή, ετών 61 και ενταφιάστηκε στο Κοιμητήριο Νέας Σμύρνης Αττικής.

Στην οικογένειά της εκφράζουμε την αμέριστη συμπάρασά μας και στην πονεμένη μάνα της Πελαγία την δική μας Πελαγία τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Κώστας - Αγγελική Κ.Γ.Κ.

Από το περιοδικό μας εκδόθηκε το βιβλίο «ΚΟΝΙΤΣΑ»
για τα 100 χρόνια από την απελευθέρωση,
με ιστορικό περιεχόμενο.

Για τους φίλους του περιοδικού η συμβολική
τιμή 5€ + 3€ έξοδα αποστολής.

Πληροφορίες: Τηλ. 26550 22212 & 6979138737

Συνδρομές

		Μπεκιάρης Μένης Αθήνα	20	Νάκος Στεφ. Κιάτο	30
	€	Βλάχος Αποστ. Αθήνα	15	Ιερ. Χανδρινός Γεωργ. Κέρκυρα	20
Γκότζος Βασ. Ελβετία	83	Βλάχος Ανδρέας Αθήνα	15	Λάππας Θωμάς Κοζάνη	20
Μίσσιος Δημ. Γερμανία	60	Νούτσος Στεφ. Αθήνα	20	Φασούλης Χρ. Ναύπακτος	30
Παπαδογιαννάκη Σοφία U.S.A.	100	Νικολάου Ευαγγ. Αθήνα	20	Τζιάτζιου Ανθούλα Κορωπί	15
Peter Dallas U.S.A.	40	Πορφύρης Νίκος Αθήνα	20	Ζιώγας Αντ. Χαλκιδική	20
Μπακόλας Αποστ. U.S.A.	30	Κατσαούνης Νικ. Αθήνα	50	Κίτσιος Αριστ. Μέγαρο	20
Μπακόλα Ελένη U.S.A.	30	Κήτας Ευθύμιος Αθήνα	50	Λαμπρινού Άννα Καλαμάτα	15
Πορφυριάδου Αφροδίτη Γαλλία	60	Ζήση Ευθαλία Αθήνα	15	Μάτσος Χρήστος Βόλος	15
Πολίτης Γεωργ. Αθήνα	20	Σκούρτης Κων. Αθήνα	30	Καλογήρου Πηνελόπη Λάρισα	20
Παπαϊωάννου Ιωάν. Αθήνα	30	Καρπούζης Κων. Αθήνα	20	Μησιακούλης Ευθ. Πάτρα	60
Πορφύρης Σπύρος Αθήνα	15	Σιούλης Αριστ. Αθήνα	15	Σταυρίδης Παν. Δράμα	20
Νερούτση Δήμητρα Αθήνα	60	Δάγκος Θωμάς Αθήνα	25	Τζουρέλας Ιωαν. Δράμα	15
Μπλιθικιώτη Διαμάντω Αθήνα	20	Μπέλτσιου Ουρανία Αθήνα	20	Κωφός Νίκος Δράμα	15
Πασχάλης Ελευθ. Αθήνα	20	Βράχα Ερμιόνη Γιάννινα	20	Ζγούρας Ιωαν. Δράμα	20
Μπάθα Βασιλική Αθήνα	15	Νικολακοπούλου Φρειδ. Γιάννινα	30	Σπανός Ευάγγ. Ξυλόκαστρο	60
Γεράσης Αθαν. Αθήνα	15	Γιάκκας Ανδρέας Γιάννινα	30	Νάτσης Σωκράτης, Βόλος	20
Κοκοβές Βασ. Αθήνα	15	Σουρέλης Νικ. Γιάννινα	45	Καρανάσιος Αθαν. Λάρισα	50
Μίσσιου Μαρίκα Αθήνα	15	Μπουζούλα Μαρία Γιάννινα	15	Σουφλέρης Κων. Χαλκίδα	30
Κίτσιος Γ. Κων. Αθήνα	20	Κουκέσης Βασ. Γιάννινα	20	Γαϊτανίδης Αθαν. Κόνιτσα	20
Παναγιώτου Γεωργ. Αθήνα	15	Παπαγγέλης Στεργ. Γιάννινα	50	Μουλαϊδης Θωμάς Κόνιτσα	30
Σπανός Σπύρος Αθήνα	15	Μπαλτογιάννη Φωτεινή Γιάννινα	15	Κατσάνου Βούλα Κόνιτσα	15
Παπαμιχαήλ Παν. Αθήνα	15	Κληματάς Παύλος Γιάννινα	20	Τούσιας Θωμάς Κόνιτσα	30
Μαντόπουλος Χρ. Αθήνα	20	Δημητρίου Βασ. Γιάννινα	20	Ζδράβος Δημ. Κόνιτσα	20
Παπαχρήστου Ευφθαλία Αθήνα	20	Μάνου Ελένη Γιάννινα	30	Χουρσανίδης Αποστ. Κόνιτσα	20
Γκιάλπη Γεωργία Αθήνα	15	Κιτσάτης Σπύρος Γιάννινα	50	Ιατρού Ανέστης Κόνιτσα	15
Τσούκα Ουρανία Αθήνα	15	Σπανός Ιωαν. Γιάννινα	15	Γκλαβά Αλίκη Κόνιτσα	20
Ματσούλη Πανωραία Αθήνα	20	Γώγου Λαμπρινή Θεσ/νίκη	20	Κίτσιος Σταύρος Κόνιτσα	20
Κυπαρίσσης Βασ. Αθήνα	20	Μουλαϊδης Αναστ. Θεσ/νίκη	30	Βίνος Στάθης Κόνιτσα	20
Λέτσιος Μιλτ. Αθήνα	15	Χαρίσης Νίκος Θεσ/νίκη	20	Ντάφλη Βασιλική Κόνιτσα	15
Μπαλτογιάννη Ευγενία Αθήνα	15	Βλάχος Ευαγγ. Θεσ/νίκη	15	Ιερ. Τζήμος Μηνάς Κόνιτσα	20
Μήτσης Αποστ. Αθήνα	30	Εξάρχου Γεωργ. Θεσ/νίκη	15	Κωνσταντινίδη Αντιγόνη Κόνιτσα	20
Οικονόμου-Σταματάκη Ειρ. Αθήνα	40	Ζήκος Χρήστος Θεσ/νίκη	15	Μάλιακας Σταύρος Κόνιτσα	20
Σιώρου Ειρήνη Αθήνα	20	Νάτσης Παν. Θεσ/νίκη	20	Κίτσιου Μαρία Κόνιτσα	15
Μπούσμπουλας Κων. Αθήνα	20	Ντούτης Δημ. Θεσ/νίκη	30	Τσούκα Φρόσω Κόνιτσα	20
Μπούσμπουλας Σταύρος Αθήνα	50	Ιερ. Ευθυμίου Δημ. Θεσ/νίκη	15	Σπανός Βασ. Κόνιτσα	30
Τσάνου Φωτεινή Αθήνα	15	Πετρονώτης Αργ. Θεσ/νίκη	15	Πασσιάς Χρ. Ηλιόρραχη	20
Ζιακόπουλος Δημ. Αθήνα	30	Δάλλας Ιωάννης Θεσ/νίκη	15	Ρούβαλης Χρ. Ελεύθερο	50
Σουφλέρης Ιωάννης Αθήνα	30	Καρβέλης Επαμ. Θεσ/νίκη	45	Αθανασόπουλος Κων. Οξυά	20
Μπακόλας Χρήστος Αθήνα	15	Νικόπουλος Πωγωνάτος Θεσ/νίκη	60	Σαμαράς Βασ. Αγ. Παρασκευή	20
Γκούντος Ιωάννης Αθήνα	30	Κληματάς Χαραλ. Θεσ/νίκη	30	Πατσιωτού Ροϊδούλα Δροσοπηγή	20
Μουρεχίδου Αικατ. Αθήνα	20	Κατσώτα Ασημ. Θεσ/νίκη	50	Μπακόλας Θεοφ. Νικάνορας	15
Λιάτσης Νικ. Αθήνα	20	Κοκκάρη Δέσποινα Ρόδος	30		

11ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΒΛΑΧΟΧΩΡΙΩΝ ΠΙΝΔΟΥ ΔΙΣΤΡΑΤΟ - ΒΑΣΙΛΙΤΣΑ 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2015

© www.photoraptis.gr - τηλ. 6975578625 - 2655022350 ΚΟΝΙΤΣΑ

ΥΠΟΔ.1031 ΚΑΥ.25.90.09.0010
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ / RETOUR

Άγνωστος	☐	Inconnu
Διεύθυνση ανεπαρκής	☐	Adresse insuffisante
Απαράδεκτο	☐	Refusé
Απεβίωσε	☐	Décédé
Συνωνυμία	☐	Synonymie
Δ/νση δυσανάγνωστη	☐	Adresse illisible
Αζήτητο	☐	Non réclamé
Έφυγε χωρίς να αφήσει διεύθυνση	☐	Parti sans laisser d' adresse

ΔΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Κόνιτσα 441 00
Τηλ. 26550 22-464
22.212

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αρ. Αδείας
2573

